

ЧЕТВЪРТЪК 15 ЯНУАРИ 2009 Г.
JUEVES 15 DE ENERO DE 2009
ČTVRTEK, 15. LEDNA 2009
TORS DAG DEN 15. JANUAR 2009
DONNERSTAG, 15. JANUAR 2009
NELJAPÄEV, 15. JAANUAR 2009
ПЕМИТН 15 ЯНУАРИОУ 2009
THURSDAY, 15 JANUARY 2009
JEUDI 15 JANVIER 2009
GIOVEDI' 15 GENNAIO 2009
CETURTDIENA, 2009. GADA 15. JANVĀRIS
2009 M. SAUSIO 15 D., KETVIRTADIENIS
2009. JANUÁR 15., CSÜTÖRTÖK
IL-HAMIS, 15 TA' JANNAR 2009
DONDERDAG 15 JANUARI 2009
CZWARTEK, 15 STYCZNIA 2009
QUINTA-FEIRA, 15 DE JANEIRO DE 2009
JOI 15 IANUARIE 2009
ŠTVRTOK 15. JANUÁRA 2009
ČETRTEK, 15. JANUAR 2009
TORSTAI 15. TAMMIKUUTA 2009
TORS DAGEN DEN 15 JANUARI 2009

PRESIDENZA DELL'ON. LUIGI COCILOVO
Vicepresidente

1 - Apertura della seduta

(La seduta è aperta alle 10.05)

2 - Trasporto degli animali (discussione)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sull'interrogazione orale alla Commissione sul trasporto di animali, di Neil Parish, a nome della commissione per l'agricoltura e lo sviluppo rurale (O-0134/2008 - B6-0496/2008).

Neil Parish, author. – Mr President, I rise here today to ask this oral question on behalf not only of the Committee on Agriculture and Rural Development but also of the Animal Welfare Intergroup, because I believe that we have a very strong agriculture in the European Union. However, in order to have a strong agriculture, we must also have a strong welfare policy, because I believe the future of European agriculture is very much of a high-quality product and one that has very good welfare standards. We can use this to promote our products in a positive way, and this is why transport of animals is not only a motive but it is essential to have the right legislation in place.

In many ways I want to concentrate this morning on the fact that we have legislation in place. We can argue whether this is sufficient or not, but the main thing at the moment is to check this legislation and be absolutely sure that Member States are complying with it, because we know, for instance, that there are problems in some Member States between national governments putting the legislation in place and the regional governments having to implement it. Then there are problems. At the end of the day, it is the animals that suffer.

I could highlight many things, but one particular thing we have problems with in Europe is horse transport. A lot of horses at the end of their careers land up in salami in Italy and they do not travel under the best conditions in any respect. We have had many of these vehicles followed through our own Member States of the European Union where the rules have not been complied with, the lorries have not stopped at the right times, the vehicles have not been of the right type and they have not had proper air conditioning or proper water, and these things cannot be allowed to go on.

I often stand up and tell the Commission not to add costs, but in many ways, when animals are going to slaughter, if the cost of transport is greater because they have to do a good job, they have to have the right vehicles and they must not overcrowd those vehicles, then I say, well, so be it! Because many times, instead of the animals for slaughter travelling long distances, they should be killed in the Member State and travel as chilled meat. Therefore, we have much to do on this.

I also would say to you that Mr Kyprianou, the previous Commissioner for DG SANCO, also gave us the reassurance when he was Commissioner that not only would he implement the present legislation properly but also he would revisit the situation at the end of the term. We are moving very fast now towards the end of this parliamentary session and the end of this present Commission and I would call on Ms Vassiliou, who has been a very good replacement for Mr Kyprianou, to honour that commitment, because animal transport is one of those things that we have to take incredibly seriously.

We have made these points many times before, but we are a civilised society and in many ways a civilised society is judged very much in the way it treats not only its people but also its animals. Therefore, I cannot, as I have said, emphasise this enough.

My final points are on the oral question itself and that the Animal Transport Regulation has been in force since 2007. The Commission should, therefore, have received the first annual reports from the Member States on the enforcement of the regulation. Can the Commission give an account of which Member States have forwarded their reports? Has the Commission already carried out a preliminary analysis of the reports which would allow some statements to be made on the shortcomings and difficulties, but also on the major achievements, in the enforcement of legislation? Will the Commission consequently prepare a report on enforcement processes of the regulation in the Member States? Such an analysis would be essential in the context of planning a revision of the Animal Transport Regulation. Therefore, Commissioner, I would like answers to these questions.

4-008

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, souhlasím naprosto s názorem pana poslance, že způsob, kterým zacházíme se zvířaty, a to i hospodářskými zvířaty, je současně i etickou otázkou a otázkou civilizace nepochybně. Komise si je vědoma, že přeprava zvířat pro obchodní účely může zvířatům přivodit vážné utrpení. Takovému utrpení jsou zejména vystavena tzv. zvířata nízké hodnoty, jako jsou jatečná zvířata. Prosazování právních předpisů v oblasti přepravy na dlouhé vzdálenosti není uspokojivé. V uplynulých měsících Komise obdržela zprávy o případech krutého zacházení se zvířaty. Komise nadále podporuje nejlepší dostupné možnosti ke zlepšení situace. Konečným cílem je lepší prosazování právních předpisů Evropské unie, a tudíž zlepšení zdraví zvířat a dobrých životních podmínek dotčených zvířat. Ve studii provedené společným výzkumným střediskem se dospělo k závěru, že nové a účinnější systémy kontroly, jako je sledování přepravy pomocí družicových systémů pro určování polohy, by mohly přispět ke zlepšení situace a umožnit transparentnější provádění pravidel. Použití těchto nových technologií by rovněž přispělo ke snížení administrativní zátěže vnitrostátních orgánů a subjektů.

Komise také posuzuje možnost navrhnout, a to ještě do konce tohoto mandátu, nové normy na základě výsledků vědeckého výzkumu týkajícího se doby trvání přepravy, počtu naložených zvířat a počtu naložených zvířat ve vozidlech. Komise posuzuje provádění právních předpisů Evropské unie na základě zpráv poskytnutých členskými státy v souladu se stávajícím nařízením EU. Informace obsažené v těchto zprávách jsou sloučeny s výsledky kontrol na místě prováděných v členských státech veterinárními znalci. Výsledky těchto kontrol provedených znalci Komise jsou zveřejňovány prostřednictvím internetových stránek Komise. Údaje jsou rovněž posuzovány v souvislosti se zprávami vydanými mezinárodními nevládními organizacemi, které působí v této oblasti.

Velká většina členských států již předala Komisi zprávy o přepravě zvířat za rok 2007. Do konce roku 2008 své zprávy ještě nezaslaly Kypr, Litva, Malta, Bulharsko a Lucembursko. Komise je upozornila na jejich povinnost a nadále bude situaci pozorně sledovat. Nařízení (ES) č. 1/2005 však nevyžaduje, aby Komise vypracovala zprávu o postupu prosazování nařízení v členských státech. Komise souhlasí s tím, že vynutitelnost je klíčovým aspektem jakéhokoliv navrhovaného

právního předpisu. V důsledku toho by Komise přihlédla k analýze zpráv členských států pro případné budoucí revize právních předpisů Společenství v této oblasti.

4-009

Struan Stevenson, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, let us first of all look at the background to this. The eight-hour mandatory time limit for animals in transport was agreed in December 2004 and entered into force in January 2007 across all 27 Member States, with special derogations applying to longer journeys where it could be demonstrated that vehicle standards had been upgraded, providing animals with access to water, temperature control, adequate ventilation, and where frequent rest periods were incorporated into the journey time.

Special derogations were also permitted for remote rural areas and islands, like Orkney and Shetland in my own constituency, for instance, where longer journey times are unavoidable. But in these cases special bedded units with access to water have been designed so that the animals can be transported in relative comfort. In addition, a complete transport ban was introduced on certain animals such as calves under 10 days old and lambs less than one week old.

I report with some satisfaction that these transport rules have been strictly observed, particularly in countries like Scotland, where we continue to maintain some of the highest levels of best practice in the whole of the EU. But I am concerned at reports that, as Neil Parish has told us, these rules are not being similarly observed in other parts of the EU, particularly in some of the southern Mediterranean Member States and in some of the new East European accession states and particularly, again as Neil Parish stressed, where the transport of horses for slaughter is concerned.

Animal welfare NGOs are still producing evidence of horrific abuse, with horses and sometimes other livestock being transported over vast distances in searing heat, with no access to water or proper ventilation, with no rest periods, packed into overcrowded trucks; as their journeys progress these animals become increasingly exhausted and dehydrated, some succumb to heat stress and can be seen desperately panting and gasping for air and, in the worst cases, many die. This practice has to be stopped and strict adherence to the regulation must be observed in all Member States.

I support the terms of Neil Parish's oral question today, which seeks to check on the level of compliance with these measures. I hope that the Commission can now provide us with this information and reassure us that steps are being taken to ensure the rigorous implementation of the eight-hour transportation limit for animals, with the appropriate derogations that I mentioned, and to stop the cruel breach of the existing EU regulations that still goes on.

4-010

Rosa Miguélez Ramos, en nombre del Grupo PSE. – Señor Presidente, señorías, para algunos países europeos, en función de su situación geográfica —como ha señalado el Sr. Stevenson—, de su propia superficie o de la importancia de sus flujos comerciales, el transporte de animales es un asunto que reviste una especial relevancia.

Quiero referirme, señor Comisario, a dos cuestiones concretas. La primera es que a mí me siguen pareciendo evidentes las dificultades que se le plantean a la Comisión a la hora de realizar un análisis de situación en el conjunto del territorio comunitario. Aunque, en virtud del actual Reglamento, los Estados miembros deben —como hemos visto— presentar cada año un informe con las inspecciones realizadas el año anterior, el Reglamento no obliga a realizar un número mínimo de inspecciones, ni tampoco parece que exista uniformidad en cuanto a la base estadística. Estas cuestiones impiden que los datos aportados por los diferentes países puedan ser comparables. Entiendo, señor Comisario, que, por el bien de todos, esta situación debería corregirse cuanto antes.

Pero me preocupa una segunda cuestión. Usted mismo, en su intervención, acaba de calificar de animales de bajo valor a los que se transportan con destino al matadero. Señor Comisario, no estoy en absoluto de acuerdo con usted; personalmente, los considero de alto valor económico y estoy segura de que la industria coincide conmigo, así como en que, para que esto sea así, para que esta carne posea un alto valor económico, son indispensables unas condiciones de transporte correctas, sean cuales sean el destino final —aunque sea el matadero— y la distancia recorrida. Es decir, que es una preocupación mayor —la principal— que esos animales sean transportados en unas condiciones favorables.

Le pido, por lo tanto, que tenga en cuenta estas consideraciones en la propuesta de modificación del Reglamento sobre la que está trabajando la Comisión. Sabemos que, además de las nuevas tecnologías, la reforma va a abordar cambios por lo que se refiere a la duración máxima de los viajes —como aquí hemos comentado— y a las temperaturas máximas y mínimas de los transportes de animales.

Le pido, de nuevo, señor Comisario, y le pido a la Comisión, que, antes de modificar aspectos tan fundamentales, busque y encuentre una sólida base científica en la que sustentar los cambios que proponga. Le pido, además, que, mientras no contemos con esa base científica sólida que, hoy por hoy, para algunas de las cuestiones no tenemos, nos abstenamos de introducir, de forma subrepticia en informes que nada tienen que ver con el transporte —y estoy hablando de la protección de los animales en el momento de la matanza, un informe sobre el que estamos trabajando—, propuestas de modificación a la reglamentación en vigor. Creo que, en asuntos de tanta importancia y de tanta trascendencia, todos —Comisión y Parlamento— debemos jugar con las cartas boca arriba.

4-011

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – Hr. formand! Hr. kommissær! Jeg vil godt sige, at jeg er lidt skuffet over, at vi efter fire år endnu ikke har set et udspil fra Kommissionen til, hvordan vi får strammet lovgivningen om dyretransporter op. Der har været gode intentioner og et positivt samarbejde mellem dels hr. Kyprianou og nu også fru Vassiliou og Parlamentet. Men hvornår får vi et udspil? Det vil jeg gerne vide. Det er også vigtigt, at vi får en ordentlig håndhævelse af lovgivningen. Det er vigtigt, at vi sikrer, at vi får begrænset transporttiden for slagtedyr til de otte timer. Men vi skal videre endnu. Vi skal ikke kun tale om en tidsgrænse. Forskningen viser jo, at en time kan være for meget, hvis dyret ikke er stærkt nok til at blive transporteret, og længere transport kan være OK, hvis dyret er stærkt og raskt og transporteres under gode forhold. Vi vil formodentlig fortsætte med at avlsdyr bliver transporteret over lange afstande, og der har Parlamentet jo forslået et pilotprojekt for hvilestationer, hvor dyrene skal hvile efter 24 timer. Jeg vil godt høre, hvordan det går med dette projekt for hvilestationer? Tanken er jo at bringe operatører af kontrolstationer, veterinære myndigheder, forskere og dyrevelfærdsorganisationer sammen, for at de sammen kan definere, hvad der er god praksis her. Det er svært at få et sådant projekt op at stå, men det er forsøget værd, for det er nemlig vigtigt, at vores viden og forskning om dyrevelfærd under transport også afspejles i lovgivningen og i den praktiske virkelighed.

4-012

Wojciechowski, Janusz, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Pan Parish słusznie przywołał myśl, do której na tej sali odwoływaliśmy się wielokrotnie, a mianowicie, że traktowanie zwierząt świadczy o nas – o poziomie naszej kultury i cywilizacji. Okrucieństwa wobec zwierząt w transporcie jest wiele. Pewne rzeczy poprawiliśmy, wprowadzając wyższe standardy wykonywania tych transportów, ale to są ciągle niewystarczające środki.

Moim zdaniem właściwym rozwiązaniem byłoby postulowane od dawna ograniczenie czasu transportu zwierząt do 8 godzin, a łącznego pobytu zwierząt w transporcie i w rzeźni do 12 godzin. Taki postulat zamierzamy przedstawić w ramach trwających obecnie prac nad rozporządzeniem dotyczącym ochrony zwierząt w czasie zabijania.

Wysoka Izbo! Argument humanitarny to jedno, drugim jest argument finansowy (on do niektórych umysłów lepiej trafia). Chodzi o to, że przecież te długie transporty zwiększają koszty, za które ostatecznie płaci konsument. Powinniśmy te koszty oszacować i użyć ich jako argumentu na rzecz tego, żeby te transporty wreszcie, po latach dyskusji, ograniczyć i zmniejszyć cierpienia zwierząt.

4-013

Carl Schlyter, för Verts/ALE-gruppen. – Herr talman! En civilisations utvecklingsnivå kan bedömas efter hur man behandlar de mest försvarslösa levande varelserna som finns i den civilisationen. Att döma av hur vi behandlar våra djur är vi fortfarande barbarer.

Jag minns när Sverige gick med i EU för snart femton år sedan. Debatterna innan vi gick med handlade mycket om djurtransporter. Det var ett område där vi skulle förbättra situationen. Så kom direktiv ett 2005. Villkoren för djuren förbättrades dock inte, utan vad vi fick höra då var att *nu* ska övervakningen fungera, *nu* ska GPS-system införas, *nu* ska chaufförerna bli utbildade, *nu* ska lastbilarna fungera bättre. Fem länder har inte ens brytt sig om att lämna in någon rapport. Jag kräver av kommissionen att ni bötfäller dessa länder omedelbart. När det gäller de andra 22 länderna, hur många kontroller har de gjort? Hur har de efterlevt reglerna? Fungerar det? Svaret är i många fall: Nej, tyvärr.

Sedan gav Kyprianou ett löfte till oss här om att återkomma innan mandatperioden är slut, om det behövs – och det behövs! – och om det finns opinion – och det *finns* opinion! Många av de nya medlemsländerna är faktiskt små och kanske inte behöver 24 timmar transporter plus 24 timmar transporter. Vi kommer att få ett nytt slakteridirektiv som innebär att vi kan ha mobila slakterier och minska behovet av transporter.

Vi behöver återkomma till villkoren för djuren under transporten. Hur många här skulle uppskatta att under 24 timmar ha fyra kor i sin dubbelsäng eller tio får? Så tätt är djuren nämligen packade idag. Eller tänk er att kycklingarna på översta lagret i lastbilen faktiskt inte är totalt förbjudna att låta avföringen rinna ner på dem under! Vem vill transporteras under sådana villkor? Jag inbjuder alla EU:s jordbruksministrar att delta tillsammans med mig i en transport från Stockholm till Bryssel på samma villkor som djuren har det. Undrar hur många som vill tacka ja till det. Kanske vill de hellre ändra lagstiftningen.

Vi talar om kostnader. Den största kostnaden här är en kostnad för miljön för de långa transporterna. Dessutom är det en kostnad i form av djurens lidande av de långa transporterna. De långa transporterna resulterar dock även i sämre kvalitet på köttet. Det är en total värdeförstöring. Ett stressat djur blir mycket ”sämre på bordet”. Lidandet följer alltså hela kedjan. Tänk på den bonde som har satsat mycket kraft och pengar på att få ett bra djur som sedan förstörs sista delen av sitt liv.

Nej, vi behöver ett nytt förslag före valet. Jag förstår inte hur vi ska kunna bedriva valrörelse om vi inte åtminstone har ett förslag från kommissionen, som visar att vi nu äntligen kommer att förbättra villkoren för djuren.

4-014

Jens Holm, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! Utgångspunkten i denna diskussion är ju att djur är kännande individer. Djur har en förmåga att känna smärta, stress och lidande på precis samma sätt som vi människor. Det måste vi ta hänsyn till när vi stiftar lagar. Det görs inte idag.

Fler och fler djur transporteras inom EU. Det är en direkt följd av den inre marknaden. Den inre marknaden leder till specialisering. Man föder upp djur på ett ställe, man slaktar djuren på ett annat ställe, och man transporterar köttet till ett tredje ställe. Medlemsländer får inte ens förbjuda djurtransporter med hänsyn till djurskyddet. Det är egentligen oacceptabelt. I en svensk undersökning kom man fram till hur många djur som transporterades inom EU totalt över gränserna. För EU-15 konstaterade man att det handlade om 22 miljoner fyrfota kreatur, såsom grisar, hästar och kor, samt dessutom 500 miljarder fjäderfän, som transporteras varje år kors och tvärs mellan EU:s medlemsländer. Det var EU-15. Ni kan bara tänka er med EU-27. Då blir de siffrorna förstås mycket, mycket högre.

Jag vill fråga kommissionen när det nya djurtransportsdirektivet kommer. Kyprianou lovade ju att det skulle komma ett nytt direktiv under denna mandatperiod. Kan kommissionen lova det som vi i Europaparlamentet vill ha, nämligen en maxgräns på 8 timmar för djurtransporter. Jag vill också vända mig till Vladimir Špidla med ett par frågor. Du berättar att fem medlemsländer inte har lämnat in rapporter, vilket förstås är upprörande. Vad gör ni i kommissionen med dessa rapporter från medlemsländerna? Gör ni någon analys av dem? Vi i parlamentet vill ha en analys, en rapport från kommissionen, där ni sammanställer allting och anger tydliga åtgärder för hur man ska kunna förändra förhållandena för djurtransporter. När kommer alltså det nya direktivet med en 8-timmarsgräns, och kan vi få en analys av rapporterna från medlemsländerna?

4-015

Godfrey Bloom, on behalf of the IND/DEM Group. – Mr President, it is fascinating as always. No sense of irony again in this Chamber. One of the biggest problems that we have, particularly in the United Kingdom, is the monstrously stupid avalanche of rules and regulations that came to slaughterhouses 10 years ago which managed to close over 1 000 abattoirs in the United Kingdom and gave rise to much longer journey times for animals.

My brother-in-law is a butcher. He owns an abattoir in Yorkshire and at one stage – and this got into the *Private Eye* magazine – there was a visiting vet supervising a vet supervising a meat inspector supervising two slaughtermen! That is the sort of nonsense that you get when you are dealing with this organisation's rules and regulations. The problem is journey times. Now from Bridlington in my constituency, pigs, sheep and cattle are being transported right the way across England to Manchester because of all these closures of slaughterhouses. That is what we need to address.

I am also talking about the transportation of horses. My colleague, Nigel Farage, tells me that there are countries in the European Union which actually regard horses as food! As an Englishman, I find it absolutely incredible that people would eat their horses. An Englishman would no more eat his horse than he would his dog or his children, but then I suppose that just shows the enormous cultural divide that there is between us and the other countries of this Union.

(Laughter)

4-016

Jim Allister (NI). – Mr President, following that may not be easy! Let me say that I have no difficulty whatsoever with efficient and proper rules governing animal welfare, but I am becoming concerned that we are getting ourselves onto a treadmill, where we are going to so tighten the noose around our agricultural industry that its practical functioning will be rendered impossible. I do see signs of such a development emerging from the Commission consultation on reviewing the maximum travelling times and stock densities in transporting animals.

The Commission, let us recall, failed to get its way in the 2005 Regulation. However, less than two years after it came into effect, it is trying again with an attempt to remove the repeatability of the eight-hour limit. I must say that, for my constituency of Northern Ireland, it would be ruinous, because to export animals – which we do – we are required to undertake a sea journey and if only one period of eight hours is allowed that would be utterly inadequate and utterly unacceptable.

I would remind the House that such onerous conditions would not compare at all with the huge distances that animals are transported in South America, from whence we happily import! So, yet again, we would be in the business of punishing our own farmers, while caring nothing about what affects the imports we receive.

I have to say that we have to get to a point of getting rid of this obsession of cutting off our nose to spite our face.

4-017

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine sehr geehrten Kolleginnen und Kollegen! Wir diskutieren wieder ein Thema, bei dem man sehr schnell merkt, dass es auf der einen Seite starke Emotionen gibt, auf der anderen Seite aber auch ganz konkrete Realitäten. Ich möchte ausdrücklich unserem Vorsitzenden im Agrarausschuss, Neil Parish, für diese Anfrage danken. Die Anfrage war wichtig, aber nicht, um Emotionen zu transportieren, sondern um ganz

konkret nachzufragen: Was ist passiert, Herr Kommissar? Wie lassen sich die Dinge, die sich entwickelt haben, belegen? Haben Sie Belege? Welche Belege haben Sie? Welche Zahlen haben Sie?

Sie haben ein paar Zahlen genannt. Ich bin aber der festen Überzeugung, dass zwischen den Mitgliedstaaten noch weit andere Differenzen da sind als nur jene, dass der eine Staat gemeldet hat und der andere Staat nicht. Wie wird umgesetzt? Wie werden die langen Transporte kontrolliert? Wie werden sie in den einzelnen Mitgliedstaaten kontrolliert?

Einen anderen großen Problembereich müssen wir dringend diskutieren, und das sind die Probleme, die dadurch aufgetreten sind, dass wir den Landwirtschaftsbereich ganz einfach als wirtschaftlichen Bereich definiert haben und hier Dinge gleichsetzen, die man möglicherweise differenziert betrachten müsste. Zum Beispiel: Welche fachliche Ausbildung in Sachen Transport muss ein ausgebildeter Landwirt zusätzlich machen? Wie muss er das machen? Bei wem muss er das machen? Wo muss er das vorweisen, um den Befähigungsnachweis zu bekommen?

Noch einmal: Der Landwirt ist ausgebildet und geht mit Tieren um. Im Gegensatz dazu haben wir den Transporteur, der einen Fahrer einstellt, der im Leben möglicherweise überhaupt noch nie mit Tieren umgegangen ist. Das sind doch zwei Dinge, die man eigentlich nicht gleichsetzen kann. Wir haben sie aber ziemlich gleichgesetzt.

Die zweite Sache, die zu großen Problemen führt, ist: Wenn ein Landwirt ein eigenes Kalb transportiert, kann er das bis zu 50 km machen. Erlauben Sie mir an dieser Stelle zu sagen: Ja, wir müssen dringend wieder darüber nachdenken, wie wir kleinere Schlachthöfe wirtschaftlich arbeiten lassen können, sodass im ein oder anderen Fall weitere Transportwege unnötig werden.

Also: Das eigene Tier darf er 50 km weit transportieren, nimmt er aber das seines Nachbarn mit, dann hat er schon ein Problem. Auch darüber müssen wir nachdenken. Ist diese 50-km-Grenze richtig angesetzt, oder müssen wir da nicht auch bei den Schlachthöfen schauen, wie sich diese Dinge entwickelt haben. Ein Landwirt darf ein Pferd zu Hobbyzwecken transportieren – ohne Problem, ohne dass diese Verordnung greift. Transportiert er es auf den Markt, greift die Verordnung, und er muss die Bedingungen einhalten. Diese Fragen sollten wir in den weiteren Debatten beantworten und diskutieren.

4-018

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – A questão sobre o transporte e o bem-estar dos animais é uma questão que, como muito bem disseram o nosso colega Neil Parish e outros, tem de ser essencialmente vista sob uma perspectiva civilizacional. Limitar ao máximo o sofrimento dos animais é um imperativo ético que faz parte da nossa matriz cultural, pese embora o aparente paradoxo de pretendermos proporcionar-lhes bem-estar precisamente naquela que, para muitos, é precisamente a sua última viagem.

Mas convém também não ignorar, por outro lado, que o preço a pagar pela aplicação das exigentes e financeiramente custosas regras em vigor, são os problemas de distorção da concorrência que têm um forte impacto ao nível do desenvolvimento rural nalgumas regiões da União Europeia.

As regiões e os Estados-Membros que não têm capacidade de abastecimento dos seus mercados nalgumas espécies e que estão mais distantes dos centros de produção, como é o caso do meu próprio país, têm agora maiores dificuldades de competitividade nas suas indústrias ligadas ao abate e à transformação, enquanto as regiões e os Estados-Membros excedentários passaram a dispor de vantagens acrescidas porque se lhes tornou mais fácil vender os produtos já transformados, com as inerentes vantagens em termos de emprego e de valor acrescentado.

Ao fim de dois anos de aplicação desta legislação, justifica-se plenamente que a Comissão forneça uma avaliação tão extensa quanto possível, não só das questões concretas da aplicação estrita do regulamento relativo ao transporte, mas também das consequências económicas e sociais para as regiões e Estados-Membros deficitários na produção de algumas espécies animais relevantes para a alimentação humana.

Penso, portanto, que a Comissão deve responder, tão rápida, objectiva e amplamente quanto possível a estas questões.

4-019

Mojca Drčar Murko (ALDE). – Prek Slovenije gredo obsežni mednarodni transporti živih živali, z večine z vzhoda Evrope proti Italiji. Po izkušnjah naših veterinarskih oblasti je veljavna evropska zakonodaja sicer obsežna, a nekako okorna in zapletena za izvajanje.

Največji problem so pri nas inšpekcije, kajti po odpravi notranjih evropskih meja je težko preverjati, ali so se vozniki tovornjakov v resnici ustavili na določenih počivališčih, ali ne. Omeniti moram, da zaradi majhnosti ozemlja Slovenija ni obvezna imeti lastnih počivališč. Torej imamo dogovore z Madžarsko in z Italijo. Nujno bi potrebovali enotno rešitev, ki bi jo tudi enotno uveljavili.

Upošteevajoč porazno sliko transporta živali na dolгих prevozih po evropskih cestah, bi bilo revizijo uredbe iz leta 2005 treba vzeti kot priložnost za zvišanje standardov dobrobita živali. Transport je tesno povezan z ravnanjem z živalmi pred zakolom, in strinjam se s kolegi, ki menijo, da ni razlogov za dovoljevanje prevozov daljših od 8 ur.

Zavzemam se torej za določitev striktno zgornje meje trajanja prevoza, podpiram pa tudi predlog za uvedbo mobilnih klavnic.

4-020

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Rozporządzenie w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu jest niezwykle ważne, a posiadanie takich informacji jest bardzo istotne. Przy tej okazji należy podkreślić, iż duża część mięsa, które spożywają obywatele Unii, pochodząca z importu nie jest objęta podobnymi regulacjami. To rozporządzenie jest jednym z rozsądniejszych w odniesieniu do rozporządzeń regulujących chów i ubój zwierząt.

Zdaję sobie sprawę, iż w dużych koncernach żywnościowych nie są często respektowane prawa pracownicze, a coś dopiero odpowiednie traktowanie zwierząt. Właśnie w dużych firmach dochodzi do największych wynaturzeń w traktowaniu zwierząt. Problem ten prawie nie występuje w stosunku do średnich i małych przedsiębiorstw. Nie ma innego wyjścia niż dokładniejsza kontrola przez policję, kontrole graniczne oraz podawanie do publicznej wiadomości nazw firm, które łamią prawa zwierząt, aby konsument się ich wystrzegał.

4-021

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, it is very important that animals are transported to ensure safety and to prevent avoidable suffering. I use this term because animals, as a rule, find any motorised transport frightening. It is important to minimise that where possible.

When regulating for this safety and prevention of suffering, we tend to look at time and distance. This is natural, but it is simplistic in the case of Ireland, which, I remind you, is an island and also a major animal exporter. Time limits and distance when crossing the waters that separate us from the continent and from our markets cannot be the absolute. We heard a recommendation of eight hours, but it takes more than eight hours to get an animal boarded and across water. There is no possibility of taking an animal out to graze in the middle of the Channel.

So I would recommend to you that we look at the conditions under which the animals are transported, particularly in the case of Ireland, rather than just time and distance.

4-022

Lydia Schenardi (NI). – Monsieur le Président, bien que le règlement sur le transport des animaux ait été mis en vigueur depuis janvier 2007, il semble que les États membres ne se soient pas mis systématiquement en règle en fournissant, comme il leur était demandé, des rapports annuels. Aussi, une analyse globale reste-t-elle aléatoire puisque de nombreux éléments manquent quant aux moyens mis en place pour effectuer des inspections. Étant membre d'associations de protection animale et membre de l'intergroupe de défense des animaux, je me sens particulièrement concernée par ce sujet.

Les associations se battent désespérément depuis des dizaines d'années pour que seulement, enfin, en 2007, soient instaurées des directives dans ce domaine où l'on voit que les États membres affichent un certain laxisme. J'oserais même dire une certaine mauvaise volonté car, enfin, nous le savons, la mise en œuvre de contrôles et d'inspections n'est absolument pas insurmontable. Nous connaissons les lieux d'abattage, nous connaissons les lieux d'élevage, nous connaissons les voies de transit du bétail, alors où est le problème?

Je crois qu'il est important, à notre époque où l'opinion publique est de plus en plus sensibilisée, à juste titre, à la condition animale que ce soit au niveau des conditions d'élevage et d'abattage ou au niveau des conditions de transport, que les États respectent ces sentiments.

Puisque la parole m'est donnée, je voudrais ajouter, concernant les transports, qu'il serait indispensable de prendre en compte, indépendamment des durées de transport, les conditions climatiques locales. En effet, un transport de plusieurs heures effectué aux Pays-Bas, au printemps, n'a rien de comparable au même temps de transport effectué, en plein été, dans un pays tel que la Grèce. Ne faudrait-il pas imposer dans ce dernier cas des transports nocturnes?

Je vous remercie d'envisager cette proposition dans l'avenir.

4-023

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, in terms of legislation we are looking at a relatively new regulation on the protection of animals during transport, because it only came into operation in January 2007. While I think we would all hope that everybody was compliant from day one with the many demands of this regulation, it would be quite miraculous were that the case, because it is very detailed and makes huge demands – and rightly so – on Member States and operators.

I welcome today's oral question by Neil Parish, Chair of the Committee on Agriculture and Rural Development, because we want to see whether this regulation works. However, we need, first of all, to know that it is being implemented, because we care about how animals are moved around the European Union.

For countries like Ireland with a huge livestock sector, there has been an enormous amount of work done to implement this from day one, both within the sector itself and on the part of those who monitor – the Department of Agriculture and other authorities. Licensed operators have invested large amounts of money to upgrade their transporters and to meet the training and competence requirements of this regulation. In fact, I note that, just this month in Ireland, a number of training courses are under way for drivers of vehicles transporting cattle, sheep, goats, pigs, horses and poultry – a point raised by Ms Jeggel – and perhaps other Member States need to do the same.

It is interesting that the regulation applies only to the transport of animals undertaken in connection with an economic activity. I have a concern that we ignore the welfare of domestic pets, because I have seen examples of people who think that they know how to look after animals doing very badly on that front and yet very often these are the same people who insist on particular rules for farming and for economic activity. That is an area we need to look at.

I believe that, in general, established transporters of animals are licensed and authorised and comply with best welfare standards – because it is in their vital interests to do so: they need to transport animals to arrive in good condition so that they meet the needs of those who are purchasing. The problem is with the unregulated sector, where some people are untouched by these rules, and that is what we need to focus on. Who are the people who are outside the box, and how can we catch them and put them out of business?

Let me say in relation to time-limits and the eight-hour rule, the reason why Europe had a real problem in getting this regulation into place was because many Member States, including Ireland, know that we need to transport our animals for longer durations, but we also know how to look after them in so doing. So I would disagree with those who want to reduce the time duration, but I agree that we need to make sure that welfare is a priority.

On horses, I often say to myself that I wish I were a thoroughbred, because they travel first-class. Obviously, people look after animals with a high economic value, and in the economic downturn we are going through, I worry about the welfare of horses, full stop. I would say: no more rules. We have perhaps too many already that are choking the sector that is complying with them. But let us apply the rules to everybody, and let us get those who are not meeting the rules out of the system.

4-024

Robert Evans (PSE). – Mr President, I would like to congratulate Mr Parish on bringing this forward. Despite our political differences, and notwithstanding his very obvious deficiencies as a human being, I think he is actually very sound on this and I support him. We need this regulation to be a success and we need it to be universally in force, but I have a number of reservations and I disagree with some colleagues who spoke this morning.

Mr Stevenson said that longer journeys were unavoidable – I say: not so. Mrs Jensen spoke of 24-hours transport – not necessarily. Mr Allister, the agricultural industry has to ask questions itself. As a civilised society we need to look at the whole question, the whole purpose, the whole idea of transporting animals long distances and then killing them. If I were a meat eater I would be asking how can the suffering en route which we know about, the dehydration, the stress and – to our Irish colleagues North and South – the sea journeys possibly improve the quality of the product at the end?

To my mind it makes no economic sense; it does not make humanitarian sense. This is why I favour a complete ban on the transport of animals, which, I believe, would support rural economies. It would encourage local producers, yes, small and medium enterprises as someone spoke of, and it would enable consumption of food as near the point of production as possible.

In the absence of that, and I know it is not going to happen in the near future, I think we need proper realistic enforcement of what we have at the moment, the regulation, and I urge the Commission to use all the agencies across Europe – police forces on motorways if necessary – to stop and check lorries to see whether they are carrying out the full requirements of this legislation.

4-025

Fiona Hall (ALDE). – Mr President, has the Commission considered the human health implications of poor implementation of animal welfare regulations? Transport, especially transport over long distances with a lack of space, produces stress, and stress means more susceptibility to disease. This is particularly true for horses, where scientific studies show that transport makes horses become shedders. That means they excrete a lot more than they would normally, which greatly increases the likelihood of the spread of disease. Many transported animals are going to slaughter – 320 million of them in the EU each year – so that means there is a greatly increased risk of diseases like salmonella entering the food chain.

Given the very poor level of implementation of current rules and the stress involved in long journeys, even with proper rest stops, especially for horses, does the Commission plan to come forward, where necessary and on the basis of scientific evidence, with a finite absolute journey time limit? That would be in the interests of animal welfare and of human health.

4-026

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Problem transportu zwierząt jest bardzo ważny i dobrze, że Parlament debatuje nad tym już po raz kolejny, natomiast źle dzieje się, że jesteśmy mało skuteczni w egzekwowaniu rozporządzenia.

Cieszy mnie bardzo, że w czasie dzisiejszych obrad ciągle zauważamy transport koni. Cieszy mnie nie tylko dlatego, że jestem hodowcą koni i że naprawdę w tym obszarze nie stosuje się standardów. Korzystając z okazji, chciałbym powiedzieć, że koń potrafi zrozumieć człowieka. Zawsze potrafi zrozumieć, natomiast nie zawsze człowiek potrafi zrozumieć konia. Koń tak samo jak ludzie odczuwa lęk, strach i potrafi człowiekowi zaufać. Miałem taki przypadek, że ciężko chory koń w klinice nie dał lekarzom nic przy sobie zrobić w nieobecności mojej córki. Jak tylko przyszła moja córka, mogli z nim robić, co chcieli. Po prostu miał do niej zaufanie i tak jak my, ludzie, nie zawsze mamy zaufanie do lekarzy, koń też nie miał zaufania do lekarzy, ale miał zaufanie do osoby jemu przyjaznej. Dlatego myślę, że człowiek też nie potrafi zrozumieć konia, kiedy on się boi, kiedy on ma lęk, kiedy ten koń zaczyna się bronić, wtedy traktuje to jako nieposłuszeństwo. Biję tego konia, natomiast koń wie, dlaczego gospodarz się denerwuje i potrafi gospodarzowi ustąpić. Dlatego jestem tutaj zobowiązany wszystkim posłom i posłankom, którzy widzą ten problem także w kategoriach pewnego dobra, istoty żywej, w kategoriach pewnego człowieczeństwa.

4-027

Esther De Lange (PPE-DE). – Voorzitter, opnieuw spreken we hier in dit Huis over het transport van dieren en opnieuw zullen we daarbij twee zaken concluderen: ten eerste, dat de huidige wetgeving ver achterblijft bij de ambities van het Europees Parlement zoals die onder meer zijn neergelegd in het verslag van mijn voorganger Albert Jan Maat die terecht naar mijn mening een onderscheid maakte tussen slachtdieren aan de ene kant en ander vee aan de andere kant. Ja, er zijn stappen gezet op het gebied van de training van chauffeurs, betere transportcondities en het gebruik van GPS, maar het is zeker nog niet genoeg.

Ten tweede dat controle de achilleshiel van deze wetgeving blijft. De controle vanuit Europa schiet tekort en is nog zeer nationaal georganiseerd. Er is dus dringend behoefte aan afspraken over klachtenafhandeling en bewijsvergaring over de grenzen heen. Ik zou ook graag meer controle zien door de *Food and Veterinary Office*. Een amendement van mijn hand om hiervoor in de begrotingsprocedure meer geld ter beschikking te stellen, werd onder meer door de Europese Commissie van de hand gewezen. Ook nu hoor ik de Europese Commissie met name praten over nationale verslagen die de Commissie dan van achter een bureautafel zal beoordelen. Wast de Europese Commissie soms liever haar handen in onschuld dan te zorgen voor echte Europa-wijde controle, ad hoc controles door Europese inspecteurs en Europees toezicht.

Andere verbeteringen die aan te brengen zijn in de huidige wetgeving zijn: meer en beter uitgeruste halteplaatsen binnen en buiten de Europese Unie, specifiekere klimaatcondities voor de verschillende diersoorten en tot slot moeten we op weg naar het verplichte gebruik van satellietssystemen, met toegang van bevoegde personen tot een centrale databank.

Ondanks het ontbrekende Europese overzicht van de daadwerkelijke implementatie van deze wetgeving zijn er natuurlijk wel signalen, bijvoorbeeld vanuit Oostenrijk, waar een controleur ter plekke zegt: "Ik zie heel veel vrachtwagens leeg bijvoorbeeld richting Polen, Tsjechië rijden. Ik zie ze alleen niet vol terugkomen richting Zuid-Europa." Betekent dit soms dat op het moment dat de wagens vol zijn er toch maar even een omweg om Oostenrijk wordt gemaakt, omdat daar de controle wellicht strenger is dan in de omliggende landen? Volgens mij is dit een indicatie dat er in lidstaten toch nogal eens verschillend met deze wetgeving wordt omgesprongen.

Een ander probleem is de rol van de veterinairen die moeten tekenen voor transport. Mijnheer de commissaris, in sommige gevallen zijn die veterinairen geworden tot ware stempelmachines. Een weldenkend mens kan toch niet tekenen voor een transport van Roemenië naar Zuid-Italië dat 24 uur zal duren. De laatste 500 kilometer van dit paardentransport zou volgens het transportplan 2,5 uur in beslag nemen. Zaten die dieren soms in een Ferrari?

Tot slot wordt er tegenwoordig door heel Europa gereden met jonge dieren, jonge honden, bijvoorbeeld, waarvoor nog niets geregeld is. Ik zou de Europese Commissie dus willen oproepen om daar ook naar te kijken.

Genoeg huiswerk dus vanuit dit Huis en wij kijken uit naar de voorstellen van de Commissie die wij inderdaad verwachten vóór de komende verkiezingen van het Europees Parlement.

4-028

Elizabeth Lynne (ALDE). – Mr President, like some other colleagues, I am going to concentrate on the transport of horses. There is now overwhelming evidence showing that EU rules meant to protect the welfare of horses during long-distance transport are being flouted, resulting in inhumane conditions and needless suffering. In some cases, horses are

packed like sardines into steel lorries, where temperatures can be over 40°C. In some cases, those horses are transported for thousands of miles without food or water, causing injury or even death.

Does the Commission have any information as to how many transgressions of Regulation (EC) No 1/2005 have been taken to court by Member States since it came into effect on 5 January 2007 and whether the EU regulations on harmonised GPS monitoring of vehicles will be enforced? Is there any way individuals can get access to data extracted from traces on movement of animals within Member States? I know the Commission can access that, but individuals cannot. I would like answers to those three specific questions please.

4-029

Den Dover (PPE-DE). – Mr President, it gives me pleasure to speak on this most important debate this morning and I would emphasise how very important to the North West of England the transportation of live animals is. As the Chair of the Committee on Agriculture said, we would much rather have these animals slaughtered and then transported after they have died for processing away from the base if the movement of the meat is needed; but in the North West we have a lot of horses, a lot of sheep and a lot of cattle – lots of movements of animals.

I was a national Member of Parliament for 18 years. This was a continuous problem, raised time and again with me by my constituents. I submit that things have not really improved over the last 10 or 20 years.

I am delighted that this question has been tabled. The first year was 2007 and reports had to be in by June 2008, but I submit that we are behind programme. I have listened to what the Commissioner has said – that he will have a look at the advantage of satellite monitoring. That is a good idea. But I put to the Commissioner that there are many detailed checks engrained in the Regulation, quite rightly – things like the fitness for transport of the animals, transport practices, means of transport, sea containers, integral journey times, resting periods, space allowances – which are all matters that cannot be viewed by satellite. They need detailed inspections, and lessons need to be learned.

I would have hoped that in his final remarks there would be a date by which he hopes to wind up and submit his proposals and conclusions at this early time in the implementation of the Regulation, because, the sooner something is done to improve the situation, the better.

It is appalling that these long journey times have to be faced by animals in their last few days of life. Consumers want to see, as they want to with free-range hens and eggs, that we are being humane in our treatment, and they will pay an added price for the meat because they want to see us caring for these animals that are so precious and necessary for our food needs.

4-030

PRESIDE: MIGUEL ÁNGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepresidente

4-031

Samuli Pohjamo (ALDE). – Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen. Kiitokset Neil Parishille tästä keskustelusta.

Eläinten hyvinvoinnin takaaminen on hyvin tärkeä asia. Komission on varmistettava, että eläinten kuljetusta koskevan asetuksen täytäntöönpano ja valvonta on yhtenäistä koko EU:n alueella.

EU:n eläintenkuljetuslainsäädäntö on tiukka. Toistuvat vakavat ongelmat eläinten kuljetuksessa johtuvat lainsäädännön törkeästä rikkomisesta. Nykyiset kuljetusaikamääräykset joustoineen ovat riittävät, kun niitä valvotaan ja kun samalla ylläpidetään korkeatasoista kuljetuskalustoa, jossa on mm. kunnollinen ilmanvaihto, lämpötilan seuranta, juomavesijärjestelmä ja satelliittipaikannus. Lisäksi on tarpeen kouluttaa kuljettajia ja laatia eläinten kuljetuskuntoisuusohjeita, kuten monissa jäsenvaltioissa tehdään jo nyt.

Pidän tärkeänä, että nykyinen eläintenkuljetussäännöstö pannaan asianmukaisesti täytäntöön koko EU:n alueella ja että siitä saadut kokemukset otetaan huomioon, ennen kuin uusia säännöksiä aletaan laatia.

4-032

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine sehr geehrten Kolleginnen und Kollegen! Eine Gemeinschaft kann nur positiv miteinander arbeiten, wenn alle sich an die Gesetze und Vorschriften halten. Gerade die Bauern und Landwirte legen höchste Priorität darauf, dass die Tiere so transportiert werden, dass nach der Schlachtung bestes Fleisch mit so wenig Stresseinwirkung wie möglich für unsere Konsumenten zur Verfügung steht. Schwarze Schafe müssen an den Pranger gestellt werden, denn diese Überschreitungen sind nicht akzeptabel und bringen eine ganze Wirtschaftssparte in Verruf.

Es muss gelingen, die Lebendtransporte von Schlachttieren zu verringern. Ich hoffe, dass wir hier endlich zu nachvollziehbaren Situationen kommen und auch wissenschaftliche Grundlagen vorhanden sind. Nach wie vor, Herr Kommissar,

fordere ich, dass Importe aus Drittländern genauso wie Tiertransporte im EU-Raum behandelt und geahndet werden, wenn sie nicht den Vorschriften entsprechen.

4-033

Richard Corbett (PSE). – Mr President, this debate has shown that there are, at the very least, huge doubts as to whether the current legislation is working, whether it is properly enforced across all Member States, and even whether it can be properly enforced. Is it possible to enforce this legislation when there is international transport of animals?

We will have to examine whether we have to go back to the idea of a strict eight-hour limit with no derogations and without exceptions – except perhaps for sea transport from islands but, otherwise, no derogations at all.

Colleagues may be interested to know that there is a new website campaigning precisely for this, with a petition being gathered. It is: www.8hours.eu. Many Members and others listening to this debate may be interested in visiting this website.

4-034

Sylwester Chruszcz (UEN). – Panie Przewodniczący! Wiele dzisiaj powiedzieliśmy o humanitaryzmie, o stanie naszej cywilizacji. Zgadzam się, że generalnie nasza dyskusja, nasze głosy idą w dobrym kierunku. To jest bardzo potrzebna debata.

Chciałbym tylko zwrócić uwagę, że przy obranym przez nas dobrym i bardzo słusznym kierunku nie powinniśmy sztucznie i niepotrzebnie obciążać rolników i firmy, czego możemy pewnie uniknąć. To jest po prostu mój apel do Komisji i do nas, żebyśmy tego dobrego projektu nie wprowadzili na pewne niepotrzebne rify. Z drugiej strony, jeśli dzisiaj tak stanowczo podkreślamy te bardzo słuszne rozwiązania, apeluję też, żeby nie traktować ich potem wybiórczo, żebyśmy my wszyscy – kraje Wspólnoty, kraje Unii Europejskiej – traktowały je wszędzie równo. Dzisiaj na przykład zastanawia mnie włożony...

(Przewodniczący odebrał posłowi głos)

4-035

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – Experimentarea pe animale reprezintă o etapă importantă pentru cercetarea biologică și medicală. În această activitate însă trebuie acordată o atenție deosebită îngrijirii animalelor folosite în scopuri științifice sau în alte scopuri experimentale, iar Uniunea Europeană trebuie să dea un exemplu în ceea ce privește adăpostirea și îngrijirea acestor animale.

Directiva Comisiei Europene 86/609 este mai veche de 20 de ani și reglementează aceste aspecte doar într-o manieră aproximativă și permisivă. În acest interval, statisticile arată că aproximativ 235 de milioane de animale au fost folosite în experimente în întreaga Europă și peste 12 milioane sunt sacrificate anual în laboratoarele Uniunii Europene.

Îngrijirea constituie un ansamblu complex de condiții materiale și de alt ordin pe care omul este obligat să le asigure animalelor utilizate. Comerțul cu animale, transportul, intervenția chirurgicală, sacrificarea, suprimarea vieții unui animal, toate acestea trebuie să se facă cu respectarea riguroasă a prevederilor internaționale și naționale în raport cu specia, categoria de animale și împrejurările, pentru a evita, pe cât este posibil, suferința fizică și psihică a acestora.

Îngrijirea trebuie (vorbitorul a fost întrerupt)

4-036

Maria Petre (PPE-DE). – Noile state membre, și mă voi referi în mod concret la țara mea, la România, au nevoie, așa cum s-a spus deja aici, de sprijin pentru consolidarea capacității autorităților responsabile de a controla aplicarea Regulamentului despre care discutăm astăzi asupra transportului animalelor.

Din acest punct de vedere, este foarte dificil încă pentru autoritățile sanitar-veterinare din România să controleze transportul animalelor fără a apela la poliție, ca singura autoritate competentă să poată opri în trafic mijloacele de transport.

Al doilea lucru specific României este menținerea încă, la dimensiuni evident mult mai mici, a transhumanței, ca fenomen care ar trebui tratat, în opinia mea, separat de subiect în sine și conservat atât cât mai este posibil.

Al treilea lucru și ultimul de care vreau să vorbesc este preocuparea pe care ar trebui să o avem în privința capacității inspecțiilor și a rapoartelor de care discutăm. *(vorbitorul a fost întrerupt)*

4-037

Avril Doyle (PPE-DE). – Mr President, I am strongly of the opinion that the quality of the vehicle and skills of the driver are as important as, if not more important than, the length of journeys. Two hours in a banger or clapped-out vehicle driven at excessive speed, especially when cornering, have far more serious welfare implications than eight or ten hours in a comfortable, properly equipped modern lorry, driven with care and consideration for the animal occupants.

The welfare of horses for slaughter continues to be a serious concern, and there is ongoing evidence of some Member States ignoring – perhaps choosing to ignore – the legislation in this area. Commissioner, have you received last June's annual report from Ireland? Which countries have failed to file the report? Will these reports be available on the internet? And do you have details of the number of proceedings being brought in each Member State? Please give me answers to those four questions.

4-038

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Unia Europejska przywiązuje dużą wagę do właściwego traktowania zwierząt przez cały czas chowu, od urodzenia, aż do uboju. Jak wiemy, od tego jak traktujemy zwierzęta podczas chowu i transportu, zależy czy dane mięso będzie odpowiedniej jakości.

Wymogi związane z ochroną zwierząt podczas transportu powinny być ustalone dla poszczególnych gatunków zwierząt na podstawie dowodów naukowych. Powinniśmy więc dokonać rewizji tego rozporządzenia. Potrzeby handlowe wymagają transportu zwierząt na określone odległości, często zbyt długie, wymagające znacznego czasu do ich przewozu. Stąd ważne jest przestrzeganie określonych zasad i wymogów. Dlatego słusznie postawiono pytanie, jak wdrażamy i czy w ogóle wdrażamy unijne przepisy w zakresie transportu zwierząt. Powinniśmy przeanalizować, jak wygląda sytuacja w poszczególnych krajach członkowskich. Pamiętajmy, że to wszystko wpływa na koszty i na konkurencyjność produkcji. Obywatele Unii Europejskiej są bardzo wrażliwi...

(Przewodniczący odebrał posłowi głos)

4-039

Neil Parish (PPE-DE). – Mr President, I shall be very brief because I am the author of this question. Could I just say to the Commissioner before he sums up, that of the three questions here, he has answered the first one inasmuch as he mentioned the Member States that have not yet produced a report. What I really want to know is: has the Commission already carried out a preliminary analysis of the reports and what is happening? Also, is the Commission going to bring forward a report on the Regulation in the future? That is what we need urgently.

We also need to have best practice because Slovenia, for instance, follows the vehicles through their country. Many countries are doing good work and others are doing bad work, to put it bluntly. Is the Commission going to do a proper analysis of all this, and when is it going to come forward with it?

4-040

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, římské právo ve své definici zvířete konstatovalo, že zvíře je věc. Vzpomínám si na jeden vojenský předpis, který pro transport určoval, že jeden vagón může přepravovat 8 koní nebo 48 mužů. To znamená v průběhu civilizace se začalo uvažovat o tom, že existuje jistá větší blízkost mezi zvířetem a lidskou bytostí než mezi lidskou bytostí a věcí. Myslím si, že vývojem civilizace jsme dospěli k názoru, že zvíře není věc, že je to existující bytost, která má svá imanentní práva, a tento názor jsme vyjádřili ve svých předpisech. Myslím si, že se dá konstatovat, že evropské předpisy v tomto okamžiku jsou formulovány a jsou nepochybným civilizačním pokrokem. Na druhé straně z debaty jednoznačně vyplynulo, že jsou nedůsledně uplatňovány a že v jejich konstrukci můžeme nalézt důvody pro další zlepšení.

Komise souhlasí s těmito obecnými konstatováními a ve své činnosti se také bude snažit zlepšit systém uplatňování kontroly a sledování situace. Stejně tak jsme právě v procesu přípravy nových předpisů, které se snaží vzít v úvahu nejnovější vědecké poznatky z nejrůznějších oborů, protože to, co bylo z této diskuze také naprosto zřejmé, je komplexita tohoto problému. Není to jednoduchá věc, nestačí říct dobře, udělá se jedno nebo dvě opatření a věc bude vyřešena. Myslím si také, že z debaty jasně vyplynulo, že koncept ochrany hospodářských zvířat a zvířat obecně je koncept, který nevychází jenom z čistě praktického hlediska ochrany konzumentů. Že bychom k určitým ochranným věcem přistoupili i tehdy, kdyby to pro konzumenty neznamenalo žádný reálný význam, žádný reálný přínos, protože je to prostě eticky velmi významná věc.

Dovolte mi, abych se pokusil odpovědět na některé konkrétní otázky. Byla jich položena celá řada a samozřejmě, že jsme připraveni jednotlivým poslancům odpovědět podrobněji na ty otázky, kterých se nedotknu. Jedna z otázek byla, které země nezaslaly své zprávy, ve své úvodní řeči jsem to sdělil, ale protože to je mimořádně důležitá věc, konstatuji, že to byl Kypr, Litva, Malta, Bulharsko a Lucembursko. Čili Irska se tato otázka netýkala, Irsko splnilo svoji povinnost. V debatě také zazněly otázky o způsobu přístupu k informacím, chci konstatovat, že teoreticky je možné zveřejnit jednotlivé národní zprávy, nařízení sice umožňuje členskému státu učinit výhradu důvěrnosti, avšak žádný členský stát to neučinil. Čili bude-li požadavek na uveřejnění zprávy, Komise se dotáže členského státu, zda tuto výhradu důvěrnosti chce uplatňovat, nepředpokládám, že by se tak stalo, a pak může být zpráva v plném znění uveřejněna a myslím si, že to může být velkým podnětem k další diskuzi. Výroční zprávy jsou analyzovány Komisí, a to znalci Komise a současně jsou doplňovány o poznatky, které získali úředníci Komise z terénu, a tak se vytváří základní podklad pro další konstatování plnění podmínek nařízení a pro další úvahy o rozvoji právního a organizačního systému Evropské unie v této oblasti.

Pokud jde o otázku dalšího návrhu na směrnici, na změnu právního systému, již jsem konstatoval, že Komise pracuje na takovýchto návrzích a snaží se uplatnit ty nejaktuálnější vědecké poznatky. Byla formulována otázka, kolik v současnosti

probíhá procedur infrakcí, jsou to dvě procedury infrakce, které jsou v současné době v procesu, jsou dvě, tři reklamace, které jsou vázány na Andalusii, čili Španělsko a celkově šest členských států bylo podrobena inspekci v roce 2008. To jsou tedy konkrétnější údaje k otázkám, které byly položeny. Dámy a pánové, dovoluji mi tedy ještě jednou, abych poděkoval za debatu, která byla komplexní, která naprosto jasně ukazovala, že pozice Komise a názory Parlamentu jsou velmi blízké, a to je podle mého názoru dobrým signálem pro další pokrok v této mimořádně citlivé oblasti.

4-041

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

4-042

Neena Gill (PSE), in writing. – President, once again it seems the laws we pass here are not being implemented across all Member States. The Animal Transport Regulation has been in force for 2 years now, yet there are still massive breaches of animal rights, particularly in the transportation and slaughter of horses. I would ask the Commission what they are doing to ensure that horses are slaughtered in their countries of origin, without having to undergo long and distressing journeys to consuming countries.

A major concern for me and the people I represent is that these animals travel in inhumane, crowded, filthy conditions, with limited food and water. This is unnecessary. While we cannot stop the meat being consumed, if animals are to be slaughtered they must be slaughtered in their countries of origin and transported to other countries as carcasses. Furthermore, consumers must be told if the meat they are eating is not local but comes from hundreds of miles away.

President, for the welfare of these horses, all the efforts we have made here in this Parliament for the rights of transported animals must not continue to be ignored.

4-043

3 - Dieta mediterránea (debate)

4-044

El Presidente. – El siguiente punto es la pregunta oral a la Comisión presentada por el Sr. Parish, en nombre de la Comisión de Agricultura y Desarrollo Rural, sobre la dieta mediterránea, dieta que, por cierto, quien preside este Pleno sigue de manera razonablemente rigurosa y con resultados más que aceptables.

4-045

Neil Parish, author. – Mr President, I am delighted that you follow the Mediterranean diet and see it is very successful for you!

What this morning has shown me here, as the Chair of the Committee on Agriculture and Rural Development, is that we have a very varied range of subjects to talk about. One minute we are talking about animal transport – a very important subject – and now we are talking about another very important subject: the Mediterranean diet.

One of the jobs that has come to me, as Chair of the Committee on Agriculture, and that we are particularly trying to get to grips with is that, on the occasion of the Council of Ministers held in Brussels on 16 July 2007, the Commission reiterated its full support for the nomination of the Mediterranean diet as an Intangible Cultural Heritage of Humanity by UNESCO. This nomination will be examined in 2009 – in fact, it now has been – by the responsible UNESCO committee. Is the Commission planning to set up a specific and coordinated strategy to support this nomination, because we are moving on very fast now?

I represent, as I said, the Committee on Agriculture here, but I probably represent all Members when we talk about diet, because one of the great things about Europe is its diversity and culture and part of that diversity and culture is, of course, our food.

The Mediterranean diet is a very good one. What is the Mediterranean diet? I am sure we could talk a great deal about that this morning, but it is generally a diet rich in oily fish, olive oils, fruit and vegetables. It is without doubt a very tasty diet, and you can see by the size of me that I am a very big fan of it. It is also a healthy diet: it is a rich source of essential fatty acids and antioxidants, a combination that can help improve cholesterol levels and protect heart health. Recent medical research has also suggested it may help cut the risk of conditions such as dementia.

When you go to Mediterranean countries you can see that people enjoy it, and not only those who live there but also many of us who travel to Mediterranean countries, especially when we want some sunshine and also some very good food.

It is something that we need to take seriously in a world where everything seems to be uniform. We see the new generations being bombarded by the fast-food chains – I will not name them all here today – which are spreading throughout the European Union. We should remember that, yes, there is a role for a fast-food chain, but it would be a

terrible thing if, in years to come, all we found when we travelled through Europe was fast food. Travelling through parts of America – especially on the west coast – there seems to be nothing but fast-food chains, and that is the last thing we want here in the European Union.

As I said, we need to support Mediterranean food, and it is a very good idea for culture and diversity. I think that in the future we will have to look at other forms of diet across the European Union, because what I want to say to you quite clearly this morning is that while I am a great supporter of the Mediterranean diet, I do not come here as the Chair of the Committee on Agriculture just to support the Mediterranean diet, because there are other diets across Europe that are equally as good but have different qualities and different food.

So this is the start of many things to come and, as I said, I really want to know from the Commission how it intends to actively support this bid throughout this year, because we are looking forward to an award for the Mediterranean diet and we are also looking forward to having some very good Mediterranean food in the future.

4-046

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem bych rád zdůraznil význam zdravé stravy pro prevenci nemocí. Jako poslancům Evropského parlamentu je vám známo, že Bílá kniha „Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou“, kterou přijala Evropská komise dne 30. května 2007, slučuje všechny politiky Společenství, jež mohou přispět ke zlepšení stravovacích návyků a k prevenci obezity. Jedná se zejména o opatření v oblasti veřejného zdraví, stravování, dopravy, regionální politiky, sportu, vzdělávání, statistiky, jakož i zemědělské politiky.

Jedním z nejlepších příkladů je iniciativa Komise spočívající v celoevropském programu dodávání ovoce a zeleniny do škol. Cílem tohoto programu je přispět k tomu, abychom našim dětem usnadnili zdravější start do života. Bude zahájen na začátku školního roku 2009/2010 s ročním rozpočtem 90 milionů EUR na nákup a dodávku čerstvého ovoce a zeleniny do škol.

Pokud jde o specifickou otázku, která byla vznesena jedním z poslanců Parlamentu, totiž o žádost o zařazení středomořské stravy na seznam světového kulturního dědictví UNESCO, předchůdce paní komisařky Markos Kyprianou vyzvedl toto téma na zasedání Rady ve složení pro zemědělství v červenci 2007. Komise tuto iniciativu vítá, neboť může přispět k podpoře zdravých stravovacích návyků v celé Evropské unii.

Evropská komise ovšem nemá formální pravomoc k podpoře takové žádosti v rámci organizace UNESCO, jelikož není jejím členem, a tudíž se nemůže účastnit rozhodovacího procesu. Přesto doufám, že účastnické státy se svou žádostí v UNESCO uspějí a že se jim dostane náležité podpory ostatních členských států Evropské unie.

4-047

Rosa Miguélez Ramos, en nombre del Grupo PSE. – Señor Presidente, quisiera, en primer lugar, agradecer a la Comisión el apoyo expreso que, de nuevo, ha manifestado en relación con esta candidatura de la dieta mediterránea como patrimonio cultural de la humanidad ante la Unesco.

Una vez escuchada la respuesta del Comisario, es importante recordar que nos encontramos ante un bien cultural y que el concepto de dieta es mucho más amplio que el de modelo alimentario. Es cierto, como ha dicho mi colega el señor Parish, que la dieta mediterránea, en su faceta de modelo alimentario, tiene un papel muy importante en los hábitos de vida sana e incluso en la prevención de enfermedades vinculadas a una alimentación incorrecta o a la falta de ejercicio físico.

Pero el concepto de dieta mediterránea –y en este sentido mi intervención complementa a la suya– va más allá. Incluye un modo de vida característico, una forma de compartir los alimentos, de disfrutarlos en compañía, está vinculada con un determinado tipo de paisaje y de territorio, y con unas sociedades que a lo largo de siglos han desarrollado una cultura, un arte, unas tradiciones y unas festividades alrededor de este concepto de dieta mediterránea.

Una vez aclarado lo que, para mí y para la mayor parte de las personas que se mueven en este ámbito, es la dieta mediterránea y el porqué de esta candidatura y, comprobada la buena disposición de la Comisión para colaborar, consideramos –y así se lo digo, señor Comisario– que, aunque la Comisión no sea miembro de la Unesco –cosa que ya sabíamos– ni participe en sus procesos de decisión –cosa que sabíamos, también–, la Comisión sí que puede apoyar esta candidatura con acciones indirectas que tendrían, a no dudar, una repercusión positiva en la percepción de quienes están involucrados en el proceso de votación.

Y mencionaría, entre estas posibilidades, una declaración formal de apoyo de la Comisión Europea a la candidatura presentada, porque hay otros organismos internacionales como la FAO, la Organización Mundial de la Salud, la comunidad científica y académica, que vienen haciendo estas declaraciones de apoyo.

En relación con el futuro plan de gestión, desde luego entendemos que la Comisión debería involucrarse, apoyar o adherirse a las acciones transnacionales concretas que se propongan. Estamos en el año del diálogo intercultural y uno de

los Estados que forman parte de esta candidatura es, precisamente, nuestro vecino del Mediterráneo, el Reino de Marruecos. Especialmente, teniendo en cuenta, como usted ha dicho, el interés de la Comisión por promover dietas y hábitos de vida saludables para los europeos.

La Comisión podría colaborar, también, en la búsqueda de apoyos y adhesiones, podría realizar una labor diplomática, teniendo en cuenta el respeto que se tiene a la Comisión, especialmente en los países mediterráneos extracomunitarios y, también, fuera del ámbito mediterráneo y de la Unión Europea. Y, desde luego, señor Comisario, la Comisión podría mostrar su disponibilidad para organizar o colaborar en posibles acciones que vayan surgiendo estos meses en algunos de los ámbitos de trabajo.

4-048

Jorgo Chatzimarkakis, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident! Vielen Dank, Neil Parish, für die Anfrage, danke auch an die Kommission für die Beantwortung. Europa wird in der Welt um viele Dinge beneidet, um unsere Mode, um unseren Lifestyle, um unsere Sozialversicherungssysteme, und zunehmend werden wir auch um unsere Ernährungsweise beneidet. Wir als Europäer tun gut daran, die gesündeste Ernährungsweise, nämlich die Mittelmeerdiät, in den Vordergrund zu stellen.

Zur Klärung der Definition: Die Mittelmeerdiät geht auf ein Ernährungsmuster zurück, das für die Insel Kreta, für große Teile Griechenlands und für Süditalien typisch ist. Da kommt dieser Begriff her. Hauptbestandteil – der Kommissar hat es schon gesagt – ist das Olivenöl. Ein Grund mehr, lieber Herr Špidla – das geht an die gesamte Kommission –, dieses ureuropäische Produkt noch besser zu schützen.

Zur mediterranen Diät gehören weiterhin faserreiches Brot, große Mengen an Gemüse und an Obst – deswegen begrüßen wir das Schulobstprogramm der Kommission –, Fisch und Milchprodukte in moderater Menge, aber auch Wein. Es ist wissenschaftlich erwiesen – und das ist ein Ergebnis des *British Medical Journal* vom September 2008 –, dass die Mittelmeerdiät dazu beiträgt, Herz-Kreislauf-Erkrankungen zu senken. Die moderne Epidemie Europas, nämlich Typ-2-Diabetes herunterzufahren, Krebserkrankungen zu verringern, und Alzheimer und Parkinson in ihren Auswirkungen abzuschwächen. Ein Besuch auf Friedhöfen der Insel Kreta zeigt Ihnen das. Wenn Sie sehen, wie alt die Menschen dort werden – und mein Vater kommt aus Kreta –, dann wird Ihnen das bewusst.

Daher müssen wir alles dafür tun, dass die Mittelmeerdiät auch in Europa und darüber hinaus mehr Anhänger gewinnt, und die Aufnahme in die Liste des Weltkulturerbes ist ein wichtiger Schritt. Ich danke der Kommission für ihre Bemühungen.

Aber wir müssen auch sehen, wenn China und Indien die amerikanische Ernährungsweise übernehmen, was sie zunehmend tun, dann hat das dreifache negative Auswirkungen. Erstens wird der Gesundheitszustand der Weltbevölkerung schlechter. Zweitens kommt es zu mehr Massentierhaltung mit all den negativen Auswirkungen für die Umwelt, und drittens ist die Methanproduktion zu nennen, denn das meiste Fleisch wird Rindfleisch sein. Rinder produzieren Methan und das ist schlecht für das Weltklima. Deswegen ist es so wichtig, genau diesen Schritt zu tun. Ich danke noch einmal Neil Parish.

4-049

Sebastiano (Nello) Musumeci, a nome del gruppo UEN. – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, la decisione dell'Unione europea di sostenere il riconoscimento della dieta mediterranea come patrimonio culturale dell'Unesco riconsacra, innanzitutto, il diritto alla tutela dell'identità dei popoli nel rapporto profondo con il loro territorio. Ma l'impegno istituzionale che vede protagoniste l'Italia, la Spagna, la Grecia e il Marocco non può limitarsi all'ottenimento di un puro e prestigioso riconoscimento.

Credo che dobbiamo ricostruire il legame, oggi sempre più debole e fragile, che unisce i prodotti agricoli con i cibi della mensa quotidiana, formare cioè dei consumatori consapevoli sui principi della sana alimentazione e della stagionalità dei prodotti, che debbono tornare ad essere naturali, senza additivi e senza conservanti chimici. Prodotti il cui consumo, lo assicura la Comunità scientifica internazionale, riduce importanti casi di mortalità. Penso per esempio all'olio extravergine d'oliva, alla produzione vinicola e alla nostra frutta, con particolare riguardo all'arancia rossa di Sicilia, unica al mondo per i suoi pigmenti ricchi di sostanze antiossidanti.

Un obiettivo, concludo, che si spera possa essere condiviso da altri paesi mediterranei e che ha bisogno di una strategia specifica, di cui soltanto la Commissione può rendersi protagonista e interprete.

4-050

Pedro Guerreiro, em nome do Grupo GUE/NGL. – Serão de saudar as iniciativas que procurem promover e salvaguardar as culturas dos povos, nomeadamente ao nível da alimentação, como é exemplo a candidatura do regime alimentar mediterrânico como património cultural inalienável da humanidade, cuja nomeação será examinada pelo comité responsável da UNESCO em 2009.

A concretização de tal objectivo pode contribuir para preservar, dar a conhecer e promover uma alimentação que predomina nos países mediterrânicos, apontada como saudável por diversos nutricionistas e outros especialistas. Esta alimentação tem por base, como já aqui foi referido, os produtos tradicionais da região do Mediterrâneo, de que são exemplo frutas e legumes, azeite, peixe, cereais, frutos secos, ervas aromáticas, lacticínios e carne de ovinos e caprinos, vinho.

No entanto, tem-se verificado uma diminuição da população que mantém estes saudáveis hábitos alimentares.

Deste modo, entre outras consequentes e necessárias iniciativas políticas, consideramos que deverão ser tomadas efectivas medidas de apoio às produções tradicionais mediterrânicas, nomeadamente no quadro da Política Agrícola Comum e Política Comum de Pescas. Medidas dirigidas à pequena agricultura e à agricultura familiar, assim como aos pescadores destas regiões, que garantam o seu rendimento. Medidas que valorizem os produtos tradicionais e artesanais e fomentem a dinamização dos mercados de proximidade.

No fundo, medidas que contrariem o crescente abandono da actividade agrícola e a diminuição da população que protagoniza e salvaguarda pelos seus conhecimentos a produção destes produtos tradicionais de qualidade.

Tudo questões e medidas no âmbito da Comissão Europeia.

4-051

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – Senhor Presidente, caros Colegas, não é fácil que o mesmo tema congrege, ao mesmo tempo e de uma forma positiva, três vertentes tão importantes, como sejam a saúde, a cultura e a economia. A dieta mediterrânica consegue fazer esse pleno.

Do ponto de vista da saúde, não parecem subsistir cientificamente quaisquer dúvidas quanto às vantagens para a saúde humana de uma alimentação baseada em alimentos frescos e naturais como – já foram aqui mencionados – os cereais, o arroz, as leguminosas, os frutos secos, as frutas e hortaliças, o consumo frequente de peixe, o azeite como principal gordura alimentar e o consumo moderado de vinho.

Do ponto de vista cultural, os sistemas de produção e a transformação e consumo dos produtos mencionados estão associados a técnicas e a tradições ancestrais que vão para além da cultura greco-romana e que, em muitos aspectos, continuam a estar presentes nos usos, costumes e técnicas das comunidades da bacia do Mediterrâneo.

Do ponto de vista da economia, as actividades ligadas, em especial, às fileiras da agricultura, das pescas e do turismo rural, que tanto representam para a ocupação do território e a vitalidade das zonas rurais e costeiras, continuam a ter um impacto socioeconómico muito considerável, tratando-se ao mesmo tempo, e, curiosamente, no caso da agricultura, das produções mais competitivas da União Europeia e daquelas que sempre beneficiaram de menos apoios financeiros no âmbito da Política Agrícola Comum.

Por tudo o que acabo de dizer, merece ser positivamente saudada a iniciativa das autoridades espanholas de ver reconhecida pela UNESCO a dieta mediterrânica como património cultural da humanidade, e penso que é dever e obrigação da União Europeia fazer aquilo que puder para influenciar esta decisão, porque este não é um interesse específico de um país ou grupo de países, é um interesse de toda a União.

4-052

Salvatore Tatarella (UEN). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, l'obesità sta diventando un grave e direi un grosso problema in tutta l'Europa, soprattutto fra i giovani. Secondo gli esperti, se teniamo alla salute dei nostri figli, la vera ricetta da seguire quotidianamente è il ritorno alle tradizioni della cucina mediterranea, unica assicurazione sulla vita che nessuna crisi finanziaria potrà mai toccare.

La ricetta di Alfonso Iaccarino, noto *chef* italiano e componente della commissione di esperti per il riconoscimento della dieta mediterranea come patrimonio culturale immateriale dell'umanità, è il ritorno alla natura, ai cibi semplici, alle tradizioni, alla diversità e alla qualità in cucina. La dieta mediterranea non è abbondanza di pane e pasta, è anche movimento, attività fisica, stile di vita. La dieta mediterranea a base di olio d'oliva extravergine e di buon vino ha ottimi effetti salutari: l'olio d'oliva abbassa i livelli di colesterolo nel sangue, il vino, preso in modiche quantità, ha un effetto antiossidante.

Grazie alla dieta mediterranea gli italiani hanno conquistato il record della longevità in Europa e il primato della miglior massa corporea, che è il rapporto fra peso ed altezza. Concludo: il Senato della Repubblica italiana ha recentemente approvato all'unanimità un documento a favore del riconoscimento della dieta mediterranea come patrimonio dell'umanità. Mi auguro che anche il Parlamento europeo voglia essere dello stesso avviso e che la Commissione si adegui di conseguenza.

(Il Presidente ritira la parola all'oratore)

4-053

Vincenzo Lavarra (PSE). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, sono molto grato innanzitutto al presidente della commissione per l'agricoltura del Parlamento, collega Parish, per aver promosso questa interrogazione dopo l'importante audizione di esperti che noi abbiamo compiuto nella commissione medesima.

È innegabile che l'alimentazione mediterranea faccia parte del patrimonio storico e culturale del nostro continente, come è innegabile il suo principio salutistico. La stessa commissione, nel Libro bianco contro l'obesità, l'ha individuata come una medicina naturale assolutamente adeguata.

I benefici in termini di salute sono dimostrati scientificamente e godono di un'ampia fortuna all'estero, a cominciare dagli Stati Uniti. Capita dunque che il concetto si allarghi fino a snaturarne l'originalità. Per questo il riconoscimento da parte dell'Unesco sancisce una definizione a tutela di questa peculiarità e voglio dire al collega Parish che per peculiarità oggi, nella cultura gastronomica europea, parliamo di alimentazione mediterranea, ma certamente non come l'unica peculiarità della ricchezza gastronomica europea.

Signor Commissario, lei ha mantenuto l'impegno del suo predecessore a riconoscere importante questa iniziativa e di ciò la ringrazio. Ha sottolineato che non ha potere decisionale nell'ambito della procedura Unesco, tuttavia penso che lei potrà manifestare un pronunciamento e un lavoro diplomatico ...

(Il presidente ritira la parola all'oratore)

4-054

Alessandro Battilocchio (PSE). – Signor Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, partiamo da un concetto: la dieta mediterranea, lo confermano copiosi studi, favorisce la lotta contro l'obesità e malattie cardiovascolari ed in generale è assai positiva per la salute umana sotto molteplici aspetti.

Ma qui il punto non è pretendere di imporre la dieta mediterranea in tutta l'UE o tentare di favorirla rispetto ad altri regimi alimentari che si adattano meglio a climi e regioni diverse dal Mediterraneo. Abbiamo però il compito di proteggerla, definirla nei suoi contenuti e nelle sue caratteristiche, per difenderla da imitazioni e contaminazioni esterne che potrebbero danneggiarne l'immagine ed il valore.

Va quindi valorizzata, come tutte le altre espressioni culturali europee che meritano di essere difese e promosse a livello globale. È un modello che nel mondo tentano di copiare ed è importante, quindi, specificarne le peculiarità e salvaguardarlo, per evitare che un patrimonio completamente europeo vada perso nel mare della globalizzazione.

4-055

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Dieta śródziemnomorska zasługuje na ochronę i promocję także z innych względów. Dziś, w świecie zdominowanym przez jedzenie z supermarketów i fastfoodów, kuchnia śródziemnomorska jest chlubnym wyjątkiem jedzenia popularnego i zdrowego. Nie jest ona wymysłem dietetyków, ale wynikiem wielowiekowej tradycji przekazywanej z pokolenia na pokolenie.

Ponad połowa populacji ludności Unii Europejskiej ma problemy z nadwagą. Aż 15% jest otyła. Mnie też to dotyczy. To alarmujące dane. Powinniśmy podjąć działania, aby przeciwdziałać temu negatywnemu trendowi. Jednym ze sposobów jest promowanie zdrowego sposobu odżywiania, a takim jest z całą pewnością dieta śródziemnomorska. Badania naukowe dowiodły, że przyczynia się ona do zmniejszenia ryzyka występowania chorób układu sercowo-naczyniowego, zwłaszcza choroby niedokrwiennej serca, nowotworów, a także pozytywnie wpływa na średnią długość naszego życia.

4-056

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, diet is known to be an important contributor to good health. There is now indisputable scientific evidence that the Mediterranean diet – based on the traditional dietary intake of citizens of the southern parts of Europe, such as Crete and Cyprus – leads to a longer and healthier life, whereas the American-influenced junk food diet – such as industrially processed hamburgers, chips and sweets – leads to a shorter life and one more affected by disease. Good diet is especially important in children. So, will the Commission do more – far more – in order to make sure that Member States effectively promote the Mediterranean diet in schools and even ban the use of diets proven to cause damage to children's health in such institutions?

By the way, Mr Commissioner, I did not quite understand why the EU is not a member of UNESCO? Should it not be?

(The President cut off the speaker.)

4-057

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Lepiej zdrowo się odżywiać i nie chorować, niż leczyć się choćby najbardziej skutecznymi nowoczesnymi metodami. Leczenie, w tym skomplikowane operacje wywołane nadmiarem cholesterolu, jest też droższe niż proste, tradycyjne środki żywnościowe. Bazowanie na dobrych, sprawdzonych tradycjach

to postępowanie mądre. Dieta śródziemnomorska daje zdrowie i radość życia, zapobiega nadmiernemu tyciu. Cieszę się, że UNESCO uznało dietę śródziemnomorską za dorobek ludzkości.

4-058

Jean-Claude Martinez (NI). – Monsieur le Président, je me réjouis que ce soit un Britannique, notre collègue Parish, qui ait déposé ce texte, comme quoi les soldats romains, il y a deux mille ans, ont bien fait d'aller en Grande-Bretagne et d'amener des amphores d'huile d'olive et de vin. Mais alors, il faudra en tirer deux conséquences. Ce n'est pas très raisonnable symboliquement de mettre l'Agence de l'alimentation à Helsinki et ce n'est pas raisonnable que la Commission européenne ne revienne pas en arrière sur les points suivants: d'abord, rétablir des aides pour les amandiers, ensuite arrêter les agressions qui sont faites contre les oliviers, et notamment en Andalousie et dans toute l'Europe; arrêter les agressions qui sont faites contre les pêcheurs de thon rouge en Méditerranée et les agressions qui sont faites contre le vignoble européen avec l'arrachage. Moi, je suggère à notre commissaire et à notre Président, M. Barroso, d'organiser un grand banquet au Portugal avec des fromages de brebis et du vin de Samos
(*Le Président retire la parole à l'orateur*)

4-059

Vladimír Špidla, člen Komise. – Dámy a pánové, Komise na základě strategie, která je vyjádřena v bílé knize, podporuje všechny návrhy a všechny postupy, které vedou ke zdravým stravovacím návykům. Komise tyto iniciativy aktivně podporuje, avšak nemůže podporovat pouze úzce vymezenou linii stravovacích návyků již vzhledem k podstatnému rozdílu mezi jednotlivými členskými státy a mezi jednotlivými regiony stejně tak k rozdílu mezi například i jednotlivými středomořskými zeměmi. To ovšem v žádném případě neznamená, že neplatí to, co jsem uvedl ve svém úvodním projevu, že Komise podporuje návrh zaznamenat středomořskou dietu jakožto lidské kulturní dědictví. Postupujeme tímto směrem, je samozřejmě jasné, že i když nejsme členem UNESCO, jistě existují způsoby, kterým pozici tohoto návrhu posílit.

Dámy a pánové, dovolu mi, abych zareagoval jenom na jedno vystoupení, se kterým zásadně nesouhlasím. Nevidím žádný důvod proto, abychom přehodnocovali umístění agentury ve Finsku. Nepochybuji o tom, že lidé na tom místě, kteří jsou kolem agentury sdružení, jsou schopni v plném rozsahu a do hloubky hájit a plnit mandát, který je agentuře určen. Myslím si, že tato lokalizace byla správným a odůvodněným rozhodnutím.

4-060

El Presidente. – No sé si hay grandes discrepancias entre Estados miembros o grupos, lo cierto es que, en el debate que hemos mantenido aquí, no se ha apreciado discrepancia; en el debate no ha habido discrepancia y de Alemania a Polonia, del Reino Unido a Portugal, España o Chipre se ha apreciado –creo yo– una unanimidad muy grande en el apoyo que se da a la iniciativa.

Muchas gracias a todos. Vamos a suspender la sesión por unos minutos. Hemos podido terminar el debate a tiempo y, sobre todo, con la paz necesaria para que todos nos escuchemos, lo cual es un buen inicio del año en nuestro Pleno. La sesión se reanudará a las 12.00 horas para las votaciones.

(*La sesión, suspendida a las 11.50 horas, se reanuda a las 12.00 horas*)

4-061

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

4-062

Francis Wurtz (GUE/NGL). – Monsieur le Président, mes chers collègues, je dois malheureusement vous informer que nous venons d'apprendre que le quartier général de l'Agence des Nations unies chargée de l'aide aux réfugiés à Gaza vient d'être bombardé par des obus de chars israéliens. Il y a 3 blessés et l'ONU décide d'arrêter toutes ses activités.

Je pense que, compte tenu du vote qui va intervenir tout à l'heure, il était important que chacune, chacun d'entre vous en soit informé.

(*Applaudissements*)

4-063

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Kollege Wurtz, für diese Information. Wenn das zutreffen sollte, ist die Abstimmung, die wir gleich vornehmen werden, umso dringlicher.

4-064

4 - Übermittlung von Gemeinsamen Standpunkten des Rates: siehe Protokoll

4-065

5 - Wiederaufnahme des Sendebetriebs des chinesischen Fernsenders NTDTV durch Eutelsat (schriftliche Erklärung)

4-066

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, grazie anche a nome di chi ha compromesso questa iniziativa. Voglio ringraziare gli oltre 440 deputati che hanno sottoscritto. Questo Parlamento chiede a Eutelsat di riprendere le trasmissioni di NTDTV in Cina: la libertà di informarsi e di conoscere è un diritto umano fondamentale. Questo Parlamento dimostra, come sul Premio Sacharov a Hu Jia, come sull'invito al Dalai Lama, che quando critichiamo la Cina o l'UE sui diritti umani lo facciamo a favore della libertà del popolo cinese.

4-067

6 - Abstimmungsstunde

4-068

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgt die Abstimmungsstunde.

(Abstimmungsergebnisse und sonstige Einzelheiten der Abstimmung: siehe Protokoll)

4-069

6.1 - Kontrolle der Ausführung von EU-Mitteln in Afghanistan (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (Abstimmung)

4-070

6.2 - Umsetzung und Anwendung der Richtlinie 2002/73/EG zur Verwirklichung des Grundsatzes der Gleichbehandlung von Männern und Frauen hinsichtlich des Zugangs zur Beschäftigung, zur Berufsbildung und zum beruflichen Aufstieg sowie in Bezug auf die Arbeitsbedingungen (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (Abstimmung)

4-071

6.3 - Lage im Nahen Osten / Gaza (Abstimmung)

4-072

– *Vor der Abstimmung*

4-073

Martin Schulz (PSE). – Herr Präsident! Ich danke Ihnen, dass Sie mir das Wort geben. Ich bitte Sie und auch die Kolleginnen und Kollegen, mir zu gestatten, zwei Bemerkungen zu machen, zunächst eine zu der Entschließung, die zur Abstimmung vorliegt, und danach eine persönliche Bemerkung, die einen Kollegen dieses Hauses betrifft.

Zur vorliegenden Entschließung: Meine Fraktion hat gestern Abend noch einmal sehr intensiv und auch sehr leidenschaftlich, aber sehr bedächtig über diese Entschließung diskutiert. Ich glaube, wir alle stehen heute Morgen, bevor wir abstimmen, unter dem Eindruck dessen, was Francis Wurtz gerade berichtet hat. Wenn in einer kriegerischen, bewaffneten Auseinandersetzung die internationalen Institutionen nicht mehr sicher sind, dann ist ein Grad erreicht, der äußerst bedenklich ist. Man muss einen Appell in diesem Fall insbesondere an Israel richten, die Einrichtungen der internationalen Staatengemeinschaft zu respektieren, weil sonst die Aufrechterhaltung der humanitären Infrastruktur nicht gewährleistet ist, was sicher nicht im Rahmen des internationalen Völkerrechts ist.

Zum anderen aber haben wir uns entschlossen, diese Entschließung mitzutragen, weil wir – nach langer Diskussion gestern Abend – glauben, dass es wichtig und richtig ist, sie zum jetzigen Zeitpunkt zu verabschieden, und dass die Signale, die wir aussenden, auch die Signale, die das Europäische Parlament als Institution aussendet, notwendig sind. Aber ganz sicher ist eins: Eine Entwicklung der Gewalt, die nicht einmal mehr haltmacht vor Schulen und Kindergärten, ist ein Grad, den man nicht bedauern kann, sondern aufs Schärfste verurteilen muss. Das findet sich in der Entschließung nicht wieder,

(Lebhafter Beifall)

aber wir wollen – weil wir glauben, dass wir damit auch dem Gefühl vieler Kolleginnen und Kollegen, auch aus anderen Fraktionen, Ausdruck verleihen – das hier doch so festhalten.

Gestatten Sie mir, zu einem Kollegen, der sich in seiner ganzen politischen Karriere gerade um den Frieden in der Welt und in der Europäischen Union große Verdienste erworben hat, am heutigen Tag etwas zu sagen. Das ist heute die letzte Plenarsitzung, an der mein Kollege Michel Rocard teilnehmen wird. Für uns Sozialistinnen und Sozialisten, aber ich glaube für uns alle

(Die Mitglieder des Parlaments erheben sich und spenden Beifall)

4-074

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Schulz. Da ich gestern an dem Empfang nicht teilnehmen konnte, weil der Präsident des Europäischen Rates, der Ministerpräsident Tschechiens, Mirek Topolánek, hier war, möchte ich an die Adresse des Kollegen Rocard sagen: Herr Kollege Michel Rocard, ich möchte Ihnen meine größte Hochachtung und meine Freundschaft zum Ausdruck bringen und wünsche Ihnen für all das, was Sie jetzt vorhaben, Glück und Erfolg. Ich hoffe, dass wir uns oft wiedersehen, und danke Ihnen für Ihren großen Beitrag, den Sie für die europäische Einigung geleistet haben. Aufrichtigen Dank, Michel Rocard!

(Lebhafter Beifall)

– *Vor der Abstimmung / betrifft Ziffer 3*

4-075

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Auch in Absprache mit den anderen Fraktionen möchte ich folgende Änderung vorschlagen:

4-076

To replace ‘a special responsibility’ with ‘an important role’, so that it would read: ‘which implies an important role for Egypt’.

4-077

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

4-078

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen, ich möchte Sie darüber informieren, dass ich jetzt den Versuch unternehmen werde, in meiner Eigenschaft als Präsident der Euromediterranen Parlamentarischen Versammlung eine ähnliche Entschließung des Präsidiums dieser Parlamentarischen Versammlung herbeizuführen, wie Sie ihn gerade hier im Europäischen Parlament beschlossen haben.

(Applaus)

4-079

6.4 - Lage am Horn von Afrika (Abstimmung)

4-080

– *Vor der Abstimmung*

4-081

Ana Maria Gomes (PSE). – Queria propor um novo parágrafo antes do parágrafo 1, que diz o seguinte:

4-082

‘Notes that the current situation in the countries of the Horn of Africa is not in conformity with the essential elements of cooperation stated in Article 9 of the Cotonou Agreement;’.

This is a sentence that was already in the report that our three colleagues, who visited the region, recently gave to us.

4-083

(Der mündliche Änderungsantrag wird nicht berücksichtigt.)

4-084

6.5 - Strategie der Europäischen Union gegenüber Belarus (Abstimmung)

4-085

– *Vor der Abstimmung – betrifft Ziffer 9*

4-086

Jan Marinus Wiersma (PSE). – We propose to delete the last sentence of paragraph 9, which reads: ‘calls on the Belarusian authorities to end their practice of issuing exit visas to their citizens, in particular children and students’. We want to delete this because the authorities have already abolished this system of exit visas, so it is obsolete.

4-087

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

4-088

6.6 - 11 Juli: Tag des Gedenkens an die Opfer des Massakers von Srebrenica (Abstimmung)

4-089

– *Vor der Abstimmung – betrifft Ziffer 3*

4-090

Doris Pack (PPE-DE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Alle haben zugestimmt, dass wir Punkt 3 ergänzen. In Punkt 3 geht es um die Aufgabe des Internationalen Gerichtshofs in Den Haag. Wir möchten ihn gerne um folgenden Satz ergänzen:

4-091

‘reiterates in that regard that increased attention needs to be paid to war crime trials at domestic level;’.

4-092

(Der mündliche Änderungsantrag wird berücksichtigt.)

4-093

7 - Stimmerklärungen

4-094

Mündliche Stimmerklärungen

4-095

- Bericht: Teresa Riera Madurell (A6-0491/2008)

4-096

Daniel Hannan (NI). – Mr President, the field of equal pay and gender equality has been perhaps the supreme example in the European Union of judicial activism, of the Treaty saying one thing and then the European Court interpreting that in an expansive and creative way.

The Treaty of Rome has one sentence on the subject which you would have thought is very easily understood: ‘Men and women shall be given equal pay for equal work’. But in a series of contentious judgments – Defrenne v. Sabena, Barber v. Guardian Royal Exchange, and others – the definition has been progressively widened, first so as to include holiday entitlements and pensions and so on, and then so as to include work of equivalent value.

It is not at all clear how an employer is supposed to assess work of equivalent value, whether he is required, for example, to factor in the availability of suitably qualified applicants. My point is not really to do with gender equality, it is to do with the fairness of Member States thinking that they have signed one Treaty, and then finding that it is interpreted in the courts by judges who give it a meaning that it could not possibly have been intended to have.

Before we open the door to massive new extensions through the Treaty of Lisbon, we should put it to a referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

4-097

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA *Vice-président*

4-098

Philip Claeys (NI). – Mijnheer de Voorzitter, ik kan mij niet terugvinden in het verslag Riera Madurell, niet omdat ik mij verzet tegen het principe van de gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Integendeel natuurlijk, maar het probleem met dit verslag en eigenlijk met alle vergelijkbare verslagen in dit politiek correcte Huis is de betutteling die erin vervat zit. Hoe kan men nu bijvoorbeeld de omkering van de bewijslast toejuichen? Het is nochtans een principe dat elementair is in een rechtsstaat dat men moet aantonen dat iemand niet onschuldig is in plaats van het omgekeerde.

Waarom worden bedrijven opgezadeld met de verplichting om elk jaar een bedrijfsplan voor gendergelijkheid voor te leggen. Dit is pure betutteling, dit is puur het opzadelen van bedrijven met nutteloze rompslomp, enkel en alleen om een aantal principes door te drukken die door iedereen aanvaard worden, maar die in de praktijk niet altijd gemakkelijk te realiseren zijn. Hoe kan men een bedrijf verplichten om elk jaar evenveel mannen als vrouwen aan te werven in plaats van gewoon te kijken naar wie het bekwaamst is voor de job.

4-099

- Entschliessungsantrag B6-0051/2009 (Lage im Nahen Osten / Gaza)

4-100

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Balsavau už rezoliuciją dėl padėties Gazos ruožė, nes daugelis dalykų, kurie svarbūs Lietuvos gyventojams, kurie mane delegavo į šį Parlamentą, yra įtraukti į šią rezoliuciją.

Svarbiausia – nedelsiant ir visam laikui nutraukti ugnį. Statistika, kurią vakar transliavo pasaulio informacijos agentūros, yra bauginanti – daugiau nei 1000 žuvusiųjų, šimtai sužeistųjų, sužaloti, verkiantys vaikai. Tai negali tęstis.

Man, kaip Europos Parlamento Žmogaus teisių pakomitečio narei, ypatingai svarbūs yra žmogaus teisių pažeidimai, humanitarinė situacija Gazos ruože. Humanitarinei pagalbai neturi būti jokių kliūčių, pagalba turi atitekti tiems, kam ji skirta, kam jos labiausiai reikia – civiliams žmonėms.

Aš sveikinu šią Europos Parlamento rezoliuciją, jos labai reikėjo. Europos Parlamentas niekada netyli ir negali tylėti, kai žūsta žmonės.

4-101

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, it seems rather futile to welcome this motion for a resolution on Gaza which, of course, I do, because thus far words have not been heard above the noise and din of rocket-fire, bullets and the cries of men, women and children who have been wounded and who have died in the region. But it may be that today there will be further movements towards a ceasefire in the region, which would be most welcome.

In that respect, we support the efforts of Egypt to broker a ceasefire. While Egypt and the Arab leaders may bring influence to bear on Hamas, when it comes to Israel, I think it is the US which carries that influence, although I hope that this motion for a resolution, which was resoundingly supported in Parliament today, will add further to the pressure for immediate and effective humanitarian aid, for a ceasefire and for a lasting peace in the region.

4-102

Daniel Hannan (NI). – Mr President, firstly I was delighted to see that no action was taken against Members who decided to demonstrate during this vote with their 'Stop the war' placards and their Palestinian flags. I hope we have now set the precedent that, unlike those who demonstrated for a referendum, we accept the right to make a peaceful point in a suitable manner as part of the democratic process.

Like everybody else in this Chamber, I am of course horrified by what has been happening in the Middle East. The losers are not one side or the other but people of good will throughout the region. There are Gazan families peaceably trying to bring up their children, who are horrified at the hell unleashed on them by the rocket launches. There are Israelis who understand that one day an independent Palestine will be their neighbour and that actions of this kind are unlikely to make it a benign neighbour. But, in the current circumstances, nobody wants to listen to such voices.

I would just say that I am puzzled by the resolution's insistence on proportionality. I am not sure what proportionality means. Would critics of the Israeli Government be happier if it had rained an equivalent number of rockets randomly on Gazan villages? I see your gavel raised so I will simply say that I hope that the ceasefire is quickly negotiated and that we can get back to talking and to finding a peaceful resolution.

4-103

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich danke dem tschechischen Außenminister und Ratspräsidenten Fürst Schwarzenberg sowie der Außenkommissarin Ferrero-Waldner für ihre gestrige Präsenz bei unserer Debatte und den Kollegen für die heutige fast einstimmige Abstimmung.

Die EU ist in der Tat viel geschlossener, als dies behauptet wird. Wenn wir diese Geschlossenheit bewahren, können wir im Nahen Osten auch etwas erreichen. Deshalb müssen wir auf dieser Linie fortfahren.

Die Elemente sind eigentlich klar: Ja zum Existenzrecht Israels, Nein zu Krieg und Blutvergießen, Nein zum Raketenbeschuss der Hamas, Nein zum Terrorsystem der Hamas, und vor allem – was ganz wesentlich ist – brauchen wir Verhandlungen über die strittigen Punkte einschließlich des Siedlerproblems, was neben dem inakzeptablen Terror der Hamas zum Kern des Ganzen gehört.

Das heißt, die Grundelemente liegen auf dem Tisch. Von daher ist es unsere Aufgabe als EU, die Dinge mit Energie und Entschlossenheit voranzutreiben, statt wieder zu einem zerrissenen Debattierklub zu werden, der wir leider in den letzten Jahren in der Frage der Nahostpolitik waren.

4-104

Hannu Takkula (ALDE). – Arvoisa puhemies, uskon, että me kaikki Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa haluamme rauhan tuolle alueelle. Rauha ja tulitauko. Ja jotta tulitauko voidaan saada, meidän pitää voimakkaasti ponnistella sen puolesta, että terroristijärjestö Hamas riisutaan kaikista aseista.

Minun mielestäni Hamasin terroristijärjestöluonteen kuvaaminen olisi voinut olla vielä paremmin esillä tässä päätöslauselmaesityksessä, mutta tiedän, että kun tällaista kompromissia rakennetaan eri puolueitten välillä, se voi olla vaikeaa saada aikaan. Joka tapauksessa meidän pitää olla eurooppalaisina tasapuolisia, objektiivisia ja ennen muuta, meidän pitää kaikissa olosuhteissa puolustaa demokratiaa, ihmisoikeuksia, mielipiteenvapautta ja vastustaa terroria, se on

kaikista tärkeintä. Meidän on muistettava myös se, että tämä kaikki sai alkunsa terrorihyökkäyksestä, ja nyt täytyy saada terrori kitkettyä tästä asiasta.

4-105

Kristian Vigenin (PSE). – Mr President, I am pleased that our Parliament was able to adopt this resolution by such an impressive vote, with no votes against. We, and I personally, supported this resolution because the European Parliament has to have a clear position and to find common ground, even if the resolution adopted today does not correspond fully to the position of the Socialist Group.

Let me reiterate that the Socialist Group expresses its deepest outrage at the violence in the Gaza Strip, the consequences of the disproportionate use of force by the Israeli Army and the military escalation that is causing many hundreds of victims – most of them civilians, including many children – and that we strongly regret that civilian and UN targets have been hit.

We stress again that any upgrading of political relations between the EU and Israel must be strongly conditioned on respect for international humanitarian law, on real commitment to a comprehensive peace settlement, on an end to the humanitarian crisis in Gaza and the Occupied Palestinian Territory and on respect for full implementation of the EC-PLO Interim Association Agreement.

4-106

- Bericht: Teresa Riera Madurell (A6-0491/2008)

4-107

Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, je voudrais tout simplement faire une mise au point parce que, dans une explication de vote orale d'un des collègues, il a dit des choses et prétendu qu'il y a dans la résolution des choses qui n'y figurent pas. Il n'y a pas d'obligation pour les employeurs de faire des plans. Nous avons retiré toutes ces obligations, toutes ces demandes du rapport tel qu'il avait été adopté par la commission des droits de la femme. Nous avons présenté une résolution commune et j'espère que ce collègue n'est quand même pas contre le fait qu'on souligne la nécessité d'encourager le dialogue social entre partenaires sociaux, afin que soit appliqué le principe d'égalité, ni contre le fait qu'on invite les États membres à encourager les employeurs à fournir régulièrement aux employés et à leurs représentants des informations liées au respect du principe d'égalité. Donc, tout ce qu'il a critiqué ne se trouve plus dans la résolution qui a été adoptée et je voulais faire cette mise au point.

4-108

- Entschließungsantrag RC-B6-0028/2009 (Belarus)

4-109

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Balsavau už mūsų rezoliuciją dėl Europos Sąjungos strategijos dėl Baltarusijos. Manau, kad dokumentas puikiai atspindi per pastarąjį pusmetį įvykusius pasikeitimus šioje šalyje, kuriuos būtina įvertinti. Žinoma, pirmosios kregždės dar nereiškia, kad atėjo pavasaris, tačiau Baltarusija yra didelė ir svarbi valstybė, Europos Sąjungos kaimynystėje, ir, be abejo, visi pozityvūs pasikeitimai mus džiugina. Politinių kalinių išlaisvinimas, kai kurių spaudos laisvės suvaržymų atšaukimas, dialogas su Europos Sąjunga energetikos, aplinkosaugos, kitais klausimais yra pozityvūs pokyčiai.

Šiandien noriu pareikšti įsitikinimą, kad atėjo laikas Europos Parlamento delegacijos vizitui į Baltarusiją, ir ši rezoliucija aiškiai pasisako šiuo svarbiu klausimu. Tikiuosi, kad laikas, kai Baltarusija galės naudotis Europos kaimynystės politikos teikiamomis galimybėmis, sparčiai artėja. Tik nesustokime pusiaukelėje – tai galioja ir Baltarusijai, ir Europos Sąjungai.

4-110

Roberto Fiore (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ho votato contro la risoluzione nonostante ci fossero degli elementi apprezzabili e di equilibrio nella risoluzione. Io penso che non ci sia e non sussistano più ragioni per mantenere un regime di sanzioni nei confronti della Bielorussia. Dal punto di vista delle libertà economiche, politiche e religiose è un paese che ha quasi totalmente seguito i criteri di libertà in cui noi crediamo.

Io penso che sia necessario anzi iniziare delle vere e proprie relazioni con la Bielorussia per l'integrazione di questo paese nell'Europa, pienamente e soprattutto in una fase in cui ci troviamo a dover anche iniziare un rapporto con la Russia. La Bielorussia può essere un buon ponte fra l'Europa e la Russia e io ritengo che piuttosto di minacciare sanzioni si debba iniziare un vero e proprio proficuo rapporto con questo paese.

4-111

Schriftliche Stimmerklärungen

4-112

- Bericht: Véronique Mathieu (A6-0488/2008)

4-113

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), raštu. – Aš balsavau už kolegės Veronique Mathieu parengtą pranešimą dėl Afganistanui skirtų ES biudžeto lėšų finansinės kontrolės ir EP rezoliucijos šiuo klausimu.

Tai išsamus, gerai parengtas dokumentas, kuriam nuomones pateikė net trys EP komitetai, įskaitant ir Biudžeto komitetą, kurio nuomonę aš rengiau.

Aš noriu dar kartą atkreipti dėmesį į svarbiausius dalykus, nuo kurių priklauso mūsų paramos Afganistanui rezultatai. Tai, visų pirma, finansinės paramos koordinavimas, ne tik tarp ES valstybių narių ir Europos Komisijos, bet ir tarp pačių valstybių narių, taip pat ir koordinavimas su kitais donorais.

Ir, antra, noriu pabrėžti prioritetų svarbą. Esu įsitikinusi, kad infrastruktūros plėtra, parama alternatyviems pragyvenimo šaltiniams, kurie padėtų mažinti skurdą ir pereiti nuo opijaus gamybos prie kitų alternatyvių veiklų, pagaliau sveikatos, švietimo įstaigos turėtų būti ES prioritetų sąraše.

4-114

Robert Atkins (PPE-DE), in writing. – I and my British Conservative colleagues are fully supportive of EU and international efforts to promote peace, democracy and prosperity for the people of Afghanistan. The future stability of Afghanistan is of crucial concern to the security of EU Member States and wider afield.

We support funding for development and the promotion of good governance in Afghanistan, but equally believe this funding must be effectively monitored. Transparency in the use of taxpayers' money is of great concern and any evidence of misappropriation or misuse must be dealt with properly.

We wish to make clear that our support for this report in no way implies recognition of the Treaty of Lisbon, which is mentioned in Recital 11 of the report. We oppose the Treaty of Lisbon in principle.

4-115

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului prezentat de doamna Véronique Mathieu privind controlul bugetar al fondurilor comunitare în Afganistan. Este un raport judicios și de mare însemnătate, întrucât succesul eforturilor financiare, politice, civile și militare pentru stabilizarea Afganistanului prezintă o importanță deosebită pentru UE și pentru întreaga lume democratică.

România contribuie la aceste eforturi internaționale în Afganistan cu 721 de militari în cadrul misiunii ISAF (sub egida NATO) și cu 57 de militari în operațiunea *Enduring Freedom* (misiune de tip coalitie). În aceste misiuni, mai mulți militari români au fost uciși sau răniți, aducând tristețea în familiile lor și în societatea românească. Dorim ca sacrificiul lor să nu fie zadarnic, iar contribuția financiară, militară și umană a românilor la efortul european și internațional să conducă la o stabilizare durabilă a Afganistanului și la eliminarea focarelor de terorism.

4-116

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului deoarece Comisia trebuie să mărească mijloacele alocate luptei împotriva traficului de droguri.

Ajutorul acordat în perioada 2004-2007 de către UE se compune din ajutoare directe și indirecte. Între anii 2002 și 2007, ajutorul comunitar direct a reprezentat 70% (970 de milioane de euro) din totalul ajutorului comunitar, iar ajutorul comunitar indirect, gestionat de organizațiile internaționale, a reprezentat 30% din ajutorul comunitar (422 de milioane de euro).

Cu toate acestea, se impune recunoașterea lipsei de coordonare la nivel internațional între țările donatoare, situație care există și între diferitele state membre ale Uniunii și Comisia Europeană, în condițiile în care aceasta ar putea avea un rol unificator. Aceasta are drept consecințe un raport costuri/eficiență mult inferior a ceea ce ar trebui să fie și convingerea că populația afgană ar fi putut beneficia într-o măsură mult mai mare de fondurile internaționale și comunitare alocate țării.

4-117

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – De EU is een van de grootste donoren van ontwikkelingshulp en humanitaire steun aan Afghanistan. Tussen 2002 en 2007 heeft de Europese Commissie voor een totaal bedrag van 1.400.000.000 euro steun toegekend.

Dit is een goed verslag, want het gaat uit van een aantal correcte stellingen en het geeft een aantal goede aanbevelingen. Zo moet de controle op EU-gelden uitgebreid worden en de welig tierende corruptie in het land drastischer worden aangepakt. (Geldt dat overigens niet voor alle ontwikkelingslanden waarnaar onze steun gaat?)

Anderzijds pleit het Europees Parlement voor meer ontwikkelingssteun en de uitbreiding van de delegatie van de Commissie in Kaboel om de nodige verificaties, audits en controles uit te voeren.

Met Afghanistan staat of valt de strijd tegen het internationale terrorisme. Bijkomende budgettaire inspanningen zijn dus meer dan welkom.

4-118

Carl Lang (NI), *par écrit*. – Le rapport sur le contrôle budgétaire des fonds de l'Union Européenne en Afghanistan, de par les constats qui y sont faits, démontre une fois de plus que l'interventionnisme occidental dans ces régions n'aura rien changé. Notre présence ne fait que prolonger la guerre et les souffrances qui en résultent plutôt que d'y remédier.

Parler de démocratie et d'égalité des sexes dans un pays où les coutumes confinent parfois à la barbarie, résume toute l'illusion béate des européistes préférant toujours s'occuper de l'international plutôt que de régler les problèmes de l'Europe.

Les ethnies composant l'Afghanistan, terre belliqueuse depuis des siècles, n'accepteront jamais aucune occupation étrangère, fût-elle "humanitaire". Elle ne fait que renforcer les positions des talibans ou d'autres factions extrémistes plutôt que de permettre l'émergence d'un pouvoir légitime fort et capable de stabiliser le pays.

Les Européens doivent se retirer au plus vite du guépier afghan.

4-119

Bogusław Liberadzki (PSE), *na piśmie*. – Panie Przewodniczący! Głosuję za przyjęciem sprawozdania w sprawie kontroli budżetowej środków UE w Afganistanie (2008/2152 (INI)).

Pani Mathieu słusznie zauważa, że wskaźnik rozwoju społecznego w Afganistanie osiąga dramatycznie niski poziom. Fakt trwania w stanie konfliktu lub wojny, spory plemienne i międzynarodowe, handel narkotykami, korupcja – wszystko to powoduje, że Afganistan potrzebuje pomocy wspólnotowej.

Chciałbym wyrazić swoje poparcie na rzecz pomocy Afganistanowi. Z zadowoleniem przyjmuję długofalowe zobowiązanie do działań na rzecz tego kraju i uważam, że priorytety określone w krajowym dokumencie strategicznym Komisji na lata 2007-2013 są zgodne z potrzebami społeczeństwa afgańskiego.

4-120

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Uniunea Europeană este unul dintre principalii donatori în Afganistan, contribuind la stabilizarea și creșterea securității în zonă, cu efecte vizibile precum creșterea speranței de viață.

UE trebuie să continue sprijinul acordat Afganistan, însă nu poate ignora cheltuirea defectuoasă a banilor proveniți din bugetul comunitar, adică, în ultimă instanță, din buzunarul contribuabililor. De aceea, consider că acest raport este binevenit ca un instrument de a eficientiza alocarea asistenței UE în Afganistan și de a maximiza impactul financiar al fondurilor. În acest sens, coordonarea și controlul fondurilor de asistență pentru dezvoltare acordate Afganistanului sunt trei elemente esențiale pentru a facilita atingerea scopurilor acestor bani.

Raportul propus sintetizează o serie de probleme în acordarea fondurilor UE Afganistanului și propune o serie de recomandări viabile. Îmi exprim susținerea față de acest raport și sper ca acesta să fie urmat de implementarea unei serii de măsuri concrete, pentru a spori impactul utilizării fondurilor UE și a asigura un mai bun control asupra cheltuirii acestora. Ținând cont și de situația economică în majoritatea statelor noastre, consider că este de datoria PE, în calitate de entitate cu atribuțiuni bugetare în cadrul Uniunii, de a asigura eficiența maximă în utilizarea banilor publici.

4-121

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole alla relazione della collega Mathieu sul controllo di bilancio dei fondi dell'UE in Afghanistan.

La relazione presenta conclusioni molto chiare circa i risultati finora ottenuti tramite gli aiuti comunitari dalla firma dell'accordo ad oggi: pur avendo potuto essere di maggior portata, essi sono comunque positivi e degni di nota. Mi riferisco in particolare alla diminuzione del tasso di mortalità infantile, al miglioramento dell'accesso all'assistenza sanitaria di base e al grande aumento del numero di minori scolarizzati. Mi associo inoltre alla relatrice nel ritenere che debbano essere incentivati gli sforzi volti a migliorare il coordinamento tra donatori a livello comunitario e internazionale, al fine di evitare duplicazioni e fonti di corruzione nel paese.

Inoltre, è fondamentale che nei casi di assistenza finanziaria ad un paese pesantemente afflitto da problemi di ordine sociale e politico il sistema di controllo sia più che mai efficace, altrimenti il rischio è di peggiorare la situazione, quando il fine che ci si propone è quello di migliorarla. Perciò auspico che tale sistema di controllo, specialmente ex-ante, venga migliorato ed applicato in misura maggiore a quanto finora fatto.

4-122

- Bericht: Teresa Riera Madurell (A6-0491/2008)

4-123

Robert Atkins (PPE-DE), *in writing*. – I and my British Conservative colleagues are fully supportive of the principle of equal treatment for men and women in all aspects of life, including access to employment, vocational training and promotion, and working conditions.

However, we believe these matters are primarily ones for Member States to pursue and not for the European Union. We have therefore decided to abstain on this report.

4-124

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass and John Whittaker (IND/DEM), in writing. – UKIP fully supports equality for men and women. However, the UK already has equality legislation and can change and improve it as and when required to by our Parliament and people. Further legislation and bureaucracy imposed by the EU is therefore unnecessary. Furthermore, the EU is undemocratic and not a safe guardian of anyone's rights, including those of women.

4-125

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen dit zoveelste politiek-correcte verslag gestemd, dat ons in dit Parlement ter goedkeuring wordt voorgelegd. In de eerste plaats wil ik erop wijzen dat gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de EU al lang bestaat en dat dit verslag dus overbodig is. Verder bekritiseer ik de in dit verslag toegejuichte omkering van de bewijslast bij rechtszaken (§20), een rechtsstaat onwaardig, terwijl ook nog eens totale almacht wordt gegeven aan organisaties die deze richtlijn moeten uitvoeren (§19).

Het feit dat lidstaten ondernemingen moeten verplichten om jaarlijkse bedrijfsplannen voor gendergelijkheid te ontwikkelen en een evenwichtige genderverdeling binnen bedrijfsdirecties moeten waarborgen, staat volledig haaks op de vrijheid van ondernemen. Voor bedrijven in moeilijkheden door de internationale financiële crisis zou een dergelijke verplichting nog eens voor verpletterende bijkomende bureaucratische rompslomp kunnen zorgen. In een vrije markt met gezonde bedrijven komt kwaliteit, mannelijk of vrouwelijk, vanzelf bovendrijven. Daarvan zijn voorbeelden te over.

4-126

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – În condițiile actualei crize economice, femeile sunt printre cele mai afectate de șomaj sau diminuarea salariilor. Avem nevoie la nivel european ca statele membre să implementeze prevederile Directivei 2002/73/CE și Comisia Europeană să vegheze asupra acțiunilor acestea și să informeze periodic Parlamentul European.

Așa cum arată și raportul doamnei Madurell, una dintre marile probleme în combaterea discriminării de gen pe piața forței de muncă este și gradul insuficient de informare referitoare la drepturile pe care le au victimele discriminării. Aici responsabilitatea este împărțită în mod egal între statele membre, instituțiile europene - precum Institutul European pentru Egalitatea de Gen - și angajatori. Un rol important îl au și organizațiile societății civile care, prin campanii de informare și rapoarte de monitorizare, pot suplini deficitul de acțiune la nivel național sau european.

Comisia are obligația să vegheze ca statele membre să ia măsuri în ceea ce privește concilierea vieții de familie cu cea profesională, reducerea diferențelor de salariare dintre femei și bărbați și accesul femeilor la funcții de conducere. În România, reglementările la nivel european au fost cele care ne-au ajutat să punem pe picioare un sistem instituțional care să asigure că „drepturile omului sunt și drepturile femeilor”.

4-127

Edite Estrela (PSE), por escrito. – Votei a favor do Relatório Madurell sobre a transposição e aplicação da Directiva 2002/73/CE relativa à concretização do princípio da igualdade de tratamento entre homens e mulheres no que se refere ao acesso ao emprego, à formação e promoção profissionais e às condições de trabalho, por considerar importante a aplicação do princípio da igualdade de tratamento entre homens e mulheres na matéria coberta por esta Directiva.

Entre as várias falhas na transposição da Directiva destaco o facto de que a legislação de vários Estados-Membros não tem referência específica à discriminação de género. Como refere a Relatora, as diferenças salariais continuam elevadas, com as mulheres a auferirem salários, em média, 15% inferiores aos dos homens, sendo que, entre 2000 e 2006, esta diferença apenas diminuiu 1%. No âmbito da Estratégia de Lisboa é essencial que este *statu quo* mude, pelo que concordo com a Relatora sobre a importância de recomendar à Comissão Europeia que monitorize activamente a transposição da Directiva e a conformidade das legislações nacionais com esta.

4-128

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), na piśmie. – Głosowałem za przyjęciem sprawozdania sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego, autorstwa pani Teresy Riera Madurell. Kwestie równego traktowania ludzi niezależnie od płci, rasy, wyznania itp. należą do fundamentalnych praw człowieka. Oczywiście w odniesieniu do kobiet i mężczyzn nie można zapominać o naturalnych różnicach biologicznych.

W moim przekonaniu nie jest przejawem rzeczywistej dbałości o równość obu płci stosowanie wszędzie 50% automatyzmu rachunkowego. W przypadku ciężkich zawodów np. górnik, hutnika itp. wiedzie to wprost do absurdu, podobnie jak w odniesieniu do zawodu pielęgniarzy czy nauczycieli. Tak samo nie można przymusić dziewcząt do studiów technicznych, by zachować proporcję pół na pół. Zasadnicze kwestie dotyczą dostępu do edukacji na każdym poziomie, do pełnienia funkcji kierowniczych (także w instytucjach politycznych), do stosowania zasady „równa płaca za

równą pracę”, do adekwatnego dostępu do zabezpieczenia społecznego i pomocy społecznej oraz opieki lekarskiej (z uwzględnieniem macierzyństwa). Ważną rolę w tej materii powinny odegrać związki zawodowe. Problematyka ta jest istotna na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym, a także instytucji UE.

Przy tej sposobności chciałbym zwrócić uwagę na dyskryminujące mężczyzn wyroki sądowe rozstrzygające niemal automatycznie na korzyść kobiety kwestę opieki nad dzieckiem w przypadku rozwodu.

4-129

Jörg Leichtfried (PSE), schriftlich. – Ich stimme dem Bericht von Teresa Riera Madurell zur Umsetzung der Richtlinie zur Gleichbehandlung zu.

Meines Erachtens ist es höchst an der Zeit, dass Frauen den Männern nicht nur ansatzweise, sondern voll und ganz gleichgestellt werden.

Von Chancengleichheit im Berufszugang bzw. -alltag kann noch lange keine Rede sein. Was die Einkommensschere zwischen den Geschlechtern betrifft, so schließt sich diese in manchen Mitgliedsländern äußerst zaghaft, in anderen öffnet sie sich sogar wieder.

Aufgrund dieser offenkundigen Ungerechtigkeiten und vor allem deshalb, weil ich als Familienmensch Frauen sehr schätze und respektiere, liegt mir die Realisierung dieser Richtlinie ganz besonders am Herzen.

4-130

Astrid Lulling (PPE-DE), par écrit. – La commission des droits de la femme et de l'égalité des genres s'inquiète de l'application de la directive relative à la mise en œuvre du principe de l'égalité de traitement entre hommes et femmes en ce qui concerne l'accès à l'emploi, à la formation et à la promotion professionnelles et les conditions de travail.

En l'absence du rapport de la Commission européenne, notre commission a mené sa propre enquête auprès des parlements nationaux et des organismes de l'égalité. Des mises en demeure ont été adressées à 22 États membres, des définitions ont été incorrectement transposées dans 15 États-Membres. Le 5 octobre 2008, 9 États-Membres n'avaient pas communiqué de mesures visant à transposer la directive.

Notre rapport d'initiative est un cri d'alarme et un avertissement aux États membres. Malheureusement des affirmations et des revendications exagérées ont été votées en commission. J'avais donc déposé une résolution alternative.

Nous avons pu nous mettre d'accord sur une résolution commune, que j'ai votée, en attendant le rapport d'application qui nous parviendra au premier semestre 2009. Il permettra une analyse solide pour tirer les conséquences qui s'imposeront pour respecter le Traité et la législation en matière d'égalité de traitement et de chances entre femmes et hommes.

4-131

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Diskriminering och trakasserier får inte förekomma i ett liberalt samhälle. Detta betänkande påminner med skrämmande fakta om att många medlemsstater har en lång väg att gå för att göra män och kvinnor jämställda i liv och arbete. Ansvaret för att bekämpa orättvisorna på exempelvis arbetsmarknaden vilar dock inte på EU:s institutioner, utan är och bör förbli en angelägenhet för ansvarskännande medborgare och deras politiska och fackliga företrädare i medlemsstaterna. Jag vänder mig bestämt emot de skrivningar som syftar till att använda dessa orättvisor som argument för att öka överstatligheten på bekostnad av de enskilda medlemsstaternas självbestämmande. Att öka avståndet mellan styrande och styrda är inte vägen till ett liberalt samhälle där alla människors lika värde är grundvalen.

Betänkandets främsta syfte är emellertid att tydliggöra hur diskriminering och trakasserier fortfarande kan förstöra människors möjlighet till liv och egenmakt. Det är så viktigt att jag ändå har valt att rösta ja till det alternativa förslaget till resolution.

4-132

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă.

Deși egalitatea de gen este un drept fundamental în Uniunea Europeană, statisticile oficiale arată că există totuși diferențe în ceea ce privește rata ocupării forței de muncă, în special în țările care au aderat recent la Uniunea Europeană.

Având în vedere faptul că egalitatea de tratament a femeilor și bărbaților reprezintă încă o problemă structurală, Consiliul European de la Lisabona din martie 2000 a stabilit pentru Uniunea Europeană obiectivul de a ridica rata de ocupare a forței de muncă a femeilor până la peste 60% în anul 2010, obiectiv care trebuie monitorizat îndeaproape în noile state membre.

Consider că este esențial să implementăm directiva europeană care să asigure eliminarea discriminării femeilor pe piața muncii, în condițiile în care sunt necesare eforturi suplimentare pentru schimbarea mentalității față de acest aspect, în special în mediul rural.

4-133

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea acestui raport deoarece consider că solicitarea pe care raportul o face Comisiei, de a monitoriza cu atenție transpunerea Directivei nr. 2002/73/CE și conformitatea cu legislația adoptată în urma procesului de implementare, este legitimă și necesară.

Prin adoptarea acestui raport, Parlamentul European a pus la dispoziția statelor membre un instrument util pentru consolidarea legislației naționale a statelor membre privitoare la egalitatea de tratament dintre bărbați și femei pe piața muncii.

Totuși, conform datelor statistice furnizate, există o diferență de 28,4% între rata de ocupare a forței de muncă de către bărbați, față de cea a femeilor, ceea ce denotă că inegalitatea de gen pe piața muncii reprezintă încă o problemă care trebuie abordată.

De aceea, consider că statele membre trebuie să depună toate eforturile necesare pentru punerea în practică a strategiile destinate promovării egalității de gen.

4-134

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, dichiaro il mio voto favorevole alla relazione dell'onorevole Madurell riguardante la parità di trattamento tra uomini e donne circa l'accesso al lavoro, alla formazione e alla promozione professionale e le condizioni di lavoro.

Concordo con la collega nel ritenere che il principio di uguaglianza nel mercato del lavoro è ancora lungi dal trovare un'applicazione pratica, nonostante gli sforzi dell'Unione Europea volti ad aumentare la percentuale di occupazione femminile nel quadro degli obiettivi di Lisbona. Mi trovo d'accordo sui giudizi della relatrice in merito al recepimento della direttiva 2002/73/CE del 2002 da parte degli Stati membri e alla necessità che tutti mettano in pratica gli strumenti che tale direttiva mette a disposizione al fine di rafforzare la legislazione nazionale in materia di pari trattamento tra donne e uomini nel mercato del lavoro: la parità di genere nell'occupazione non è solo un principio meritevole in termini etici ma è e sarà alla base dello sviluppo economico sostenibile e duraturo dell'Unione Europea nella sua interezza.

4-135

Catherine Stihler (PSE), in writing. – Equality between men and women is a fundamental principle of the European Union. There is still much to be done to achieve this principle and I hope that we will make this a political priority in all areas of our work in the European Parliament. It should not be just the Committee on Women's Rights which raises these issues.

4-136

Andrzej Jan Szejna (PSE), na piśmie. – Pomimo iż równość kobiet i mężczyzn jest prawem podstawowym, nierówność na rynku pracy dotycząca płac, stopy zatrudnienia i jakości jest nadal poważnym problemem strukturalnym. Niestety obserwuje się, iż wyższy poziom wykształcenia nie zawsze powoduje mniejszą różnicę w płacy pracowników odmiennych płci.

Sprawozdanie T. Madurell ujawnia niedociągnięcia państw członkowskich w transpozycji i stosowaniu dyrektywy 2002/73/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia, awansu zawodowego i warunków pracy.

Sprawozdawczyni podkreśla przede wszystkim, iż wiele państw członkowskich w sposób nieprawidłowy wprowadziło do systemów prawnych definicję dyskryminacji. W wielu państwach obowiązuje tylko ogólna definicja, w której nie wspomina się dyskryminacji na tle płci. W innych brak jest odniesienia do definicji molestowania seksualnego lub jedynie włączono to pojęcie do ogólnej definicji molestowania (w Polsce definicja molestowania seksualnego stanowi §6 art. 183a kodeksu pracy), przez co dochodzenie praw przez pokrzywdzonych jest znacznie utrudnione.

Ogromne znaczenie dla walki z nierównym traktowaniem ma podejmowanie inicjatyw na najniższych szczeblach mających na celu podnoszenie świadomości społeczeństwa, a także zapewniających środki pomocy ofiarom dyskryminacji.

4-137

- Entschliessungsantrag B6-0051/2009 (Lage im Nahen Osten / Gaza)

4-138

Marco Cappato (ALDE), per iscritto. – Per distinguere la posizione del Partito Radicale da quelle che si esprimono per motivi opposti ai nostri in questa aula, abbiamo sorteggiato chi di noi si astiene e chi, invece, non partecipa al voto. La

soluzione che l'UE porta avanti per una pace strutturale e di lungo periodo nel Vicino Oriente, ribadita oggi in aula a Strasburgo dal Presidente Poettering, è quella dei due Stati sovrani e indipendenti.

I padri fondatori dell'Europa avevano una convinzione opposta: per avere la pace bisogna rinunciare alla sovranità nazionale assoluta. Questo diceva il Manifesto di Ventotene.

Oggi, dovremmo ascoltare la stragrande maggioranza dei cittadini israeliani che chiedono l'adesione di Israele alla UE, ignorati dal ceto dirigente israeliano oltre che da quello europeo.

L'Europa "inclusiva" del dopoguerra, aperta alle adesioni e punto di riferimento per gli Stati vicini, è stata – pur inadeguatamente – fattore di pace. L'Europa "esclusiva", degli Stati nazionali, dell'aspirazione a "confini" europei e a "radici giudaico-cristiane", è un'Europa che produce guerre, nel Vicino Oriente come nei Balcani e nel Caucaso; che produce tensioni, come negli Urali, in Turchia e nel Maghreb.

Come Partito Radicale Nonviolento riteniamo che la soluzione strutturale per la pace si chiama federalismo europeo, Stati Uniti d'Europa che aprono le porte alla Turchia, a Israele e, in prospettiva, agli Stati democratici che rinunciano alla propria sovranità assoluta.

4-138-500

Proinsias De Rossa (PSE), in writing. – I unconditionally condemn the indiscriminate and brutal killing of civilians in Gaza, as I do the callous and indefensible killing of Israeli civilians by Hamas rockets.

I voted for the European parliament Resolution on Gaza because it explicitly supports the UN Security Council resolution calling for an immediate ceasefire. It also draws attention to the decision by the parliament in December to defer the upgrading of EU relations with Israel. While the language of the resolution is weaker than I would have wished, nevertheless a resolution carried by an overwhelming vote of the parliament is more likely to influence the decisions of Israel and Hamas than individual Political Group resolutions.

I oppose the upgrading of EU relations with Israel and believe the trade agreement with Israel should be suspended until it complies with Human Rights norms and engages in constructive and substantive negotiations with its neighbours to implement the Two-State solution to the conflict. All Member States should now agree to cancel their earlier decision to upgrade relations with Israel as a means of bringing them to the table with realistic proposals.

4-139

Manuel António dos Santos (PSE), por escrito. – Optei pela abstenção na proposta de resolução sobre a situação no Médio Oriente/Gaza, pela única razão de considerar que, no momento actual, não é justificável uma Resolução do Parlamento Europeu.

Penso que a discussão da matéria, sem votação, seria a forma mais eficaz de envolver o Parlamento Europeu, nesta questão.

4-140

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – *Une fois n'est pas coutume*, dit is een zeer evenwichtige resolutie die alle steun verdient omdat ze duidelijk aan beide partijen in het conflict vraagt af te zien van geweld. Ook al moeten we ons geen enkele illusie maken over de impact die Europa en a fortiori het Europees Parlement kan hebben op de evolutie van de situatie in het Midden-Oosten. De eerste voorwaarde voor het zoeken naar een oplossing bestaat erin dat Hamas zijn raketaanvallen op Israël stopzet. Israël moet zijn overproportioneel geweld, waarvan onschuldige kinderen en burgers het slachtoffer worden, eveneens terugschroeven. Toch herinner ik er, ondanks mijn steun voor deze resolutie, aan dat de terreurorganisatie Hamas de grote schuldige van de escalatie blijft.

4-141

Glyn Ford (PSE), in writing. – I voted for the joint resolution even although it was less rigorous in its condemnation of Israel's action in Gaza than I would have liked.

Hamas random rocket attacks cannot be supported, yet it was not entirely the responsibility of Hamas that the ceasefire ended. The Israeli action is entirely disproportionate and its targeting of innocent civilians – men, women and children – is a form of collective punishment that is in contravention of international humanitarian law.

The attacks on UN offices and its aid provision seem deliberately aimed at cutting off aid to the needy and removing independent observers of Israel's barbaric actions.

4-142

Mathieu Grosch (PPE-DE), schriftlich. – Ich finde es richtig, dass das Europäische Parlament mit einer Stimme spricht. Unsere Bemühungen müssen dahin gehen, dass sowohl Israel als auch die Hamas eindeutig verstehen, dass wir gegen jede Form von kriegischer Gewalt sind und den absoluten Respekt für die Friedenstruppen und Hilfsorganisationen fordern.

4-143

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Apesar de apelar ao cessar-fogo, questão premente, com que estamos de acordo, a resolução aprovada pelo PE sobre a gravíssima situação na Faixa de Gaza é muito insuficiente, contendo mesmo aspectos negativos, tanto mais se confrontada com a resolução do Conselho de Direitos Humanos da ONU (CDHNU), de 12 de Janeiro. O PE:

- Perante a brutal agressão, os crimes, as violações dos mais elementares direitos humanos, não tem uma palavra de condenação de Israel.

- Reafirma a sua ambiguidade, escamoteando que na Palestina há um colonizador e um colonizado, um agressor e uma vítima, um opressor e um oprimido, um explorador e um explorado, iludindo as responsabilidades de Israel.

- Branqueia as responsabilidades da UE, que é cúmplice com a impunidade de Israel. Veja-se a recente decisão de reforçar as relações bilaterais com este país ou o vergonhoso voto de abstenção dos países da UE na resolução adoptada pelo CDHNU.

- E, numa situação tão grave como a actual, não denuncia o desrespeito das resoluções da ONU por parte de Israel, do fim da ocupação, dos colonatos, do muro de segregação, dos assassinatos, das detenções, das inúmeras humilhações infligidas ao povo palestino – nem sequer o seu inalienável direito a um Estado, nas fronteiras de 1967, com capital em Jerusalém Leste!

4-144

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – Vi välkomnar att resolutionen kräver ett omedelbart stopp för Israels dödande av invånare i Gaza. Vi beklagar emellertid att resolutionen inte kräver att associationsavtalet med Israel ska suspenderas samt att uppgraderingen av samarbetet med Israel ska stoppas. Det är självklara krav som borde ställas på ett land som så uppenbart bryter mot det man förbundit sig att göra, nämligen respektera de mänskliga rättigheterna och internationell rätt.

Vi ställer oss också frågande till påståendet att Israels anfall inleddes som ett svar på raketbeskjutning från Hamas. Israel har konstant brutit vapenvilan, bland annat den 4 november i följande då israelisk militär gjorde intrång på Gazaremsan och dödade sex palestinier, liksom den kollektiva bestraffningen av det palestinska folket i form av embargo, avstängning av elektricitet, utvidgande av bosättningar, murbygge, kidnappning av ledande palestinska politiker etc.

Trots detta välkomnar vi den gemensamma resolutionen och kravet på att Israels dödande måste upphöra omedelbart.

4-145

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), por escrito. – Se ha precipitado el señor Presidente Pöttering al afirmar que no había votos en contra. Yo he votado en contra de esta resolución. Si bien admito que contiene elementos muy positivos, especialmente el empleo del término de «castigo colectivo» al pueblo de Gaza, lo considero insuficiente. Lo único práctico que este Parlamento puede hacer es solicitar la congelación del Acuerdo de Asociación con Israel; el resto son palabras, bonitas y positivas, pero solo palabras. En política no vale con hablar bien, hace falta actuar y después de esta resolución NADA va a cambiar en Gaza. Si en vez de Israel hubiéramos estado hablando de cualquier otro Estado, la resolución hubiera sido mucho más enérgica. Considero que Israel tiene el derecho a vivir en paz, pero no todo vale, y lo tiene que saber. Aún más, esta ofensiva lo único que va a lograr es recrudecer el conflicto. Hoy no es un buen día para este Parlamento porque ha optado por la palabra en lugar de la acción.

4-146

Carl Lang (NI), par écrit. – Le texte déposé par tous les groupes de cette assemblée, censée représenter les intérêts des peuples européens, émet des recommandations certainement excellentes, comme l'appel à un arrêt des combats, mais ne mentionne aucunement l'importation de ce conflit en Europe. Pourtant, dans les manifestations contre l'intervention israélienne, outre les violences les accompagnant, deux images sont particulièrement choquantes.

D'une part, les manifestants, dans leur majorité d'origine immigrée, brandissant des drapeaux palestiniens, algériens, du Hamas, du Hezbollah... et des banderoles portant des inscriptions en arabe.

D'autre part, les dirigeants de l'extrême gauche, en France Besancenot pour la LCR et Buffet pour le parti communiste, défilant avec les imams.

Ces images illustrent deux évolutions préoccupantes: la prise en main progressive des masses immigrées originaires du monde musulman par les associations islamistes; la collusion entre les mouvements islamistes et l'extrême gauche communiste, deux mouvances révolutionnaires qui veulent détruire notre civilisation. Plus que jamais, la sauvegarde de l'identité et la liberté des peuples européens exige l'interdiction de telles manifestations et la mise en œuvre d'une politique d'inversion des flux migratoires.

4-147

Roselyne Lefrançois (PSE), par écrit. – Face à la gravité de la situation à Gaza, le Parlement européen ne pouvait demeurer silencieux. J'ai donc apporté mon soutien à cette résolution qui appelle à un cessez-le-feu immédiat et permanent, incluant la fin de l'action militaire d'Israël dans la bande de Gaza et l'arrêt des tirs de roquettes du Hamas sur l'État hébreu.

Je regrette toutefois que n'apparaisse pas une condamnation ferme et sans réserve des attaques de l'armée israélienne, qui ont déjà fait plus de 1 000 morts, principalement civils. Et, si je m'associe aux propos tenus avant le vote par Martin Schulz, président du groupe socialiste, qui a rappelé que ces agressions étaient inadmissibles, j'aurais préféré que cette indignation soit exprimée sur le papier.

De même, si la résolution prie les autorités israéliennes de garantir un acheminement continu de l'aide humanitaire et le libre accès de la presse internationale à Gaza, elle ne va pas, comme je l'aurais souhaité, jusqu'à conditionner le renforcement des relations Israël-UE au respect par l'État hébreu du droit humanitaire.

L'Europe a un rôle majeur à jouer dans la résolution de ce conflit mais un accord de paix durable entre Israéliens et Palestiniens, ne pourra, à mes yeux, être obtenu que par la création d'un État palestinien viable, reconnaissant et reconnu par Israël.

4-148

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), por escrito. – En la resolución común sobre Gaza se recogen aspectos positivos como la solicitud de un alto el fuego inmediato, el reconocimiento de los 1000 muertos a manos del ejército israelí, entre los cuales hay niños y mujeres, o incluso el reconocimiento de que el embargo impuesto por Israel sobre Gaza supone una violación del Derecho internacional humanitario.

A pesar de ello no he podido votar a favor porque la resolución sitúa a Hamás al mismo nivel de responsabilidad que Israel. No reconoce que fue el ejército israelí el que rompió la tregua el pasado 4 de noviembre al realizar una incursión terrestre y varios ataques aéreos, sino que responsabiliza a Hamás de la ruptura del alto el fuego. La resolución es a todas luces insuficiente al no solicitar medidas contundentes a la Comisión y Consejo. La UE debe congelar el actual Acuerdo de Asociación UE-Israel al haberse vulnerado su artículo 2 relativo al condicionamiento del Acuerdo al respeto de los derechos humanos. Del mismo modo, la resolución común no exige el cese del bloqueo de Israel sobre Gaza y tampoco exige a los 27 Estados miembros de la UE la cancelación de toda exportación de armamento al Estado de Israel.

4-149

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Această rezoluție reușește să adune principalele forțe politice din Parlamentul European în jurul unei declarații care este stringent necesară, dată fiind actuala situație umanitară și de securitate din Orientul Mijlociu.

Indiferent de evoluțiile care au dus la inițierea sa, acest conflict are deja asupra civililor din zonă și a prezenței Națiunilor Unite în Gaza efecte negative de proporții. Ca și colegii mei, cred că suntem la punctul la care se pot obține rezultate sustenabile numai prin dialog, fapt posibil doar printr-un acord de încetare a focului.

Adițional, luările constante de poziție ale României pe acest subiect se regăsesc într-o măsură convingătoare în acest document. Mă bucură să am ocazia de a vota pentru un document care exprimă atât punctul de vedere al familiei politice europene căreia îi aparțin, cât și pe cel al țării mele.

4-150

Vural Öger (PSE), schriftlich. – Ich begrüße die Annahme der Entschließung zur Situation im Gazastreifen. Es ist unabdingbar, dass sich das Europäische Parlament zu der Krise äußert. Die Verurteilung dieses humanitären Desasters liegt in der Pflicht des EPs, das bei der Einhaltung von Menschenrechten einen moralischen Führungsanspruch erhebt. Eben deswegen kann das EP nicht länger schweigen. Daher habe ich für diese Entschließung gestimmt. Dennoch hätte das EP ein stärkeres Signal setzen können. An einigen Punkten bleibt die Entschließung zu schwach. Es ist wichtig, dass wir einen nachhaltigen Waffenstillstand fordern und das Leiden der Zivilbevölkerung verurteilen. Es liegt aber auch in unserer Pflicht, konkrete Lösungen für die Beendigung des Krieges aufzuzeigen und die EU dazu aufzufordern, sich für diese im Rahmen des Nahost-Quartetts einzusetzen. Da die USA derzeit aufgrund des Präsidentenwechsels paralysiert sind, muss die EU sich noch stärker in der Pflicht sehen. Eine Pause in den Verhandlungen über ein *Upgrading* in den Beziehungen zu Israel ist wegen einer derart unverhältnismäßigen militärischen Aktion angebracht. Leider erwähnen wir nichts davon in der Entschließung. Wenn Israel nicht direkt mit der Hamas verhandeln will, so ist es auch Aufgabe der EU, sich dafür einzusetzen, dass andere mit der Hamas reden. Der Fortgang der militärischen Offensive kostet zu viele Menschenleben. Lippenbekenntnisse sind bei einer humanitären Krise dieses Ausmaßes nicht ausreichend.

4-151

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Το κοινό ψήφισμα κλείνει σκόπιμα τα μάτια στις αιτίες του επιθετικού και βάρβαρου πολέμου του Ισραήλ, εκτιμώντας ότι αποτελεί απάντηση στις επιθέσεις με ρουκέτες της Χαμάς. Γνωρίζουν οι πάντες ότι ο πόλεμος ήταν προσχεδιασμένος και οι αιτίες βρίσκονται στην Ισραηλινή κατοχή, την άρνηση του Ισραήλ να εφαρμόσει τις αποφάσεις του ΟΗΕ για ανεξάρτητο Παλαιστινιακό κράτος με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Είναι αποτέλεσμα της επιθετικής πολιτικής του Ισραήλ, με τη στήριξη ΗΠΑ και ΕΕ, των παράνομων εποικισμών και της άρνησής του να επιστρέψει στα σύνορα του 1967.

Το ψήφισμα, παρά το γεγονός ότι αναφέρεται στο σταμάτημα του πολέμου, κρατάει ίσες αποστάσεις, δεν ζητά κανένα μέτρο της ΕΕ, ούτε καν πάγωμα των νέων προνομιακών σχέσεων, ώστε να ασκήσει πίεση στο Ισραήλ. Δεν καταδικάζει την επιθετική πολιτική του Ισραήλ, ενώ αντίθετα επεμβαίνει στα εσωτερικά προβλήματα των Παλαιστινίων.

Οι δυνάμεις που το υπογράφουν ζητούν και συμφωνούν σ' έναν ισχυρότερο ρόλο της ΕΕ που σχετίζεται με τις ιμπεριαλιστικές της επιδιώξεις στην περιοχή. Ενισχύουν το σχέδιο ΗΠΑ-NATO για την "ευρεία Μέση Ανατολή", με το οποίο έχει συμφωνήσει η ΕΕ και στοχεύει στην υποδούλωση ολόκληρης της περιοχής από τους ιμπεριαλιστές.

Με αυτό το σκεπτικό το ΚΚΕ δεν ψηφίζει το κοινό ψήφισμα των πολιτικών ομάδων, καλώντας σε δυνάμωμα του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, επισημαίνοντας ότι δεν υπάρχουν καλοί και κακοί ιμπεριαλιστές.

4-152

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Αρνήθηκα θετική ψήφο στο κοινό ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για την κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας διότι, παρά τα θετικά του σημεία, δεν καταδικάζει απερίφραστα τη στρατιωτική υπεραντίδραση που οδηγεί σε ανθρωπιστική καταστροφή. Οι αποδοκιμασίες και η θλίψη που εκφράζει το Ευρωκοινοβούλιο για τις επιθέσεις σε αμάχους και την παρεμπόδιση της διεθνούς ανθρωπιστικής βοήθειας δεν αρκούν. Η Ευρώπη πρέπει να τεθεί προ των ευθυνών της και να απαιτήσει τον οριστικό τερματισμό της επίθεσης του Ισραήλ και να ηγηθεί των προσπαθειών για μια βιώσιμη και μακροχρόνια λύση. Αυτή η ισχυρή πολιτική βούληση δυστυχώς απουσιάζει από το συμβιβαστικό ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωκοινοβούλιο.

4-153

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – O direito de Israel existir em paz e segurança é inalienável. O direito de os palestinianos viverem num território livre, por si administrado, em paz, democracia e com respeito pelos direitos humanos é, igualmente, inalienável. Qualquer solução para a região tem de garantir que as ameaças a estes direitos são afastadas.

O confronto em Gaza revela, pelo seu contrário, na Margem Ocidental, que a relação entre as partes, ainda que tensa e conflituosa, é possível, se ambas estiverem dispostas a aceitar a existência do outro. O que não acontece com o Hamas, que usa o território de que se apoderou para prosseguir o seu propósito declarado: impedir a existência de Israel.

Estas circunstâncias, porém, não tornam menos trágicas as mortes em Gaza. O Hamas, sabemo-lo, sem qualquer consideração pela vida dos palestinianos utiliza a população como escudos humanos contra os ataques de Israel e as suas mortes como armas da propaganda. Israel, decidida a legitimamente garantir a sua segurança, prossegue os combates apesar deste trágico resultado. O processo é inevitável se a comunidade internacional, países árabes incluídos, não assumir a promoção da viabilidade de uns e da segurança de outros como objectivo do processo de paz no Médio Oriente.

4-154

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi dichiaro in favore della proposta di risoluzione sulla tragica situazione nella striscia di Gaza.

Condivido pienamente le preoccupazioni nel constatare che il conflitto non è ancora giunto al termine, nonostante gli auspici di cessazione delle ostilità espressi dall'intera comunità internazionale. Mi unisco ai colleghi nel manifestare il mio profondo rammarico dinanzi alle sofferenze della popolazione civile a Gaza e credo che l'unica soluzione possibile, non solo in questa fascia territoriale, ma nell'intera Terra Santa, sia quella del dialogo, del negoziato, della diplomazia, mai della guerra che può solo causare un inasprimento dell'odio.

Il ruolo dell'Unione Europea in tale processo può e deve essere di primo piano, sia per quanto riguarda il raggiungimento del cessate il fuoco, sia per l'apertura dei varchi per scopi umanitari. Perciò voto in favore di questa proposta di risoluzione e auspico che gli sforzi per la riconciliazione portino al più presto a effettivi progressi verso la pace.

4-155

Martine Roure (PSE), par écrit. – Le conflit entre Israël et Gaza n'a que trop duré.

À l'heure où les morts se comptent désormais par milliers, il est de notre devoir impérieux de faire cesser les combats sans délai.

La politique d'isolement de Gaza a échoué, radicalisant la population qui en est la première victime.

Il n'existe pas de solution militaire au conflit israélo-palestinien.

Le seul règlement envisageable est un accord de paix durable et global entre les parties. C'est pourquoi nous demandons qu'une conférence internationale, impulsée par le Quartet avec la participation de tous les acteurs régionaux, sur la base de

l'accord précédent entre Israéliens et Palestiniens et de l'initiative de la Ligue arabe, soit organisée dans les plus brefs délais.

En attendant, nous pensons que tout renforcement des relations politiques entre l'UE et Israël doit être strictement conditionné par le respect du droit humanitaire international. Aussi, nous maintenons notre position négative concernant le vote en faveur de la participation accrue d'Israël aux programmes communautaires.

4-156

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris*. – Am votat rezoluția Parlamentului European cu privire la situația din Fâșia Gaza pentru încetarea imediată a focului în această zonă.

Consider că, indiferent de pozițiile pe care le au părțile aflate în conflict, dialogul este singura modalitate de soluționare a oricăror probleme pentru binele comun.

4-157

Olle Schmidt (ALDE), *skriftlig*. – Den resolution som Europaparlamentet röstade igenom idag om situationen i Gaza innehöll inget fördömande av terrororganisationen Hamas som bröt vapenvilan i december och använder civilbefolkningen som mänskliga sköldar. Trots att detta saknades i resolutionen, ansåg jag det vara viktigt att rösta för en uppmaning till vapenvila i regionen, vilket var anledningen till att jag röstade för resolutionen.

4-158

Brian Simpson (PSE), *in writing*. – The situation in the Gaza Strip is deplorable. Hundreds of innocent civilians have been killed and thousands presently face death on a daily basis. Yes, I accept Israel should be allowed to live in peace. Yes, rocket attacks across the border are unacceptable and should stop.

But the response by Israel is totally disproportionate and cannot be supported.

The Israelis have failed to respect the international community. They have shelled the UN compound, they have attacked schools and children. This is totally unacceptable and must stop. We must have a ceasefire immediately.

I will in vote in favour of this resolution because the European Parliament needs to have its voice heard so that innocent Palestinians trapped in Gaza will not be forgotten.

Israel: you have the right to live in peace. You do not have the right to practise wanton destruction and to be the delivery body of death and destruction on innocent civilians. Your actions mean that you have become the aggressor, not the victim.

4-159

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Ik heb het voorliggende compromis goedgekeurd, hoewel het minder krachtig en kordaat is dan wat ikzelf wil. Ik ben onthutst en kwaad over het grootschalige, disproportionele offensief van de Israëlische luchtmacht en grondtroepen in een dichtbevolkt gebied.

Ik ben solidair met en bezorgd over het lot en de veiligheid van de 1,5 miljoen in Gaza gevangen zittende Palestijnen die geen mogelijkheid hebben de Gazastrook te verlaten alsook over de humanitaire situatie van de Palestijnen op de Westelijke Jordaanoever, die ondanks de coöperatieve opstelling van de Palestijnse Nationale Autoriteit geen verbetering van hun levensomstandigheden zien.

Ik betreur dat in het compromis niets gezegd wordt over de problematische *upgrade* van de betrekkingen tussen de EU en Israël. Ik roep de Raad op de opwaardering van de betrekkingen met Israël te bevrozen, totdat een volledig, compleet en permanent staakt-het-vuren door alle partijen is overeengekomen en Israël onbelemmerde toegang verleent voor humanitaire hulp.

Opwaardering van de betrekkingen tussen de EU en Israël kan enkel onder voorwaarde van de eerbiediging van de mensenrechten en het internationaal humanitair recht, beëindiging van de humanitaire crisis in de Gazastrook en de bezette Palestijnse gebieden, werkelijke inzet voor een omvattende vredesregeling en volledige uitvoering van de interim-associaçãoovereenkomst EG-PLO.

4-160

Catherine Stihler (PSE), *in writing*. – I support the resolution on Gaza and support calls for an immediate ceasefire.

4-161

- Entschließungsantrag B6-0033/2009 (Lage am Horn von Afrika)

4-162

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Grazie presidente. Il mio voto è favorevole. La situazione nel Corno d'Africa continua a essere estremamente preoccupante. L'intreccio di problemi e di conflitti impongono all'UE

un'attenzione costante per evitare drammatiche degenerazioni. Credo come il mio gruppo che la situazione nel Corno d'Africa richieda un approccio urgente e globale.

Come detto, le difficoltà maggiori derivano dai numerosi conflitti tra i diversi paesi della regione, per cui è assolutamente fondamentale lavorare sul tema della sicurezza nelle sue molteplici interconnessioni, così come vanno seguiti i cambiamenti dei governi ai quali va raccomandato un fattivo impegno sul tema del miglioramento dei diritti umani.

4-163

Marie-Arlette Carlotti (PSE), *par écrit*. – La Corne de l'Afrique cumule aujourd'hui tous les maux :

- guerre, qu'elle soit civile ou régionale,
- absence de démocratie et de liberté,
- famine et crise alimentaire.

Les actes de piraterie, dignes d'un autre âge, ne sont que le dernier avatar de ce chaos.

Face à ces drames qui déchirent et ensanglantent la région, nous ne sommes condamnés ni au silence, ni à l'impuissance.

Au moment où la communauté internationale donne des signes de lassitude sur une crise qui n'en finit pas, c'est à l'UE, plus que jamais, de jouer un rôle de premier plan.

En lançant l'opération "Atalante" pour protéger les navires vulnérables et l'acheminement de l'aide alimentaire aux réfugiés somaliens, l'Union a fait la preuve qu'elle peut trouver des solutions concrètes et efficaces face à l'urgence.

Mais elle doit aussi trouver des réponses à la crise politique globale dans la région.

Elle doit construire ce "partenariat politique régional de l'UE pour la paix, la sécurité et le développement dans la Corne de l'Afrique" que la commission du développement a lancé en adoptant son rapport en avril 2007.

Ne laissons pas la Corne de l'Afrique devenir une zone de non-droit et de non-développement.

4-164

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Då det är min bestämda uppfattning att Europaparlamentet inte ska ägna sig åt utrikespolitik har jag röstat nej till resolutionen i sin helhet. Detta innebär inte per se att jag anser att allt som står i resolutionen är felaktigt eller icke önskvärt. Tvärtom innehåller den positiva inslag också, som jag helhjärtat hade stött om det varit ett uttalande från exempelvis den svenska regeringen. Ett sådant exempel är fallet med den svensk-eritreanske journalisten Dawit Isaak som hållits frihetsberövad, utan rättegång, sedan 2001.

4-165

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Șansele ca UE și comunitatea internațională să schimbe fundamental realitatea din Somalia sunt mici. Să combatem însă unul dintre efectele sale, pirateria, ne este mult mai la îndemână. Nu trebuie să uităm că pirateria este, pentru grupurile din sudul și centrul Somaliei, în mod principal un mijloc de generare de venituri. Aceste venituri sunt, la rândul lor, folosite pentru alimentarea conflictelor din interiorul țării și din regiune.

O mai fermă prezență navală în regiune poate afecta pozitiv mediul de securitate din Somalia și, în consecință, din regiune. Așadar, UE trebuie să sprijine elementele de leadership somaleze moderate și dedicate ferm stabilității și păcii în regiune. Combaterea pirateriei este o modalitate la îndemâna Uniunii Europene, care are capacitățile militare necesare și care contribuie nu numai la restabilirea securității unei rute de tranzit vitale, ci și, indirect, la stabilitatea și pacea regională.

4-166

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, voto favorevolmente alla proposta di risoluzione sulla situazione nel Corno d'Africa.

La delicata situazione che si sta vivendo nell'area africana impone una presa di posizione decisa da parte delle istituzioni europee: approvo, quindi, la richiesta al Consiglio per la nomina di un rappresentante speciale o inviato dell'UE per la regione del Corno d'Africa. Etiopia, Eritrea, Somalia e Gibuti devono cooperare, se vogliono superare l'attuale situazione di stallo.

È per questo che il governo eritreo dovrebbe ripensare alla sua attuale sospensione della sua partecipazione all'IGAD. È per questo che Gibuti dovrebbe adoperarsi per assicurare una migliore protezione sotto il profilo giuridico dei diritti dei sindacati. È per questo che l'Etiopia dovrebbe annullare la ratifica della proclamazione per la registrazione e la regolarizzazione delle organizzazioni civili e delle istituzioni benefiche. È per questo che in Somalia bisogna porre fine a una delle peggiori crisi mondiali a livello umanitario e di sicurezza.

4-167

- Entschließungsantrag RC-B6-0028/2009 (Belarus)

4-168

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Sembra che finalmente, seppure in maniera ancora timida, il regime di Lukashenko stia mandando segnali di apertura alla comunità internazionale: prendiamone atto e iniziamo da subito a lavorare per un processo condiviso, che porti a relazioni migliori con questo Paese così vicino ai nostri confini. Ma non possiamo arretrare di un millimetro sulle nostre richieste in tema di rispetto dei diritti umani e di garanzie della libertà di espressione e di informazione: sono ancora davanti ai nostri occhi le immagini della repressione in occasioni di svariati tentativi di pacifica manifestazione democratica di opposizione.

Chiedo inoltre uno sforzo maggiore per concordare regole comuni nella delicata materia dei soggiorni dei minori bielorusi, ospitati nelle nostre famiglie nei mesi estivi: ogni anno il governo bielorusso cambia strategia in materia, creando spesso delle situazioni difficilissime, che incidono negativamente, in particolare sui bambini stessi, già sfortunati per altre vicende. Bene i progressi attuali, dunque, ma la strada da percorrere è ancora assai lunga: speriamo che Lukashenko, dopo molte false partenze, voglia percorrerla, almeno in parte, insieme.

4-169

Martin Callanan (PPE-DE), *in writing*. – Belarus remains largely ostracised by the European Union due to President Lukashenko's authoritarian rule. In the past five years the European Parliament has twice awarded the Sakharov Prize to Belarusian dissidents, and others have been shortlisted. This represents an explicit recognition that human rights and political freedoms are suppressed in Belarus.

Nevertheless, there are signs that Mr Lukashenko is slowly warming to the West. Naturally the situation in Belarus still remains serious. But we need to recognize that one way of coaxing Belarus towards the European Union is to recognize and respond to Mr Lukashenko's overtures. In short, it is a carrot-and-stick situation.

As someone with a deep interest in the former Soviet republics in Central Asia, I see parallels between that region and Belarus. This resolution does not hold back on criticism of Mr Lukashenko, but it sets out a kind of road map for him to normalise relations with the EU.

We should not be under any illusions about Belarus and we should not hesitate to break off dialogue if the situation deteriorates. But this resolution offers some hope that relations can improve over time, and for that reason I voted to support it.

4-170

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – Ik heb voor deze resolutie gestemd. Het Europees Parlement juicht toe dat de persvrijheid een beetje versoepeld is in Wit-Rusland en dat enkele politieke gevangenen werden vrijgelaten. Anderzijds wordt erop gewezen dat andere dissidenten nog in de gevangenis zitten. Om de betrekkingen te verbeteren, stelt deze resolutie dat Wit-Rusland een land moet worden zonder politieke gevangenen, dat de regering de vrijheid van meningsuiting moet waarborgen, enz. Ook moet de wetgeving veranderd worden en moeten Wit-Russen vrijheid van beweging krijgen.

Iedereen is het daarmee eens. Maar toch een opmerking. Zou het Europees Parlement dergelijke resoluties ook niet moeten opstellen voor landen waar Europa wél hartelijke banden mee onderhoudt? Ik denk bijvoorbeeld aan China waar de mensenrechtensituatie minstens even dramatisch is als in Wit-Rusland. Of spelen daar misschien commerciële overwegingen mee om dat niet te doen? Waarom deze twee maten en twee gewichten?

4-171

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Rezoluția continuă un dialog constant și productiv cu guvernul de la Minsk și dă măsura preocupărilor Parlamentului European și cetățenilor pe care îi reprezintă pentru situația drepturilor omului și pentru evoluțiile generale din Belarus.

Autoritățile bielorusse au făcut unele progrese care merită salutate, dar sperăm ca ele să fie începutul unui proces de democratizare, și nu doar o cosmetizare temporară. Această rezoluție este suficient de fermă, dar și de nuanțată, pentru a exprima atât satisfacția noastră față de cele dintâi, dar și îngrijorarea referitoare la cele din urmă.

Evenimentele curente din regiune demonstrează încă o dată importanța transparenței actului de guvernare și a răspunderii democratice a guvernelor în fața cetățenilor pe care îi reprezintă. Valorile democratice asumate sunt legate de stabilitate și dezvoltare, atât a societăților, cât și a piețelor, inclusiv cele energetice. Această rezoluție este un pas înainte în vederea reafirmării acestor valori.

4-172

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *na piśmie*. – Stosunki Unii Europejskiej z Białorusią są zależne od obydwu stron. Jeżeli będzie wspólna dobra wola, to będzie dialog, właściwa polityka sąsiedztwa i partnerstwo wschodnie. Partnerstwa nie da się budować drogą zakazów i nakazów, dlatego z zadowoleniem odnotowuję ostatnie inicjatywy Komisji Europejskiej zmierzające do poprawy stosunków z Białorusią. Obiektywnie trzeba powiedzieć, że i Białoruś zrobiła wiele

na rzecz porozumienia. Świadczy o tym m.in. zarejestrowanie ruchu "O wolność", zezwolenie na druk i rozpowszechnianie gazet opozycyjnych, otwarcie na inicjatywę partnerstwa wschodniego. Oczekiwania ze strony Unii są większe, co oczywiście ma swoje uzasadnienie. Ale uzasadnienie ma również wiele oczekiwań ze strony Białorusi.

W wielu obszarach potrzebna jest symetria i zrozumienie partnera. Dla przykładu: skoro wzywa się władze białoruskie do zaprzestania praktyki wydawania wiz wyjazdowych obywatelom, a zwłaszcza dzieciom i studentom, to dlaczego Unia Europejska nie upraszcza i nie liberalizuje procedur wizowych stosowanych wobec obywateli Białorusi? Problemy te są ważne zwłaszcza dla nas, mieszkańców regionów graniczących, powiązanych kulturowo i rodzinie.

Poza sprawami kulturowymi i narodowościowymi ważna jest także gospodarka i współpraca transgraniczna. Również na tym odcinku Komisja i Rada mogą i powinny zrobić więcej.

4-173

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – O contexto actual e o futuro das relações com a Bielorrússia colocam um desafio à política externa da União Europeia. Alguns gestos de Minsk justificam um reatamento de algumas relações. No entanto, é evidente que o factor energético desempenha, no actual contexto, um papel significativo de impulso a este processo. Compreende-se. O realismo é parte integrante da política externa. Mas o realismo não pode, não precisa nem deve ser despedido de valores e de estratégia. A promoção da democracia na Bielorrússia é tanto uma questão de valores como de estratégia. Essa percepção do interesse europeu a médio e longo prazo deve ser central nesta nova fase do relacionamento. De outro modo, estaremos a produzir uma dependência futura em que os valores se submetem às estratégias de curto prazo e reduzido sucesso.

4-174

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, comunico il mio voto favorevole in merito alla proposta di risoluzione riguardante l'atteggiamento dell'Unione europea nei confronti della Bielorussia.

Mi compiaccio che il ministro bielorusso per gli affari esteri abbia affermato che il suo paese intende partecipare all'iniziativa di partenariato orientale con gli altri paesi dell'Europa dell'est. È però necessario che la Bielorussia rispetti rigorosamente le norme e i requisiti internazionali di sicurezza nella costruzione di una nuova centrale nucleare, attenendosi alla Convenzione sulla sicurezza nucleare.

Infine, sono rattristato dal fatto che la Bielorussia sia rimasto l'unico paese in Europa nel quale sia in vigore la pena di morte: questa barbara punizione, in, vista di un futuro allargamento dell'Unione, deve essere abrogata.

4-175

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris*. – Am votat rezoluția UE referitoare la Belarus deoarece consider că orice demers în măsură să aducă un plus de democrație în orice stat al lumii este pozitiv.

Democratizarea în Belarus va contribui la respectarea drepturilor și libertăților cetățenești din această țară.

Această rezoluție este binevenită, deoarece prin acest demers sper ca un număr cât mai mare de cetățeni bieloruși să aibă acces mai ușor la vize în statele Uniunii Europene, pentru a ne cunoaște valorile și tradiția și, de asemenea, în speranța că în cel mai scurt timp în Belarus nu vor mai exista deținuți politici și nici oameni cu arest la domiciliu.

4-176

Charles Tannock (PPE-DE), *in writing*. – I and my British Conservative colleagues fully support the need for the democratic opposition in Belarus to be involved in the process of gradual re-engagement between the EU and Belarus. Currently President Lukashenko, who is the local strongman running an authoritarian regime, is making overtures to the EU and distancing himself from Moscow, a process which we should encourage by improving our political relations with Minsk.

We also support the calls for the Government of Belarus to uphold and respect human rights, which is an important part of the process of improving relations between the EU and Belarus.

For these reasons and to stress the importance we place on a democratic future for Belarus, we have decided to support this joint resolution. We also wish to make clear that, with regard to paragraph 16 of this joint resolution, the death penalty issue is a matter of conscience for British Conservative MEPs.

4-177

- Entschließungsantrag RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

4-178

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Voto favorevolmente.

Srebrenica è una ferita che ha lasciato una cicatrice profonda nella storia europea. Chi è sopravvissuto racconta oggi come tra l'aprile del 1992 e l'aprile del 1993 migliaia di profughi, nel tentativo di salvarsi dalle incursioni dei serbo-bosniaci, si

nascondevano in cantine, garage, o addirittura nelle case abbandonate dai serbi; di come si nutrivano di sole radici; di come erano infestati da pulci; di come, assiderati nel lungo inverno del 1992, si riscaldavano bruciando pneumatici e bottiglie di plastica e di come i corpi dei morti per denutrizione e per assideramento venivano mangiati dai cani. A diciassette anni dal massacro si sta ancora tentando di dare un'identità a centinaia di corpi.

Credo pertanto che l'istituzione della giornata di commemorazione sia occasione per non dimenticare, per esprimere vicinanza ai familiari delle vittime di questo assurdo massacro e per rilanciare in modo più determinante la nostra politica verso un Europa di pace, di giustizia sociale e delle libertà, sicuro come sono che il rispetto delle uguaglianze debba passare attraverso il riconoscimento delle differenze.

4-179

Glyn Ford (PSE), in writing. – This resolution tragically reminds us that ‘Man’s inhumanity to man’ is not something that ended after the Holocaust of World War II. It continued in Europe with Srebrenica and it continues today in Gaza!

4-180

Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Ik ondersteun de vaste herdenkingsdag voor de genocide in Srebrenica, juist omdat het optreden van de EU en haar lidstaten een vals gevoel van veiligheid heeft veroorzaakt, waardoor de inwoners niet op tijd konden vluchten. Voorstanders van militaire interventies horen die kritiek niet graag. Gisteravond werd mijn betoog door de Voorzitter afgehamerd, misschien mede vanwege irritatie over de inhoud ervan. Het laatste gedeelte, dat slecht verstaanbaar was door het hameren van de Voorzitter, hoort thuis in dit verslag.

Srebrenica is daarnaast ook het symbool van de mislukking van optimistische denkbeelden over humanitaire interventies en *safe havens*. Vanaf het begin had duidelijk moeten zijn dat buitenlandse militaire aanwezigheid alleen maar valse illusies kon bieden. Het maakte Srebrenica tot een uitvalsbasis tegen de Servische omgeving, terwijl het onvermijdelijk was dat het uiteindelijk door diezelfde omgeving zou worden opgeslokt.

Zonder Nederlandse legermacht in Srebrenica zou er geen oorlogssituatie zijn ontstaan en zou er van Servische kant geen behoefte aan wraak zijn ontstaan. De slachtoffers zijn niet alleen reden om Mladić en Karadžić te berechten, maar ook reden om kritisch na te denken over de mislukking van militaire interventies en van alle pogingen om een eenheidsstaat tot stand te brengen in het etnisch verdeelde Bosnië.

4-181

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Με το κοινό ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για τη Σρεμπρένιτσα, επιχειρείται να διαστρεβλωθεί η ιστορία και να αποσιωπηθούν ή να μετατεθούν στα θύματα οι ευθύνες για τα εγκλήματα των αμερικανο-ευρωπαίων ιμπεριαλιστών στην πρώην Γιουγκοσλαβία, το διαμελισμό της χώρας και το βάρβαρο πόλεμο που εξapolύθηκε εναντίον της από το NATO, με τη συμμετοχή της ΕΕ.

Επιχειρείται παράλληλα η ανύψωση του κύρους του ανυπόληπτου στη συνείδηση των λαών αμερικανόπνευστου Ειδικού Δικαστηρίου της Χάγης, με το οποίο οι ιμπεριαλιστές επιδιώκουν να δικάσουν τα θύματά τους και το οποίο ήδη χρησιμοποιήθηκε για τη φυσική εξόντωση του Γιουγκοσλάβου ηγέτη Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς.

Ο χαρακτηρισμός των γεγονότων της Σρεμπρένιτσα ως το μεγαλύτερο μεταπολεμικό έγκλημα, και μάλιστα η πρόταση να καθιερωθεί σχετική ημέρα μνήμης στις χώρες της ΕΕ, ενώ εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη σοβαρά ερωτηματικά για το τι πραγματικά συνέβη εκεί τότε, αποτελεί χονδροειδή πλαστογραφηση της ιστορίας γιατί στην πραγματικότητα το μεγαλύτερο μεταπολεμικό έγκλημα στην Ευρώπη μέχρι σήμερα είναι η σφαγή του λαού της Γιουγκοσλαβίας από τους αμερικανο-ευρωπαίους ιμπεριαλιστές.

Το ΚΚΕ αρνούμενο να νομιμοποιήσει την υιοθέτηση τέτοιων απαράδεκτων ψηφισμάτων, σε μια στιγμή μάλιστα που όλοι είμαστε μάρτυρες της καθημερινής σφαγής εκατοντάδων παιδιών και αμάχων στην Παλαιστίνη από το Ισραήλ με τη στήριξη των ίδιων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που ματοκύλισαν και το λαό της Γιουγκοσλαβίας, δεν συμμετείχε στη σχετική ψηφοφορία.

4-182

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – A História negra da Europa, da capacidade humana de revelar o pior de si mesma, não terminou. Srebrenica e a sua terrível tragédia não são apenas um último momento do horror humano. São a recordação, como se necessária fosse, de que a destruição é sempre possível, de que a condição do Homem é de permanente luta pela paz. Que nenhum bem é adquirido e permanente. Mas a memória desse massacre, a celebração dessa tragédia, é também a homenagem que o Mal presta ao Bem.

Para nós, portugueses, que estamos geográfica e culturalmente distantes dos lugares dos principais horrores europeus do século XX, que temos uma outra História, invocá-los é ainda mais importante. Porque a geografia e a cultura oferecem-nos diferentes Histórias, mas não distinguem a nossa condição humana. E a memória do que podíamos ter vivido deve ser parte integrante do nosso património.

4-183

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, voto favorevolmente alla proposta di risoluzione che prevede il giorno 11 Luglio come commemorativo delle vittime del massacro di Srebrenica.

È ancora vivo, nei cuori di tutti noi, quel tragico mese di luglio del 1995, dove le truppe serbe guidate da Mladić massacrarono più di ottomila bosgnacchi. Il modo più giusto per onorare le vittime delle atrocità della guerra dell'ex Jugoslavia è quello di indire un giorno della memoria per ricordare quanto è accaduto.

Bisogna, però, compiere ulteriori sforzi e sacrifici per assicurare alla giustizia i colpevoli di questo genocidio (primo tra tutti il generale Ratko Mladić): per rispetto dei padri, delle madri, dei figli e dei fratelli delle vittime innocenti morti in quegli anni. Per rispetto dell'Europa, che vuole vivere libera.

4-184

8 - Corrections et intentions de vote: voir procès-verbal

4-185

(La séance, suspendue à 12H35, est reprise à 15H00)

4-186

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA *Vice-président*

4-187

9 - Approbation du procès-verbal de la séance précédente : voir procès-verbal

4-188

10 - Débats sur des cas de violation des droits de l'Homme, de la démocratie et de l'État de droit (débat)

4-189

10.1 - Iran: le cas de Shirin Ebadi

4-190

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur cinq propositions de résolution concernant l'Iran.¹

4-191

Marios Matsakis, author. – Mr President, the persecution of Nobel Prize Laureate Mrs Shirin Ebadi is only one example of many that are taking place in Iran currently, and such persecution should come as no surprise to us considering the blinkered vision of the anachronistically theocratic rulers of that country.

Nor should we be surprised by the fact that the regime in Iran will take no notice whatsoever of this resolution. They will laugh at it and throw it in the bin in exactly the same manner that they have dealt with all previous resolutions of this Parliament. And who can blame them? They know that our resolutions are just words, not deeds, and in their estimation they are not worth the paper they are written on.

If we really want to help bring change in Iran then we must match our words with action. For example, we can remove the PMOI from our terrorist list, or we can stop lucrative contracts between EU Member States and applicant countries and Iran. If we take such action, then we can be sure that the authorities in Tehran will take us seriously and will think twice about continuing with the persecution of their democracy-seeking citizens.

So, it seems to me that we should have had a second motion for a resolution in addition to this one, calling on the governments of some EU Member States, such as the UK and France, and applicant countries, such as Turkey, to stop their hypocritical stance on Iran and start taking real action against it immediately and effectively.

4-192

Catherine Stihler, author. – Mr President, the story of Shirin Ebadi, Nobel Peace Prize-winning lawyer, the first Muslim woman and first Iranian to receive the prize, may be well known to most of us here today. She was the first female judge in her country but was forced to resign due to the Iranian revolution.

She defended the rights of Iranian women and children, fighting to change divorce and inheritance laws in Iran. She stood up to defend religious minorities and their rights, and most recently she has defended seven members of the Bahá'í faith who have been collectively arrested and who face persecution like many others of faith in Iran. But it is her work on human rights and her courage and determination which has gained her the respect of all of us in the Chamber.

1 Voir procès-verbal

She, along with other human rights activists, bravely founded the Centre for the Defence of Human Rights in Tehran. Its purpose was to report human rights violations in Iran, to provide representation of political prisoners and to help their families. However, right from the start the authorities have tried to close the office down. Those who work there have been threatened, imprisoned and intimidated. Shirin Ebadi has personally faced numerous death threats, and the international community has for some time expressed its concern for her safety. Then, just before Christmas, as those at the Centre were about to commemorate the 60th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights, Iranian security officials closed the Centre down.

The Centre must be reopened immediately. We must put pressure on the Commission, the High Representative, the Czech presidency and our own Member States to take this case up and see the centre reopened.

It is hard for us sitting here in this Chamber to truly comprehend the bravery, the courage and strength required by human rights activists like Shirin Ebadi to function in Iran and stand up to the dictatorship. However, the work of human rights lawyers and activists is needed to shine a light on what is happening in Iran, to give hope to those like the Alaei brothers. Arash and Kamiar Alaei are both doctors helping those with HIV and AIDS who have been charged with cooperating with an enemy, when all they have been doing is trying to help the sick.

I hope that we will see the re-opening of the human rights centre and that this Parliament will do all it can to help Shirin Ebadi. After all, as fellow human beings, her struggle is also our struggle.

4-193

Jean Lambert, *author*. – Mr President, I think it is important for us to support human rights defenders, whether we think that governments are going to be listening to us or not. People have often told us they take great courage from external voices recognising the threat that they are under.

As has been said, this is a serious case, because an attack on such an internationally renowned defender of human rights signals that people questioning the state or exercising their fundamental rights, such as those to the freedom of belief, will not be safe, so they have to conform to the state or face the consequences.

Shirin Ebadi herself has faced death threats on many occasions, not least because she has defended the seven-member leadership of the Bahá'í faith in Iran, who themselves face significant persecution. We have seen further arrests in the last 24 hours of people who have worked with her and indeed other members of the Bahá'í faith.

When we look at what we do here, we also need to realise that we are actually seeing a shift in the recognition of human rights by certain governments throughout the world, and that this has an impact on countries with which the European Union has dealings. They now feel that they do not have to pay so much attention to human rights because they can trade and work with countries that really do not care. I think, therefore, that makes it even more important for us to make sure that we try to uphold those standards and that, as has been said, we do not look to increase trade with countries whose human rights records are abysmal, but make every effort to support those working for human rights and those democrats opposing the undemocratic forces.

4-194

Tunne Kelam, *author*. – Mr President, the situation of Iranian citizens who live under the oppressive dictatorship of Tehran's mullahs is alarming and has been deteriorating in all areas since 2005. Therefore, I urge the Commission to continue to monitor the human rights situation there and to present a comprehensive report on the situation during the first half of this year.

Today, we protest against the harassment of a Nobel Peace Prize winner, Ms Shirin Ebadi, and her Centre for the Defence of Human Rights. It has often been asked what is the result of these protests. This question should also be addressed to the Council and the Commission.

The Iranian regime is potentially the biggest threat to world peace and the rule of law. In all likelihood, in the nearest future Tehran will have nuclear warheads – it already has the missiles to deliver them. Iran too is a big exporter of terrorism – to Iraq for example, it is a supporter of Hezbollah and Hamas.

At the same time, the EU is still hoping to convince this dictatorship through compromises and has until recently been helping the terrorist regime in Tehran to tie the hands of the main democratic opposition, ironically labelling it as a terrorist organisation.

So we need a clear and forceful stand on human rights and also to have the human rights situation in Iran as a priority in dealing with Tehran.

4-195

Erik Meijer, Auteur. – Voorzitter, de heer Matsakis heeft gelijk. De vervolging van Shirin Ebadi is geen losstaand incident. Onder de critici van het regime heeft zij jarenlang een bevoorrechte positie mogen innemen. Het bestaan van haar mensenrechtencentrum wekte de indruk dat het in Iran toch nog wel meevalt.

De meeste slachtoffers van het theocratische regime in Iran zijn onbekend. Afwijkende politieke opvattingen, protesten van gediscrimineerde etnische minderheden en religieuze minderheden, homoseksualiteit en strijd tegen de achtergestelde positie van vrouwen, zijn redenen om te worden opgesloten of vermoord. Veel zaken die in Europa normaal zijn, kunnen je daar het leven kosten. Sommige slachtoffers worden in aanwezigheid van een groot publiek demonstratief opgehangen aan hoge hijskranen.

Desondanks is de buitenwereld, waaronder Europa, niet erg sterk geïnteresseerd in deze afschuwelijke toestand en de manier waarop daaraan een eind kan komen. De internationale belangstelling gaat veel meer uit naar andere zaken. Enerzijds betreffen die het inperken van de militaire macht van Iran en het tegengaan van de toepassing van atoomenergie. Anderzijds wordt vooral belang gehecht aan de voortgezette levering van aardolie en aan handhaving en/of uitbreiding van goede handelsbetrekkingen.

Het gevolg is dat enerzijds voortdurend wordt bedreigd met oorlog tegen Iran, terwijl anderzijds kritiek op het tekort aan mensenrechten wordt ingeslikt. Het leidt er zelfs toe dat de medewerking van het Iraanse regime wordt gekocht door de voornaamste oppositie in ballingschap voortdurend opnieuw op de terroristenlijst te zetten. Er moet een eind komen aan de bizarre situatie waarin telkens na een gerechtelijke uitspraak, die deze plaatsing op de terroristenlijst onwettig verklaart, door de Raad namens de Europese Unie opnieuw een gelijkkluidend besluit wordt genomen.

Anders dan de meeste andere vervolgd in Iran, is Shirin Ebadi niet anoniem, maar internationaal bekend en gerespecteerd. De status van Nobelprijswinnaar heeft haar tot nu toe soms een beperkte mate van vrijheid opgeleverd. Dat die status nu eindigt, toont de noodzaak aan van internationale steun voor die krachten die verandering nastreven.

4-196

Bernd Posselt, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich habe mein Büro in München in einer Straße, in der viele christliche Armenier aus dem Iran leben. Sie sind Angehörige einer der ältesten christlichen Gemeinschaften der Welt und gleichzeitig patriotische Perser. Das zeigt, dass der Iran oder Persien eine uralte Tradition der Toleranz hat, der religiösen Toleranz, aber auch der Toleranz gegenüber den vielen Völkern, die dieses große Reich ausmachen.

Es ist absolut uniranisch und unpersisch, so intolerant zu herrschen, wie es dieses Mullah-Regime tut. Es widerspricht den vornehmsten und besten Traditionen eines der ältesten Staaten der Erde. Deshalb handeln wir im Interesse des iranischen Volkes und seiner Zukunft, wenn wir diese Missstände deutlicher als bisher anprangern.

Frau Shirin Ebadi, die das mit großem Risiko getan hat und dafür den Friedensnobelpreis bekommen hat, tut das immer wieder für alle ethnischen Gruppen, für alle Religionsgemeinschaften. Wir können nicht dulden, dass sie auf eine derart schreckliche und erbärmliche Art und Weise verfolgt wird. Sie braucht unsere Solidarität. Deshalb appelliere ich an die tschechische Ratspräsidentschaft, ihre gute Menschenrechtspolitik auch in dieser Frage anzuwenden.

4-197

Józef Pinior, w imieniu grupy PSE. – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Po pierwsze, chciałem zwrócić uwagę na brak przedstawiciela prezydencji Republiki Czeskiej w czasie tej debaty. Odbieram to bardzo przykro, gdyż Republika Czeska jest dziedzicem demokratycznych tradycji walki o prawa człowieka całej Europy Środkowo-Wschodniej. Powtarzam: jest to dla mnie bardzo przykre, że nie ma dzisiaj przedstawiciela prezydencji w czasie tej debaty, mimo że inne prezydencje, chociażby niemiecka, takiego przedstawiciela zawsze wysyłały.

Debatujemy dzisiaj na temat sytuacji praw człowieka w Iranie, który jest ważnym państwem na Bliskim Wschodzie i jednym z państw, które będzie miało decydujący wpływ na sytuację polityczną w tym regionie świata. Tym bardziej zobowiązuje to władze Iranu do bezwzględnego przestrzegania praw człowieka oraz norm międzynarodowych w dziedzinie prawa humanitarnego.

Stajemy w obronie noblistki Shirin Ebadi i sprzeciwiamy się ostatnim działaniom władz i kierowanej przez władze opinii publicznej kampanii przeciwko Shirin Ebadi. Chcę także zwrócić uwagę na dalsze aresztowania studentów Uniwersytetu w Shiraz. W tym tygodniu, w którym Parlament Europejski obraduje w Strasburgu (a dokładnie dnia 12 stycznia), aresztowano następnych 6 osób. Musimy stanąć w obronie autonomii ruchu studenckiego w Iranie. Chcę także zwrócić uwagę na represje, szykany w stosunku do lekarzy zajmujących się badaniem AIDS.

Panie Komisarzu! Wynika z tego tylko jeden wniosek: sytuacja praw człowieka w Iranie musi podlegać dokładnemu monitoringowi ze strony Komisji Europejskiej i całej Unii Europejskiej.

4-198

Leopold Józef Rutowicz, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! W Iranie, w którym zasady fundamentalizmu popierane są przez dużą część społeczności, działalność wszelkich instytucji demokratycznych, które oparte są na innych zasadach kulturowych, napotyka na duże opory i nietolerancje. Takim przykładem jest Iran.

Z jeden strony politycy rządzący w kraju, by mieć lepszy *image*, podpisują zobowiązania wynikające z międzynarodowych ustaleń, lecz codzienna praktyka niestety jest inna. Przykładem może być sprawa Shirin Ebadi, laureatki Pokojowej Nagrody Nobla kierującej Centrum Ochrony Praw Człowieka. Szykanowanie jej działalności spowodowane jest słabością rządzącej klasy, która, bojąc się o swoją pozycję, nie potrafi zdyscyplinować antydemokratycznego działania fundamentalistów. Popieramy rezolucję. Myślę, że w tym zakresie należałoby podjąć bardziej radykalne działania.

4-199

Alexandru Nazare (PPE-DE). – Iranul reprezintă poate cel mai puțin documentat caz de violare a drepturilor omului din comunitatea internațională. În acest moment nu există semnale de îmbunătățire a situației. Persecuția doamnei Shirin Ebadi este un caz foarte grav în acest sens, și același lucru îl pot spune și despre situația celor 6 studenți, care a fost menționată mai devreme.

E îmbucurător că pe această temă s-au propus mai multe rezoluții, inițiate de mai multe grupuri politice. Credem însă că cea a Partidului Popular European răspunde mult mai bine obligației noastre de a apăra drepturile omului. Ca cetățean al unei țări care a cunoscut recent atât experiența totalitară, cât și libertatea de expresie garantată de un regim democratic, nu pot decât să simpatizez cu cauza unei luptătoare pentru drepturile omului și sunt sigur că acest lucru va fi luat în considerare.

Această critică constructivă nu poate decât să ajute relațiile dintre Uniunea Europeană și Iran.

4-200

Paulo Casaca (PSE). – Eu queria não só apoiar esta resolução, mas muito em particular apoiar a palavra de todos os amigos de um Irão livre que, tal como o nosso colega Marios Matsakis e outros, fizeram questão de sublinhar que o principal problema é a política de apaziguamento para com o regime iraniano. É a política que leva a que o petróleo e os contratos comerciais sejam mais importantes do que os princípios.

A colocação da organização dos Mujahedines do Povo do Irão na lista das organizações terroristas foi um escândalo desde o princípio. Foi tornar aquilo que é um problema real extraordinariamente importante numa política que é o contrário, que é fazer os favores a quem de facto prossegue políticas terroristas.

Por essa razão, eu instava mais uma vez o Conselho a imediatamente pôr cobro a essa situação e retirar a organização dos Mujahedines do Povo do Irão da lista das organizações terroristas.

4-201

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Panie Przewodniczący! Zbigniew Brzeziński określa główne zagrożenie dla stabilności na świecie i perspektyw rozwoju światowego w łuku niestabilności, który rozciąga się od Egiptu do Pakistanu. Głównym według niego krajem w tym właśnie łuku, takim zwornikiem, jest Iran. Bez rozwiązania problemu Iranu, bez sprawienia, że będzie to kraj przewidywalny i demokratyczny, bardzo trudno będzie myśleć o tym, ażeby to niebezpieczeństwo, o którym mówi Brzeziński, zażegnać.

Ale do Iranu nie można przynieść demokracji, nie można przynieść stabilności. Musi to być dziełem samych Irańczyków. Irańczyków i w samym Iranie, tak właśnie jak Pani Ebadi, i tych, którzy są na zewnątrz, którzy są na emigracji, jak Miriam Rajavi. I dlatego jest tak istotne, ażeby wspierać te właśnie demokratyczne ruchy i także uznać w końcu, że mudżahedini to nie jest organizacja terrorystyczna.

4-202

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Jak na ironię, podobnie jak z wyborem Hamasu, mamy w Iranie sytuację, kiedy władze są wybrane przez społeczeństwo.

To jest nasz problem, bo niewiele można zrobić. Tam coś musi się zmienić. My możemy tylko mówić przed światem i przysyłać nasz *message* do Iranu, że potępiamy gwałcenie praw człowieka, brak demokracji, czy im się to podoba, czy nie. Może w tym przypadku słowo będzie naszą bronią i jednocześnie naszą pomocą dla tych, którzy w Iranie walczą o prawdziwą wolność, której uzyskania im życzę.

4-203

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážení pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, Evropská komise pozorně sleduje vývoj situace, v níž se nachází paní Širin Ebadiová, a domnívá se, že hrozby, kterým jsou paní Ebadiová a také její kolegové vystaveni po prohlídce jejich kanceláří v Teheránu provedené 29. prosince, jsou nepřijatelné. Prohlídka kanceláří je posledním z aktů zastrahování, které jsou nasměrovány proti paní Ebadiové a mezi něž patří například prosincové ukončení Sdružení obránců lidských práv, které vedla.

Evropská komise proto zcela podpořila francouzské předsednictví Rady Unie při předložení dvou prohlášení ve věci paní Ebadiové, 31. a 22. prosince minulého roku. Komise zdůrazňuje zejména skutečnost, že iránské orgány musejí dodržovat své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, a zejména práva na pokojné shromažďování uvedené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, který Írán podepsal a ratifikoval, musejí proto povolit znovuotevření prostor Sdružení obránců lidských práv a poskytnout mu právní postavení, o které žádá již mnoho let.

Stejně jako v minulosti ani v roce 2009 Komise nenechá bez povšimnutí žádnou příležitost, při níž bude moci na iránské orgány působit, aby paní Ebadiové a dalším obráncům lidských práv (jednotlivcům nebo organizacím) poskytly ochranu a umožnily jim dále působit v zemi a nenarušovaly jejich legitimní činnost.

Jak všichni víte, otázky jaderné energie a lidských práv výrazně omezují rozsah našeho působení v Íránu. Komise přesto v roce 2009 bude pokračovat ve spolupráci v oblastech společného zájmu, zejména potlačování obchodu s drogami. Podařilo se nám rovněž zachovat některé programy na podporu lidských práv a řádné správy věcí veřejných, například projekt na podporu práv dětí prováděný ve spolupráci s UNICEF a projekty na podporu reformy soudnictví.

Provádíme rovněž iniciativy zaměřené na posílení spolupráce a výměn v oblasti vzdělávání a kultury – výměny v rámci programu Erasmus Mundus, nedávná návštěva několika iránských novinářů v Bruselu nebo vysílání televizních pořadů v perštině, jehož zahájení si Komise přeje před koncem tohoto roku. Přesto je jasné, že pokud v Íránu nedojde k výraznému zlepšení lidských práv, nebudou se moci naše vztahy vyvíjet normálně.

4-204

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin des débats.

4-205

10.2 - Guinée

4-206

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur six propositions de résolution concernant la situation en Guinée.²

4-207

Marios Matsakis, author. – Mr President, Guinea has had a very troubled past history, with European countries being in one way or another involved in its tragic past. It was taken over by the Portuguese in the 15th century and its citizens were subjected to the European slave trade in the 16th century and beyond. In 1890, it was colonised by France. After independence in 1958, firm ties were formed with the Soviet Union. Its post-colonial period was largely dominated by presidential totalitarianism, with its rulers being backed by its admittedly rather primitive army.

Guinea, although blessed with very rich mineral deposits, including iron, aluminium, gold, diamonds and uranium, is nevertheless one of the poorest countries in the world. These minerals are being exploited by companies from Russia, Ukraine, France, Britain, Australia and Canada.

Heavy corruption of officials is well known to occur, and the governments of the countries to which such companies belong seem to care very little about the welfare of Guinea's citizens, and only start complaining about the appalling human rights situation in the country when their financial interests are disrupted or threatened.

Be that as it may, presently there is yet another dictator in power in Guinea, a young junior army officer called Captain Camara. He heads a junta that has pledged to rid the country of corruption and to improve living standards for its 10 million citizens. To this end, a 32-member National Council for Democracy and Development was set up to govern the country.

I have no idea whether Captain Camara is genuine in his endeavours, or whether he will succeed in improving matters in Guinea. But one thing is certain: things cannot get worse than they have been for the last few decades, during which Europe and the rest of the world were happy just to sit back, watch and enjoy the benefits of the mineral exploitation of Guinea. So, although I oppose military dictatorships a priori, I can only hope that after a short period of time a transition to democracy might occur.

4-208

Jean-Pierre Audy, auteur. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire et cher Vladimir Špidla, mes chers collègues. Le 22 décembre 2008, le Président de la République de Guinée, Lanzana Conté disparaît à 74 ans. Dans cette nuit du 22 au 23 décembre ses proches s'affairent pour organiser l'intérim du pouvoir, entourés de rumeurs de coup d'État.

À ce moment précis, sont-ils sincères ces hommes qui dirigent un pays considéré par *Transparency International* comme l'un des plus corrompus au monde et qui s'appuient sur un État de droit et une démocratie qui n'ont jamais existé vraiment?

² Voir procès-verbal

À ce moment précis, ont-ils en mémoire la façon dont, il y a 24 ans, le général Lansana Conté, rafle le pouvoir lorsque le père de l'indépendance de 1958, le président marxiste Sékou Touré s'éteint en 1984? À ce moment précis, pensent-ils qu'un simple officier responsable de l'approvisionnement en carburant de l'armée, peut s'emparer du pouvoir? À ce moment précis, ne regrettent-ils pas d'avoir insuffisamment travaillé pour instaurer un véritable État de droit et une vraie démocratie qui aurait permis d'organiser ces précieuses élections dans le délai de 60 jours, fixé par la constitution?

S'ils ont eu ce regret, le capitaine Moussa Dadis Camara et ses amis vont le transformer en remords en quelques heures. Ce mercredi 24 décembre, le capitaine inconnu se proclame Président de la République, il est ovationné par des milliers de Guinéens, il met en scène, le 25 décembre, l'allégeance du gouvernement civil, qui se soumet à son ultimatum. Il promet le combat contre la corruption et l'organisation, d'ici 2010, d'élections. Il nomme un homme sérieux comme Premier ministre, un fonctionnaire international basé en Égypte. Il constate avec satisfaction que personne en Guinée ne le condamne; les partis politiques d'opposition, la société civile, prennent acte de cette situation.

Faut-il, dans ces conditions, condamner le coup d'État? Oui, mes chers collègues, nous devons le condamner! Le parti populaire européen, au nom duquel j'ai l'honneur de m'exprimer, condamne ce coup d'État même si nous ne sommes pas naïfs, car nous savons que les solutions politiques pour sortir d'une dictature ne sont jamais simples. Nous appelons à voter en faveur de la résolution commune des six groupes politiques.

4-209

Erik Meijer, Auteur. – Voorzitter, op 15 februari 2007 hebben we als urgentie het staatsgeweld van dictator Lansana Conté in Guinee besproken. Deze dictator kwam aan de macht na een staatsgreep en regeerde al sinds 1984. Hij beschouwde het land als zijn privébezit dat vooral van belang is vanwege de natuurlijke voorraden goud, ijzer en bauxiet. Aan de onder zijn controle georganiseerde verkiezingen namen de meeste partijen niet deel. De tijdelijk nog wel in het Parlement vertegenwoordigde officiële oppositie zag zich genoodzaakt om het Parlement te verlaten.

Dat maakte de vakcentrales CNTG en USTG tot voornaamste kracht in de strijd voor democratie. Hun manifestatie op 22 januari 2007 werd beantwoord met het doden van 59 mensen en het verwonden van 150 anderen. Dat gebeurde door de presidentiële veiligheidsmacht, geleid door de zoon van de dictator.

Aan dit afschuwelijk regime is in december vorig jaar onverwacht een eind gekomen doordat de dictator overleed. De junta heeft een bankier naar voren geschoven als premier. De vraag is nu waarvoor de militaire junta, die daarna de macht heeft overgenomen, de weg vrijmaakt. Is dit een stap naar democratie en gelijkwaardigheid van alle inwoners of wordt met deze nieuwe staatsgreep de weg bereid voor een nieuwe dictator die opnieuw vooral geïnteresseerd is in de bodemschatten en in de mogelijkheid om zichzelf daarmee te verrijken?

De buitenwereld reageert verward. Het Westafrikaanse samenwerkingsverband ECOWAS heeft de jongste staatsgreep veroordeeld. De Nigeriaanse president roemt de overleden dictator, maar gelukkig eist hij wel een snelle machtsoverdracht aan een democratisch gekozen regering. Ook Frankrijk en Senegal oefenen druk uit om binnen een jaar verkiezingen te houden.

Mijn fractie heeft het in de loop der jaren altijd opgenomen voor de eisen van de democratische oppositie in Guinee, die nog steeds buiten spel lijkt te staan. Wij veroordelen niet de machtswisseling, maar wel de mogelijke voortzetting van het gebrek aan democratie in de nabije toekomst. Er is nog geen reden om Guinee te straffen of te isoleren, maar wel om de nieuwe machthebbers erop te wijzen dat hun optreden slechts zeer tijdelijk kan zijn. Het land heeft geen behoefte aan een nieuwe dictator, maar aan herstel van de democratie.

4-210

Filip Kaczmarek, w imieniu grupy PPE-DE. – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Minęły już na szczęście czasy, w których jedynym znanym sposobem zmiany rządu w zachodniej Afryce były wojskowe zamachy. Podczas gdy w krajach sąsiadujących z Gwineą – Sierra Leone, Wybrzeżu Kości Słoniowej, Senegal czy Liberii – zapanowała polityczna odwilż, upadły wojskowe reżimy i powstaje młoda demokracja, Gwinea zastygła w przeszłości. Zmarły prezydent Conte sam objął władzę w wyniku przewrotu wojskowego, teraz mamy *déjà vu*. W dobie po ogłoszeniu śmierci prezydenta władzę w kraju przejęło wojsko, które zawiesiło konstytucję.

Jedyną dobrą wiadomością jest to, że zamach został potępiony przez kraje afrykańskie i Unię Afrykańską. Dalszą pomoc dla Gwinei Unia Europejska powinna bezwzględnie powiązać z przywróceniem ładu konstytucyjnego i jak najszybszym ogłoszeniem wyborów prezydenckich, których przebieg i uczciwość powinny obserwować niezależne organizacje międzynarodowe. Natomiast jeżeli kapitan Camara chce choć trochę być gwinejskim Obamą, to zakres korupcji i biedy w tym kraju musiałby się radykalnie zmniejszyć.

4-211

Ewa Tomaszewska, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Następnego dnia po śmierci pan prezydenta Lansany Conté, dnia 23 grudnia 2008 r., junta wojskowa pod przewodnictwem kapitana Camary przejęła władzę w Gwinei, zawieszając Konstytucję i prawo do działalności politycznej, a także rozwiązując rząd. Junta deklaruje zwalczanie

korupcji, przeprowadzenie wyborów prezydenckich do grudnia 2010 r., gdy dotychczasowe przepisy ustalały termin wyborów na 60 dni od wygaśnięcia mandatu.

Nie można jednak nie zauważyć, że ludność Gwinei okazuje aprobatę dla nowej władzy. Dnia 29 grudnia Unia Afrykańska zawiesiła członkostwo Gwinei w organizacji, dając jej 6 miesięcy na przywrócenie porządku konstytucyjnego. Parlament Europejski winien wezwać władze Gwinei do przywrócenia prawa cywilnego i dokonania demokratycznych wyborów prezydenckich w możliwie najszybszym terminie. Oczekuję, że Komisja Europejska udzieli pomocy humanitarnej ludności cywilnej i podejmie dialog z władzami Gwinei.

4-212

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, President Lansana Conté was the archetypal African strong man, a corrupt dictator who ruled the people of Guinea with an iron fist. In fact, Guinea has never enjoyed true democracy in its half-century of independence.

The death of Mr Conté offered an opportunity for Guinea to turn the page. But any hopes of transition to genuine democracy were extinguished by the military coup. Predictably, the African Union's response to the coup has been lamentably lacklustre. The AU cannot expect to be taken seriously internationally while it continues to prevaricate and procrastinate. Why should we in the West go to such lengths to address this issue when African governments appear so indifferent?

The EU should consider invoking the provisions of the Cotonou Agreement relating to sanctions. Captain Camara and the coup leaders need to understand that the EU expects certain basic standards of governance in return for a trade-and-aid relationship. Guinea's only path to prosperity is through democratic, civilian government.

4-213

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Mamy kolejny przypadek, gdzie grupa oficerów przejmie władzę. Juntę wojskową zachowują się podobnie: najpierw aresztowania, zawieszenie konstytucji, a później zapowiedź demokratycznych wyborów. W tym przypadku ta zapowiedź opiewa na dwa lata. Ale praktyka powoduje, że oficerowie wciągają się w sprawowanie władzy, podoba im się to, powoduje ucisk społeczny i bunt, łamanie praw człowieka i zasad demokracji. W tym przypadku mamy prawo podejrzewać, że może stać się tak samo, chociaż wszyscy żyjemy nadzieją, że może to będzie inny, lepszy przypadek, lepsze rozwiązanie.

Myślę, że taką zapowiedzią pewnej presji i przemówienia do rozsądku jest zachowanie się wspólnoty gospodarczej państw Afryki Zachodniej oraz Unii Afrykańskiej, które zawiesiły udział Gwinei w swoich pracach. Myślę, że biorąc pod uwagę sytuację społeczną, spadający ciągle dochód na głowę mieszkańca, również władze Unii Europejskiej, Komisja Europejska, podejmą stosowne, rozsądne, ale odważne działanie, żeby jak najszybciej unormować sytuację w tym państwie dla dobra mieszkańców, żeby uniknąć ludobójstwa i łamania praw człowieka.

4-214

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Šiandien diskutuojame apie valstybės perversmą Gvinėjoje, kuri priskiriama labiausiai korumpuotą Afrikos šalių grupei. Be to, Gvinėjos socialinė ir ekonominė padėtis yra nepavydėtina, žmonių gyvenimo sąlygos labai sunkios, trūksta pagrindinių maisto produktų, žmogaus teisės grubiai pažeidžiamos, ir visa tai sukuria terpę, palankią valdžios perėmimui neteisėtu būdu.

Kita vertus, puikiai žinome, kad valdžios perėmimas karinio perversmo būdu Gvinėjoje yra tapęs tradicija. Parlamento rinkimai, prieš dvejus pasibaigus nacionalinės asamblėjos kadencijai, nebuvo surengti. Visa tai neabejotinai kelia tarptautinės bendruomenės susirūpinimą. Tokia situacija bet kurioje šalyje anksčiau ar vėliau baigiasi riaušėmis, nestabilumu, o dažnai – ir kraujo praliejimu.

Todėl aš visiškai pritariu mūsų svarstomai rezolucijai, raginimams surengti parlamento ir prezidento rinkimus, laikantis tarptautinių standartų ir padedant Afrikos Sąjungai ir Vakarų Afrikos valstybių ekonominei bendrijai. Be to, spaudos, žodžio, susirinkimų laisvė turi būti užtikrinta dar prieš rinkimus, antraip rinkimai pavirs rinkimų farsu.

4-215

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – Panie Przewodniczący! Zamach stanu w Gwinei ma podobny scenariusz, jak większość takich zamachów w Afryce i na innych kontynentach. Odbywa się on zaraz po śmierci prezydenta Conté, który przejął władzę w wyniku zamachu 24 lata wcześniej. Sytuacja gospodarcza i polityczna tego bardzo biednego kraju determinuje jego społeczność do wystąpień pacyfikowanych przez wojsko, które utrwała korupcję władzy i podział na tych, którzy się bogacą, i tych, którzy umierają z głodu.

Pozytywnym działaniem w tej sytuacji jest zawieszenie stosunków z juntą przez Unię Afrykańską i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki. Naciski zewnętrzne mogą zmusić juntę do ogłoszenia demokratycznych wyborów. Nauką, którą można wyciągnąć z tej sytuacji, jest to, że dla demokracji w Afryce powinien być ustalony scenariusz działań Unii Państw Afrykańskich, który zapobiegałby zamachom, w wyniku których obywatele tego biednego obszaru świata ponoszą ogromne straty. Popieram rezolucję.

4-216

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, zpráva o úmrtí guinejského prezidenta Lasana Contého, která dorazila ráno 23. listopadu 2008, byla o několik hodin později následována vojenským převratem vedeným juntou, jež vytvořila Národní radu pro demokracii a rozvoj a vyhlásila pozastavení ústavy a rozpuštění státních institucí.

Evropská komise důrazně podporuje prohlášení učiněné předsednictvím Evropské unie, které odsuzuje toto násilné převzetí moci a vybízí guinejské orgány, aby se v co nejkratší době navrátily k civilní, ústavní a demokratické vládě. Pozitivní přijetí vojenského režimu ze strany guinejské veřejnosti, zejména ze strany politických stran a odborů, jasně vypovídá o tom, že životní podmínky guinejského obyvatelstva se zhoršily natolik, že i vojenský převrat je chápán jako pozitivní změna a jako záležitost vzbuzující optimismus ohledně budoucnosti. Rovněž to ukazuje, že režim dosud panující v této zemi ztratil důvěru guinejského obyvatelstva do té míry, že upřednostňuje, aby se vlády ujal vojenské jednotky spíše než ústavní nástupci.

V této nejasné situaci je důležité uvítat rychlé a účinné iniciativy podniknuté Hospodářským společenstvím států západní Afriky (ECOWAS) a jeho předsedou panem Chambasem jakož i odhodlání a rozhodnost společenství a Africké unie, které pozastavily členství Guineje ve svých organizacích a odsoudily násilné převzetí moci. Komise se hodlá připojit ke snaze společenství ECOWAS a Africké unie a podpořit jejich úsilí, aby bylo možné co nejvíce urychlit návrat k civilní, ústavní a demokratické vládě prostřednictvím svobodných a transparentních voleb.

Výzva, která stojí před mezinárodním společenstvím v následujících měsících, spočívá v podpoře Guineje v jejím přechodu k demokracii a uspořádání svobodných a demokratických voleb zákonodárného sboru a prezidenta.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak víte, v březnu 2004 po volbách, jež nerespektovaly zásady demokracie a porušovaly podstatné prvky dohody z Cotonou, jsme se rozhodli zahájit konzultace mezi Guinejí a Evropskou unií podle článku 96 dohody z Cotonou. Pokroku se dosáhlo v těchto oblastech: obecní volby v roce 2006, liberalizace sdělovacích prostředků, revize volebního rámce provedená společně s vládou a opozicí a zlepšení makroekonomického rámce.

My neztrácíme naději. Jsme přesvědčeni, že volební proces, který byl zahájen v říjnu minulého roku, bude moci být úspěšně obnoven. V této situaci odjede do Guineje tuto středu společná mise předsednické země a Komise. Tato mise, do níž jsou zapojeny útvary společenství ECOWAS a Africké unie, bude mít za cíl posoudit situaci v zemi a navrhnout vhodná opatření, která budou sloužit k podpoře Guineje při přechodu k demokracii.

4-217

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à la fin de débats.

4-218

10.3 - Liberté de la presse au Kenya

4-219

Le Président. – L'ordre du jour appelle le débat sur six propositions de résolutions concernant la liberté de la presse au Kenya.³

4-220

Marios Matsakis, author. – Mr President, freedom of the press is synonymous with freedom of expression and democracy. This does not, of course, apply in an ideal fashion in our society, in which media barons as well as government and political party media interference are not unheard of, but is rather prominent in some western countries, not excluding the USA and some EU Member States. However, at least as far as legislation is concerned, the media in our societies are given the theoretical protection of the law they need to function as near properly as possible.

This is where we beg to differ with the Kenyan Government, which is introducing legislative measures that can be used for possible repression and persecution of the press by the state. We therefore call on the Kenyan authorities to reconsider their stance on the matter and give their mass media the legislative freedom they need in order to try, at least, to function as democratically as possible. The Kenyan Government must understand and accept that the protection of the press is essential for their country's road to betterment of living standards for its citizens. We hope and trust that the plea we have made through this resolution will not be seen as interference but as friendly advice to the Government of Kenya, that it will be taken seriously into consideration and that there will be wiser reconsideration of what they have been doing so far.

4-221

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autorka. – Panie Przewodniczący! Kenia od dłuższego czasu pogrążona jest w poważnym kryzysie politycznym. Urzędujący prezydent Kibaki prowadzi działania wyraźnie zmierzające do ograniczenia

wolności słowa i prasy. Łamiąc zapisy Deklaracji Praw Człowieka oraz Afrykańskiej Karty Praw Człowieka usankcjonował 2 stycznia bieżącego roku poprawki do tzw. aktu komunikacji z 1998 r., nadając organom państwowym nowe prawa, w tym do demontażu sprzętu nadawczego i łącznościowego oraz kontroli i zmiany zawartości publikacji mass mediów. Społeczność międzynarodowa uznała to jednogłośnie za kolejny krok do ustanowienia cenzury w kenijskich mediach.

Ponadto prezydent pomimo wcześniejszych zobowiązań wynikających z założeń wielkiej koalicji nie skonsultował z urzędującym premierem ani tej, ani pozostałych decyzji, pogłębiając tym samym trwający od ponad roku kryzys w państwie, który pochłonął już około 1000 ofiar, a 350 000 obywateli pozostawił bez dachu nad głową. Unia Europejska nie może pozostać bierna wobec otwartego łamania podstawowych wolności.

Zapewnienie prezydenta Kenii o rewizji poprawek i ich konsultacji ze wszystkimi siłami politycznymi w celu nadania im nowej demokratycznej jakości oraz szerokiej akceptacji społeczeństwa należy przyjąć z zadowoleniem. Unia Europejska musi te działania wspierać i szczegółowo monitorować, promując pluralizm w kreowaniu społeczeństwa obywatelskiego. Jednocześnie władze Kenii powinny podjąć wzmożone działania na rzecz wprowadzenia normalizacji w kraju, m.in. w drodze ustanowienia specjalnej komisji złożonej z lokalnych oraz międzynarodowych ekspertów, mającej na celu ukaranie winnych przemocy oraz wywołania ubiegłorocznego kryzysu. Działania te mają szansę ustabilizować sytuację wewnętrzną, a także zapobiec katastrofie humanitarnej, która grozi nieuchronnie temu dziesięciomilionowemu, wschodnio-afrykańskiemu państwu.

4-222

Colm Burke, author. – Mr President, I regret the signing of the Kenya Communications (Amendment) Bill by President Kibaki. This act disregards the rights to freedom of expression and press freedom as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights and echoed by other international conventions, including the African Charter on Human and Peoples' Rights.

This act would give considerable powers to the Kenyan Information Minister to raid media houses deemed to be a threat to national security and to dismantle broadcasting equipment. The act will also give the state the power to regulate contents to be aired and published by electronic and print media respectively. I welcome, however, President Kibaki's recent move to revise this media law and his gesture to consider amendments to legislation proposed by members of the media.

Freedom of expression is a fundamental human right, as stated in Article 19 of the Universal Declaration of Human Rights. I call on the Kenyan Government to initiate a stakeholder consultation in order to build consensus on how to better regulate the communications industry without interfering with press freedom and without infringing rights contained within the Universal Declaration.

Finally, I would like to underline the need to adjust the culture of impunity in Kenya in order to bring those responsible for the post-election violence a year ago to justice. I call for the setting-up of an independent commission consisting of local and international legal experts who would carry out investigations and prosecutions into the violent events following the flawed elections in December 2007.

4-223

Erik Meijer, Auteur. – Voorzitter, Kenia heeft een gewelddadige geschiedenis. Na de Tweede Wereldoorlog, toen in Europa langzamerhand werd geaccepteerd dat de onafhankelijkheid van Afrikaanse landen uiteindelijk onvermijdelijk was, werd Kenia daarvan nadrukkelijk uitgezonderd, net als het huidige Zimbabwe. De koloniale bestuurders vonden dat er in die landen te veel buitenlandse kolonisten en te veel buitenlandse economische belangen waren om ze te kunnen overlaten aan de overwegend zwarte inwoners.

Anders dan in West-Afrika kwam de onafhankelijkheid van Kenia niet vreedzaam tot stand, maar pas na een lange gewelddadige strijd door de onafhankelijksbeweging Mau Mau. Die noodzaak van gewelddadige strijd heeft de grondslag gelegd voor een vervolg van geweld en intimidatie. De overwinnaars behoorden voornamelijk tot één grote stam, de Kikuyu's. Andere bevolkingsgroepen zijn altijd in de oppositie gehouden, zonodig door middel van vervalste verkiezingsuitslagen. Bij de jongste presidentsverkiezingen bleek opnieuw dat een niet-Kikuyu geen president mag worden, zelfs niet als de meerderheid van de kiezers op hem stemt.

Dankzij een compromis is de oppositiekandidaat nu premier en lijkt de binnenlandse vrede hersteld. Terwijl van de twee Afrikaanse landen met vervalste presidentsverkiezingen Zimbabwe wordt gezien als het land met het slechte compromis, werd Kenia bejubeld als het land met het goede compromis. Jarenlang werd Kenia in West-Europa en in Amerika gezien als een groot succes. Het was het land met een relatieve welvaart, vrijheid voor internationale ondernemingen, vriendschap met het westen en aandacht voor toeristen. Inmiddels wordt Kenia niet meer als een succes gezien. Er ontstaan nieuwe spanningen door voedselschaarste en door een nieuwe perswet. Die voedselschaarste wordt mede bevorderd doordat de president in ruil voor de bouw van de haven 40.000 hectare landbouwgrond heeft verpacht voor de voedselvoorziening van het oliestaatje Qatar.

De perswet lijkt een middel dat de president gebruikt om de macht van de coalitieregering in te perken en om kritische opposities uit te schakelen. Dit temeer, omdat die wet tot stand is gekomen zonder zelfs de premier te raadplegen. Het coalitiecompromis tussen president en premier is in gevaar, als de president de kans krijgt om de premier te passeren, de rol van de regering te beperken en zijn eigen rol te beschermen tegen de kritische pers.

4-224

Charles Tannock, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, until last year's violence, Kenya had a reputation as one of Africa's politically more stable countries and had a tradition of a relatively free and robust press.

President Kibaki needs to realise that political stability and a free press are mutually reinforcing. This restriction of freedom of speech, as proposed, is unbecoming for a country led by a man who came to power promising a new era of openness and transparency. Unfortunately, it seems that many senior politicians in Kenya have still not developed a sufficiently thick skin to handle the inevitable barbs of a free press and a democracy. I hope that President Kibaki will take our advice and change his mind. That would reassure us of Kenya's purported commitment to a free society under a power-sharing coalition government. It would also strengthen Kenya's case for moral authority and leadership in an unstable region.

I welcome the President's pledge now to consider amendments to this bill and to consult more widely with the media. Given that Prime Minister Raila Odinga and the ODM, his party, are vigorously opposed to this legislation, it is also vital for the stability of the Government that it does not become even more of an inflammatory and divisive political issue.

4-225

Catherine Stihler, on behalf of the PSE Group. – Mr President, I am glad to have the opportunity to speak on this joint motion for a resolution on press freedom in Kenya. A year ago, like many others, I was dismayed and disappointed that, after flawed presidential elections in Kenya, street demonstrations led to riots and ethnic clashes that spread across the country, killing more than a thousand people and leaving another 350 000 people homeless. Those responsible for the post-election violence a year ago must be brought to justice and a period of reconciliation and tolerance is now essential for Kenya.

In this context, it is very bad news that, on Friday 2 January 2009, President Kibaki signed the Kenya Communications (Amendment) Bill 2008, which amends the Kenya Communications Act of 1998. This bill flies in the face of press freedom and disregards international conventions signed up to by the Kenyan Government. Two sections effectively introduce direct media censorship by the Government. Section 88 gives the Information Minister considerable powers to raid and dismantle broadcasting equipment from a media house that is deemed to be a threat to national security. Section 46 gives the state the power to regulate contents to be aired and published by both electronic and print media. Within Kenya, the bill has been opposed by journalists, by Prime Minister Odinga and by the ODM, and its passing highlights a serious lack of consultation within the current grand coalition. I regret the passing of this bill and urge that any revision of the media law takes account of the many, many reservations expressed.

4-226

Ewa Tomaszewska, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Jako członek Solidarności z doświadczeniem stanu wojennego wiem, że wolność słowa to powietrze dla demokracji. Kenijski rząd podpisał i ratyfikował Powszechną Deklarację Praw Człowieka i inne konwencje międzynarodowe, łącznie z Afrykańską Kartą Praw Człowieka i Ludów. Obejmują one prawo do swobody wypowiedzania się.

Dziś Wschodnioafrykańskie Stowarzyszenie Dziennikarzy informuje o zamiarach wprowadzenia w Kenii cenzury. Oczekuję, że prezydent Kibaki odstąpi od takich zmian prawa medialnego, które naruszałaby wolność słowa. Wzywam władze Kenii do odstąpienia od decyzji o wprowadzeniu cenzury, do budowy konsensusu na rzecz wolności prasy i przemysłu komunikacji publicznej. Oczekuję, że w Kenii będą respektowane prawa mniejszości religijnych i narodowych. Rok temu ponad tysiąc osób straciło życie w manifestacjach związanych z wyborami, 350 tys. opuściło domy. Oczekuję, że sprawcy tych zjść będą uczciwie osądzeni.

4-227

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Nawet jeśli prawdą jest, że niektóre z prywatnych mediów kenijskich przyczyniły się do wzmagania zamieszek po wyborczych emocjach, to nie jest to w żadnej mierze podstawa do ograniczania wolności słowa.

Zamach na wolność mediów w Kenii odbył się także z pogwałceniem podstawowych zasad demokracji parlamentarnej. Otóż warto powiedzieć, że nowe prawo uchwaliło 25 posłów z 220-osobowego parlamentu – jest to zupełnie niewyobrażalna sytuacja. Gorzej – ponieważ Kenia posiadała do tej pory jeden z najbardziej rozwiniętych i pluralistycznych systemów prasowych w całej Afryce, to się zmienia po wprowadzeniu nowego prawa, umożliwiającego służbom specjalnym ingerowanie w działalność mediów, zamykanie redakcji, kontrolę słowa. Ograniczenie wolności rynku medialnego w imię ochrony bezpieczeństwa państwa może tylko przynieść odwrotny do zamierzonego skutek.

4-228

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Kodėl mums rūpi spaudos laisvė Kenijoje, kodėl Europos Parlamentas svarsto šį klausimą skubos tvarka kaip žmogaus teisių pažeidimo atvejį?

Pirmiausia todėl, kad žodžio laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė, kaip nurodyta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 19 straipsnyje, deklaracijos, kurios signatarė yra ir Kenija, todėl ji, kaip ir kitos šalys deklaracijos signatarės, privalo laikytis ne tik jos dvasios, bet ir raidės.

Vos prieš metus po prezidento rinkimų Kenijoje vykusios demonstracijos, vėliau peraugusios į riaušes ir etninius konfliktus, kai buvo nužudyta daugiau nei 1000 žmonių, o dešimtys tūkstančių liko be pastogės, yra svariausias argumentas neleisti pasikartoti panašioms įvykiams. Todėl Kenijos vyriausybė ir prezidentas turėtų veikti išvien ir gerbti savo pačių įsipareigojimus gerbti spaudos laisvę, žodžio ir susirinkimų laisves, taip pat – kas ypatingai svarbu – kovoti su nebaudžiamumu, patraukti atsakomybėn tuos, kurie atsakingi už prieš metus vykusias riaušes.

4-229

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, while we are debating humanitarian issues and freedom of the press in third countries, I take the opportunity to inform the House that, according to media reports from Gaza, the offices of the UN which were bombarded earlier on today by the Israeli forces are completely ablaze and all the UN humanitarian aid which was stored there, much of it sent by the EU, has been completely destroyed. The same fate has befallen the offices of Reuters and of other international journalists in Gaza. I wish to record that I share the view of the UN Secretary-General, Mr Ban Ki-moon, currently in Israel, who is reportedly completely outraged at the Israeli authorities.

4-230

Le Président. – Monsieur Matsakis, merci pour cette déclaration mais je n'aurais pas dû, en principe, l'accepter puisque le règlement veut que, quand vous demandez à intervenir dans le *catch the eye*, ce doit être sur le sujet qui est, je vous le rappelle, la liberté de la presse au Kenya, même si les événements auxquels vous avez fait référence sont absolument dramatiques, tout le monde en convient.

4-231

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – Panie Przewodniczący! Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wolności prasy w Kenii trafia w istotny punkt. Od ograniczenia wolności prasy i informacji oraz ograniczenia praw obywatelskich rozpoczyna się dyktatura. Mam nadzieję, że proces ten zostanie wstrzymany w wyniku podjętych działań międzynarodowych i wewnętrznych. Myślę, że prezydent Kibaki i premier Odinga podejmą odpowiednie działania. Rezolucja, którą popieram, pomoże na pewno procesowi demokratyzacji w Kenii.

4-232

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Panie Przewodniczący! W czasach komunistycznych w Polsce i w innych krajach istniał taki przepis kodeksu karnego, który stanowił, że każdy, kto rozpowszechnia informacje, które mogą prowadzić do nieporządku publicznego, podlega karze. Otóż tego rodzaju przepis był niesłychanie użytecznym batem, nie tylko na osoby indywidualne, ale przede wszystkim na prasę. Dzisiaj widzimy, że podobne intencje przyświecają tym usiłowaniom prawnym, które obserwujemy w Kenii. Nie może być wytłumaczeniem i usprawiedliwieniem dla tego rodzaju cenzury właśnie taka argumentacja i groźba, że trzeba nałożyć kaganiec na prasę, bo prasa może spowodować jakieś rozruchy w państwie. Prasa jest od tego, żeby informować ludzi i to jest istotnie fundament demokracji.

4-233

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, na začátek bych chtěl zdůraznit, že svoboda projevu včetně televize a rádia je jedním z pilířů, na nichž spočívá EU. Tato svoboda je mezi evropskými hodnotami klíčovou a není možné ji zpochybňovat.

„Communication Act“ z roku 2008, který se dne 2. ledna 2009 stal v Keni zákonem, obsahuje body, které z našeho hlediska mohou porušovat svobodu médií. Vnímáme proto s uspokojením nedávné rozhodnutí prezidenta Kibakiho ze dne 7. ledna revidovat některé sporné části tohoto zákona. Jsme potěšeni tím, že pan Kibaki pověřil ministra pro informace a komunikaci a nejvyššího státního zástupce, aby se sešli se zástupci médií a aby přednesli změny tohoto zákona, které by odstranily vzniklé obavy.

Svoboda projevu a svoboda tisku jsou součástí správy věcí veřejných v nejširším slova smyslu, která je sama ve středu strategie pro rozvoj Evropské unie. Upřímně se domnívám, že svobodný a odpovědný tisk je nezbytným předpokladem demokracie a právního státu, které jsou nedílnou součástí udržitelného rozvoje. Jedině na základě dialogu budou moci média a keňská vláda prohloubit společné porozumění a vybudovat vzájemný respekt. Evropská komise tedy se zaujetím očekává výsledky různých setkání se zúčastněnými stranami, která se budou konat v Keni, a doufá, že dotčené strany dosáhnou shody ohledně vhodných doporučení týkajících se návrhů změn zákona o médiích.

Ohledně násilí, které následovalo po volbách, Komise vítá zprávu vyšetřovací komise o tomto násilí (Wakiho zprávu). Oceňuje závazek keňské vlády zavést doporučení této zprávy včetně ustanovení zvláštního tribunálu, který zajistí, že osoby odpovědné za násilí se budou zodpovídat za své činy.

4-234

Le Président. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu immédiatement.

Déclarations écrites (article 142)

4-235

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), în scris. – Democrația kenyană a suferit, la începutul lui 2009, o lovitură la adresa libertății presei. Președintele Mwai Kibaki și-a dat semnătura, deși s-a răzgândit ulterior, pe o lege care conferă autorităților kenyene dreptul de a executa raiduri în redacții, de a asculta telefoanele jurnaliștilor și de a controla conținutul transmisiilor pe motiv de „securitate națională”. Ca și cum aceste abuzuri nu ar fi suficiente, legea prevede și amenzi uriase și termene de închisoare pentru reporterii găsiți vinovați de practici „antiguvernamentale”. Cu toate că președintele Kibaki a ordonat modificarea acestor prevederi o săptămână mai târziu, nu se știe ce prevăd aceste „modificări”.

Legea, în forma ei inițială, amintește de zilele întunecate ale dictaturii, când presa kenyană era îngenunchată. Kenya este în prezent o democrație și sunt convins că nimeni, inclusiv președintele Kibaki, nu dorește o reîntoarcere la acele vremuri. Un atac la adresa libertății presei este un atac la adresa democrației. Comunitatea internațională trebuie să continue să preseze autoritățile kenyene să trateze cu responsabilitate libertățile civile și mai ales libertatea presei.

4-236

Marianne Mikko (PSE), kirjalikult. – Kallid kolleegid. Keenia tegutseb vastuolus inimõiguste ülddeklaratsiooni ja Aafrika inimõiguste ja rahvaste õiguste hartaga. Sellised tähtsad demokraatia alustalad nagu sõna- ja pressivabadus ei ole austatud. Vaba press on tõsiselt ohus.

Riigi kontroll ja tsensuur olid kommunikatsiooniteatise muudatuseelne osad. President Kibaki mõtlematu teo läbi on neist saanud seadus.

On ennekuulmatu, et valitsusele on antud õigus korraldada ajalehtede ja ringhäälingu toimetustes haaranguid ning kontrollida, mida ja millises vormis eetrisesse lastakse. See on kaugel demokraatlikust ühiskonnast.

On hädavajalik muuta praegu jõus olevaid seadusnorme. Ajakirjandust on võimalik reguleerida sõna- ja pressivabadust ohustamata. Seda tuleb kiiremas korras teha.

4-237

11 - Heure des votes

4-238

11.1 - Iran: le cas de Shirin Ebadi (vote)

4-239

11.2 - Guinée (vote)

4-240

11.3 - Liberté de la presse au Kenya (vote)

4-241

12 - Dépôt de documents: voir procès-verbal

4-242

13 - Décisions concernant certains documents: voir procès-verbal.

4-243

14 - Déclarations écrites inscrites au registre (article 116 du règlement): voir procès-verbal

4-244

15 - Transmission de textes adoptés au cours de la présente séance: voir procès-verbal

4-245

16 - Calendrier des prochaines séances : voir procès-verbal

4-246

17 - Interruption de la session

4-247

Le Président. – Je déclare interrompue la session du Parlement européen.

(La séance est levée à 16h10)